ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η. ΚΟΥΜΕΤΑΚΗΣ
ΑΡ. ΒΕΚΙΑΡΕΛΗΣ
ΓΕΡ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡ. ΡΙΤΣΟΣ
ΙΩ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΡΙΜΗΝΟΝ

" TRAPEZITIKI " - ORGANE DE L'ASSOCIATION DES EMPLOYÈS DE LA BANQUE NATIONALE DE GRÈCE,

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56Β - ΤΗΛ. 27-944 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. ΣΑΓΚΡΙΩΤΗΣ | ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΑΛ. ΧΑΜΨΑΣ | ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1936 ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 25 ΑΡΙΘ. ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ 1

ΤΟ ΣΥΝΕΛΘΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἤρχισε τὰς ἐργασίας του ἐνταῦθα τὸ XXIII Συνέδριον τῆς Στατιστικῆς ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ συνελθὸν συνέδριον ἀποτελεῖ τὴν κατὰ διετίαν λαμβάνουσαν χώραν σύνοδον τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου τῆς Χάγης, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει πραγματικὰς δόξας τῆς διεθνοῦς Ἐπιστήμης.

Οὕτως ἡ Ἑλλὰς χάρις εἰς τὴν εὐτυχῆ ἔμπνευσιν τῆς προσκλήσεως τοῦ Συνεδρίου εἰς τὸ ἄστυ τῆς Παλλάδος εἶδε συγκεντρουμένους ἐπὶ ταὐτὸ κορυφαίους Ἐπιστήμονας ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν ἤρεμον καὶ ἐπιβλητικὴν ἀτμόσφαιραν τῆς συγκεντρώσεώς των μὲ ἀληθῆ τελετουργικὴν σεμνότητα ἐμπνευσμένων Μυστῶν συνεζήτησαν πλεῖστα ἐπιστημονικὰ θέματα ὑψίστης σημασίας.

Τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου δὲν συνέρχονται εἰς ἐπιστημονικὰς συγκεντρώσεις διὰ νὰ καλλιεργήσουν τὴν ἀφῃρημένην Ἐπιστήμην πρὸς ἰδίαν αὐτῶν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἱκανοποίησιν.

Ἀντιθέτως αἱ Σύνοδοι τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς μελετοῦν καὶ ἐξονυχίζουν τὰ ζητήματα τῆς πρακτικῆς ζωῆς μὲ βασικὴν κατεύθυνσιν τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Δὲν ἀπόκειται βεβαίως εἰς τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον, ἐπιστημονικὴν καθαρῶς καὶ οὐχὶ διοικητικὴν ὀργάνωσιν νὰ λάβῃ ἀμέσως τὰ πρὸς τοὺς βασικοὺς αὐτοῦ σκοποὺς ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Διὰ τῆς στατιστικῆς ὅμως ὑποβάλλει εἰς ἐξονυχιστικὴν ἔρευναν καὶ ἀνάλυσιν τὰ ποικίλα φαινόμενα τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς, συνάγει τὰ ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς του ἐπεξεργασίας συμπεράσματα, ταῦτα δὲ διακριβωμένα καὶ ἀψευδῆ θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων.

Τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον ἐξ ἄλλου διαπνέεται καὶ κινεῖται ἀπὸ μίαν ἀνωτέραν ὄντως καὶ ἀληθῶς ἀνθρωπιστικὴν παρόρμησιν.

Τῇ βοηθείᾳ τῶν ἀριθμῶν καταδεικνύει καὶ καταγράφει τὰς ἐλλείψεις τὰς ὁποίας ἐμφανίζει ἡ κοινωνικὴ διάρθρωσις ἑκάστου Κράτους καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἰδοποιεῖ τοὺς τεταγμένους περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς λήψεως σχετικῶν ἐπανορθωτικῶν μέτρων.

Πλὴν τούτου φέρει εἰς τὸ φῶς τῆς συγκρίσεως τὰς ὀργανωτικὰς προόδους τῶν διαφόρων ἐθνικῶν μονάδων καὶ διαθέτει εἰς εὐγενῆ ἁμιλλαν προόδου καὶ διακρίσεως μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν.

Εἰς τοὺς σκοποὺς τούτους τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον καταναλίσκει ἐπίπονον προσπάθειαν ἀποβλέπον μετ' ἐπιμονῆς εἰς τὴν ἑνοποίησιν καὶ ὁμοιομορφίαν, ἐντεῦθεν δ' εἰς τὴν συγκριτικότητα τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν.

Αἱ συγκριτικαὶ αὗται ἔρευναι δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ, ὅτι ἔχουν ὁμαλὴν καὶ εὐχάριστον τὴν πορείαν.

Ἀντιθέτως παλαίουν κατὰ τῶν συναφῶν πρὸς τὴν ἀπειρίαν τῆς ἐξερευνωμένης ὕλης δυσχερειῶν, συχνὰ προσκρούουν εἰς ποικίλας ἀντιδράσεις, πολλάκις συναντοῦν πρόσκομμα εἰς τὸ ἔργον των αὐτὴν ταύτην τὴν δυσπιστίαν καὶ καχυποψίαν τῶν λαῶν τοὺς ὁποίους πρόκειται νὰ εὐεργετήσουν, οὐχὶ δέ σπανίως εἰς τὸ τέρμα μιᾶς μακρᾶς καὶ ἀκανθώδους πορείας ἀντὶ τῆς ἱκανοποιήσεως, ἀναμένει ἡ ἀπογοήτευσις καὶ ἡ ἀποτυχία.

Οἱ σοφοὶ ὅμως, οἱ ὁποῖοι εἰς ἄλλας ἐκδηλώσεις τῆς φιλανθρώπου δραστηριότητός των γίνονται δέσμιοι τῶν ἀξένων παγετώνων, τοὺς ὁποίους ἐξερευνοῦν, ἢ θύματα τοῦ θανάτου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θέλουν ν' ἀποσπάσουν τὴν εἰς αὐτὸν προσφερομένην ὑπό τινος τῶν μεσιτῶν του φθοροποιῶν νόσων ἀνθρωπίνην βοράν, οἱ σοφοὶ λέγομεν, οἱ ὁποῖοι θέτουν ὡς σκοπὸν τῆς ζωῆς των τὸ ἀνώτερον ἀνθρωπιστικὸν ἰδεῶδες δὲν ἀποθαρρύνονται, ἀπὸ τὴν ἀποτυχίαν καὶ τὴν προσωπικήν των φθοράν, ἀλλὰ σκαπανεῖς τῆς ἀνθρωπίνης προόδου πίπτουν πιστοὶ εἰς τὸ καθῆκόν των, ἱκανοποιημένοι διότι διήνοιξαν καὶ ὀλίγα ἔστω βήματα εἰς τὸν τραχὺν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἄλλοι ἐξ ἴσου μὲ αὐτοὺς ἐμπνευσμένοι θὰ συνεχίσουν

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ,,

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΤΗΣ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ,, ΜΕΤΑ ΠΛΕΙΣΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς καὶ Πρόεδρος τοῦ συνελθόντος κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα Διεθνοῦς Συνεδρίου **PROF. Dr. FRIEDRICH ZAHN**, Πρόεδρος τοῦ Στατιστικοῦ Γραφείου τῆς Βαυαρίας, Ἐπίτιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου καὶ ἐκ τῶν διασημοτέρων Καθηγητῶν τῆς Γερμανίας, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῆς «Τραπεζιτικῆς» περὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ τῆς συμβολῆς τοῦ Ἰνστιτούτου εἰς τὴν ἐκπολίτισιν τῶν κρατῶν καὶ τῶν κοινωνιῶν εὑρεστήθη νὰ ἀνακοινώσῃ τὰ ἑξῆς:

Τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον Στατιστικῆς, τὸ ὁποῖον πρὸ διετίας ἑώρτασε τὸ 50τὲς ἰωβιλαῖόν του ἀποσκοπεῖ τὴν ἀπὸ τῆς ὀργανωτικῆς της πλευρᾶς προαγωγὴν τῆς στατιστικῆς ἐν πραγματολογικῇ σχέσει.

Τὸ Ἰνστιτοῦτον θέτει τὴν πεῖράν του εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς στατιστικῆς εἰς ἑκάστην χώραν, διευκολύνει τὰ διάφορα Κράτη, διὰ τῆς ἑνοποιήσεως τῶν ἐφ' ὧν βασίζονται αἱ ἐπὶ μέρους στατιστικαὶ μεθόδων, νὰ κρίνουν τὰς συνθήκας των ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ δημιουργεῖ τὰ κατάλληλα στατιστικὰ ἐρείσματα διὰ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς.

Τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς ἐξυπηρετοῦν τὰ ἀνὰ 2ετίαν συγκροτούμενα Συνέδρια τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ αἱ γραπταὶ ἐργασίαι, διὰ τῶν ὁποίων ἐρευνῶνται ὡρισμένα προβλήματα ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν. Μέχρι σήμερον ἠρευνήθη κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον πλῆθος προβλημάτων δημογραφικῶν, οἰκονομικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῆς φύσεως, προσεφέρθη δὲ πράγματι πολύτιμος συμβολὴ εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ ἑνοποίησιν τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων στατιστικῶν.

Ὁμοίως τὰ συνέδρια τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς καὶ αἱ γραπταὶ ἐργασίαι τῶν εἰδικῶν ἐπιτροπῶν του προσέφερον πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας, τὸ Διεθνὲς Γεωργικὸν Ἰνστιτοῦτον καὶ τὸ Διεθνὲς Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον. Εἰς πάντας τοὺς ὀργανισμοὺς τούτους αἱ ἐργασίαι μας προσφέρουν ὑπηρεσίας σκαπανέως.

Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν εὔκολος, διότι τὸ Ἰνστιτοῦτον συγκαταριθμεῖ εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ διακεκριμένους ἐκπροσώπους τῆς ἐπισήμου (κρατικῆς) στατιστικῆς καὶ τῆς ἀκαδημαϊκῆς τοιαύτης ἐξ ὅλων τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 225. Ἡ διοίκησις τοῦ Ἰνστιτούτου συγκεντρώνεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Προέδρου, τῶν 4 Ἀντιπροέδρων, τοῦ Γενικοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως. Τὸ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποτελούμενον Γραφεῖον τοῦ Ἰνστιτούτου, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἕδραν του εἰς τὴν Χάγην τῆς Ὁλλανδίας, ἐξέλεξεν ὡς Πρόεδρόν του ἐμέ, ὡς Ἀντιπροέδρους τοὺς M. Huber (Γαλλ.), W. Willcox (Ἡν. Πολ. Ἀμερ.), A. Julin (Βελγ.) καὶ F. Savorgnan (Ἰταλία), καὶ ὡς Γεν. Γραμματέα τὸν Καθηγητὴν H. W. Methorst. Ἀνὰ δύο ἔτη λαμβάνει χώραν νέα ἐκλογὴ ἢ ἐπανεκλογή.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου, ἐπειδὴ μετὰ 5ετῆ προεδρίαν παρεκάλεσα, ὅπως μὴ ἐπανεκλεγῶ, θὰ λάβῃ χώραν ἐν Ἀθήναις νέα ἐκλογή.

Τὰ ἑπόμενα Συνέδρια θὰ συνέλθουν τῷ 1938 εἰς Πράγαν, καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τῷ 1939 εἰς τὴν Οὐάσιγκτον.

Οἱ σύνεδροι ἐγκαταλείπουν τὰς Ἀθήνας ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν συντελεσθεῖσαν ἐργασίαν.

Αἱ συζητήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβον μέρος μετὰ ζήλου καὶ Ἕλληνες συνάδελφοι, ὑπῆρξαν ἀσυνήθως ἀποδοτικαὶ καὶ ἀπετέλεσαν ἀπόδειξιν ἁρμονικῆς συνεργασίας.

Μία τοιαύτη συνεργασία, δεδομένης τῆς ἰσχυρῶς ἀναπτυχθείσης εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς ἐθνικῆς συνειδήσεως εἶναι ὄχι μόνον περιττή, ἀλλὰ πραγματικῶς ἀναγκαία καὶ προωρισμένη νὰ ἄρῃ τὴν ἀπομόνωσιν τῶν λαῶν, ἐν τῷ συμφέροντι μιᾶς καλλιτέρας παγκοσμίου οἰκονομίας καὶ ἐπ' ἀγαθῷ μιᾶς πολιτικῆς μεταξὺ τῶν λαῶν συνεννοήσεως.

⊞

Ὁ κ. **J. I. CRAIG** ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Αἰγύπτου, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῆς στατιστικῆς ὀργανώσεως τῆς χώρας του εὑρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὴν Αἴγυπτον ἔχομεν ἓν κεντρικὸν γραφεῖον στατιστικῆς, τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ ὅλα τὰ ζητήματα γενικῆς φύσεως. Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα ἔχουσι ἐπίσης μικρᾶς ὑπηρεσίας στατιστικῆς.

Ἐκτὸς τῶν συνήθων στατιστικῶν ἐργασιῶν καταρτίζεται ἀνὰ δεκαετίαν γενικὴ ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ, ἑτέρα γεωργικὴ καὶ τρίτη βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορική.

Ἤδη προετοιμάζεται ἀπογραφὴ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Ἀνὰ πενταετίαν καταρτίζεται στατιστικὴ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ Αἴγυπτος διαθέτει διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς 88000 αἰγυπτιακὰς λίρας ἐτησίως.

Πρὸ 9 ἐτῶν τὸ Συνέδριον τοῦ Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς συνῆλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Καΐρου ὑπάρχει ἕδρα στατιστικῆς. Ἐπίσης ὑπάρχει Ἑταιρεία πολιτικῆς οἰκονομίας, ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως Φουάτ, ἥτις ἐπιδεικνύει μεγάλην δραστηριότητα.

Γενικῶς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐκτιμᾶται ἰδιαιτέρως ἡ στατιστικὴ ἐπιστήμη, τῶν ἐρευνῶν της δὲ γίνεται εὐρεῖα χρῆσις.

⊞

Ὁ Καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Στατιστικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Σόφιας κ. **G. DANAILLOW**, χρηματίσας τρὶς Ὑπουργός, εὑρεστήθη ν' ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς εἰς τὰ τεθέντα αὐτῷ ὑπὸ τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐρωτήματα:

Ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς δώσητε τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς στατιστικῆς ὀργανώσεως παρ' ὑμῖν;

—Ἡ στατιστικὴ μας ἐνδιαφέρεται δι' ἀπογραφᾶς τοῦ πληθυσμοῦ, τὴν κίνησιν αὐτοῦ, τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐμπορικὴν ζωήν, τὴν γεωργίαν, τὴν βιομηχανίαν, τὰς τραπεζικὰς ἐργασίας κλπ.

Τὰς στατιστικὰς ταύτας ἔχομεν εἰς τὴν χώραν μας ἀπὸ 50 ἐτῶν. Ἀπὸ μακροῦ ἐπίσης ἔχομεν στατιστικὴν τῆς κατανομῆς τῶν ἐδαφῶν μεταξὺ τῶν γεωργῶν. Εἶναι γνωστόν. ὅτι εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐπικρατεῖ ἡ μικρὰ ἰδιοκτησία καὶ προσφάτως εἴχομεν δύο ἀκριβεστάτας ἀπογραφὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Κατωρθώθη εἰς τὴν χώραν σας ἡ κατάρτησις ἀκριβοῦς

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐσωτερικοῦ	Δρχ.	60
Ἐξωτερικοῦ	Δολ.	2
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	Δρχ.	5

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ :
Χ. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56

Τὰ ἐμβάσματα ἐπ' ὀνόματι τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»

Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διαχειριστοῦ καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Περιοδικοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταί, ὅπως γνωστοποιῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Περιοδικοῦ πᾶσαν μεταβολὴν τῆς διευθύνσεως των.

Δυνάμει τοῦ περὶ Τύπου Νόμου
Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς Ὕλης
ΑΛ. ΧΑΝΨΑΣ Ἀκαδημίας 56 β
Προϊσταμένος Τυπογραφείου
Κ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μάγερ 18

στατιστικῆς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ;

— Παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας προσπαθείας μας δὲν κατωρθώσαμεν νὰ δημιουργήσωμεν πλήρη τοιαύτην στατιστικήν. Ἐχρησιμοποιήσαμεν πρὸς τὸν σκοπόν, διὰ τὸν ὁποῖον μὲ ἐρωτᾶτε τὰς φορολογικὰς δηλώσεις ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος. Προσωπικῶς ὅμως πιστεύω, ὅτι οἱ συγκεντρωθέντες ἀριθμοὶ δὲν εἶναι τόσον ἀκριβεῖς διὰ νὰ ἀποτελέσουν βάσιν πλήρους στατιστικῆς.

Ὑπάρχει δημογραφικὸν πρόβλημα εἰς τὴν χώραν σας Κύριε Καθηγητά ;

— Εἰς τὴν χώραν μας παρατηρεῖται πτῶσις τῶν γεννήσεων ὀφειλομένη εἰς τὸ κατώτερον οἰκονομικὸν ἐπίπεδον 300.000 προσφύγων, τοὺς ὁποίους ἐκλήθημεν ν' ἀποκαταστήσωμεν. Σὺν τῇ προόδῳ ὅμως τῆς βελτιώσεως τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν προσφύγων τούτων πιστεύομεν, ὅτι θὰ σταματήσῃ τὸ παρατηρηθὲν φαινόμενον.

Γενικώτερον δεδομένου, ὅτι τὸ ἔδαφός μας εἶναι τὸ γονιμώτερον ἐν τῇ Βαλκανικῇ δὲν ἀντιμετωπίζομεν πρόβλημα μεμαναστευτικόν.

Ποία εἶναι ἡ γνώμη σας διὰ μίαν διαβαλκανικὴν στατιστικὴν ὀργάνωσιν ;

— Μίαν τοιαύτην ὀργάνωσιν θεωρῶ προωρισμένην νὰ δίδῃ ἀκριβῆ ἰδέαν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν ταύτην καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ πάντοτε τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς θεωρῶ χρήσιμον καὶ ἀποτελεσματικὴν μίαν τοιαύτην ὀργάνωσιν.

⊞

Ὁ κ. **DJELAL AYBAR** Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Στατιστικῆς τῆς Τουρκίας εἰς τὰ τεθέντα αὐτῷ ἐρωτήματα εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς :

—Τὶ σκέπτεσθε διὰ μίαν διαβαλκανικὴν στατιστικὴν ὀργάνωσιν ;

Προσωπικῶς ἐπιδοκιμάζω ἀπολύτως τὴν ἰδέαν μιᾶς διαβαλκανικῆς στατιστικῆς ὀργανώσεως. Ἕνας παρόμοιος ὀργανισμὸς θὰ ἐπετύγχανε διὰ τῶν περιοδικῶν συγκεντρώσεων τῶν στατιστικῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν τὴν ὁμοιομορφίαν τῶν ἐφαρμοζομένων εἰς αὐτὰς μεθόδων διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν διαφόρων στατιστικῶν δεδομένων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ διηυκόλυνε μεγάλως τὰς συγκρίσεις καὶ τὴν λύσιν ἑνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ οἰκονομικῶν προβλημάτων ἐπὶ σταθερωτέρων βάσεων.

Ἐννοεῖται ὁ ὀργανισμὸς οὗτος ἐμπνεόμενος πάντοτε ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς κατευθύνσεις τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου τῆς Στατιστικῆς θὰ συνέβαλε κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ εἰς τὴν διεθνῆ ἑνοποίησιν τῶν στατιστικῶν.

—Θὰ ἠθέλατε νὰ μᾶς δώσητε μίαν μικρὰν σκιαγραφίαν τῆς ἀναπτύξεως τῆς στατιστικῆς ἐν τῇ χώρᾳ σας ;

Ἡ ὀργάνωσις τῆς στατιστικῆς τῆς Τουρκίας ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων ἀρχίζει μὲ τὴν δημιουργίαν τοῦ Κρατικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Στατιστικῆς κατὰ τὸ 1926, ἐξαρτωμένου ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος, ὅστις ἱδρύθη διὰ Π. Δ. ἐπεφορτίσθη κατ' ἀρχὰς μὲ τὴν συσχέτισιν τῶν στατιστικῶν μεθόδων, τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων μὲ τὸν ἀπώτερον σκοπὸν τῆς μεταγενεστέρας συγκεντρώσεως πασῶν τῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς προπαρασκευῆς καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀπογραφῶν τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας κατὰ τὸ 1927.

Μετὰ μακρὰς μελέτας, ὅσον ἀφορᾷ τὰς διοικητικὰς δυνατότητας τῆς χώρας καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν στατιστικολόγων δι' εἰδικῶν στατιστικῶν μαθημάτων, θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν, ἐψηφίσθησαν οἱ νόμοι τοῦ 1931 καὶ 1933, δυνάμει τῶν ὁποίων συνεχωνεύθησαν τὰ στατιστικὰ γραφεῖατῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν αὐτονόμων Γενικῶν Διοικήσεων εἰς τὴν Κεντρικὴν Στατιστικὴν ὑπηρεσίαν ἐξαιρέσει προσωρινῶς τῶν στατιστικῶν γραφείων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ Δημοσίων Ἔργων

Σήμερον ἡ Κεντρικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ ἡ ἁρμοδιότης αὐτῆς ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἡμικρατικῶν ὀργανώσεων, ὡς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῶν χρηματιστηρίων.

Ἡ Κ. Σ. Υ. ἐπεξειργάσθη καὶ ἐδημοσίευσε τὰς κάτωθι στατιστικὰς ἐργασίας.

1. Στατιστικὴν τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν, κίνησιν τῶν ἀκινήτων καὶ κτηματολόγιον.
2. Στατιστικὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου,
3. Στατιστικὴν τῆς παιδείας.
4. » δημογραφικήν.
5. Στατιστικὴν τῶν ποινικῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων.
6. Στατιστικὴν βιομηχανικήν, μεταλλειολογικὴν καὶ στατιστικὴν τῶν τιμῶν
7. Στατιστικὴν τῆς γεωργίας.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Κ. Σ. Υ. ἔχουν τελείως μηχανοποιηθῆ ἐκτελούμεναι ἀπὸ μηχανὰς Powers. Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς μελλοντικῆς προόδου τῆς στατιστικῆς ἡ Κ. Σ. Υ. ἀποστέλλει κατ' ἔτος 2 σπουδαστὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οἵτινες σπουδάζουν εἰς τὰς εἰδικὰς σχολὰς τῆς στατιστικῆς 3—5 ἔτη. Ἡ Κυβέρνησις ἐνδιαφέρεται ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν στατιστικήν. Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ἰσμὲτ Ἰνονοῦ, ὅστις ἐμπνέεται πάντοτε ἀπὸ τὰ στατιστικὰ δεδομένα, ἐχαρακτήρισε τὴν Κ.Σ.Υ. ὡς «παρατηρητήριον τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν φαινομένων».

⊞

Ὁ κ. **V. DORE**, διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας Γενικῆς Στατιστικῆς τοῦ Διεθνοῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Διεθνοῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς εἰς τὰ τεθέντα αὐτῷ ἐρωτήματα:

Ποία εἶναι ἡ σημασία τῆς συνεργασίας τοῦ Διεθνοῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου μετὰ τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς;

—Τὸ Διεθνὲς Γεωργικὸν Ἰνστιτοῦτον ἐνδιαφέρεται ζωηρῶς διὰ τὰς ἐργασίας τῶν συνελεύσεων τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου Στατιστικῆς, λόγῳ τῆς ἰδιαιτέρας θέσεως, τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει ἡ στατιστικὴ εἰς τὰς ἐργασίας μας. Ὡς γνωρίζετε ἄλλωστε μία τῶν κυριωτέρων προσπαθειῶν τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ρώμης εἶναι ἡ συγκέντρωσις καὶ ἐπεξεργασία στοιχείων ἀναφερομένων εἰς τὴν Γεωργικὴν στατιστικήν. Ἡ τελευταία ἐνταῦθα σύνοδος τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου στατιστικῆς δίδει τὸ παράδειγμα τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο ὀργανώσεων.

—Ἡ συνεργασία περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖτε εἶχεν ἰδιαίτερον ἀντικείμενον κατὰ τὴν ἐνταῦθα σύνοδον;

—Μάλιστα, εἶχεν εἰδικώτερον ἀντικείμενον τὴν δασικὴν στατιστικήν, δεδομένου, ὅτι ἡ ἐνταῦθα σύνοδος ἠσχολήθη μὲ τὴν ἐκπόνησιν προγράμματος ἑνοποιήσεως καὶ τελειοποιήσεως τῆς στατιστικῆς ταύτης. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο προπαρεσκεύασε μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ 4 δασικοὺς ἐμπειρογνώμονας τοῦ Διεθνοῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ 4 μέλη τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου στατιστικῆς. Αἱ γενόμεναι κατὰ τὸ ἐνταῦθα Συνέδριον προτάσεις, τὰς ὁποίας τὸ Ἰνστιτοῦτόν μας σκοπεύει νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς ὅλας τὰς Κυβερνήσεις, δύνανται νὰ συντελέσουν εἰς τὴν δημιουργίαν βάσεως ἱκανοποιητικῆς καὶ διεθνῶς συγκρισίμου δασικῆς στατιστικῆς εἰς ὅλας τὰς χώρας.

—Ποῖαι χῶραι ἔχουν τὴν καλλιτέραν δασικὴν στατιστικήν;

—Αἱ Σκανδιναυϊκαὶ χῶραι.

—Καὶ τὴν χειροτέραν;

Ὁ εὐγενὴς συνομιλητής μας γελᾷ καὶ μᾶς λέγει: Θὰ σᾶς τὸ ἀποκαλύψω, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι δὲν θὰ τὸ δημοσιεύσητε.

Καὶ τηροῦμεν πράγματι τὴν ὑπόσχεσίν μας. Πάντως δὲν πρόκειται οὔτε περὶ τῆς χώρας μας, οὔτε περὶ ἄλλης γειτονικῆς χώρας.

⊞

Ὁ διακεκριμένος Ἀμερικανὸς Οἰκονομολόγος κ. **IRVING FISHER**, ἐπίτιμος Καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Yale, διεθνοῦς δὲ φήμης ἐπιστήμων προσεφέρθη εὐγενῶς ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰ τεθέντα αὐτῷ ὑπὸ τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐρωτήματα.

Ὁ ἐπιφανὴς Ἀμερικανὸς Οἰκονομολόγος, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ Σύμβουλος τοῦ Προέδρου Ροῦζβελτ εἶναι ἰδιαιτέρως γνωστὸς εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἐκ τοῦ μεταφραζομένου ὑφ' ἡμῶν πολυκρότου ἔργου του «100 o)o Money» καὶ ἀπὸ τὸ εὐγενῶς ἀποσταλὲν ἡμῖν ὑπ' αὐτοῦ καὶ δημοσιευθὲν ἄρθρον του «Ὁ δρόμος πρὸς τὴν σταθεροποίησιν τῶν νομισμάτων».

—Εἰς ποίαν φάσιν εὑρίσκεται κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ οἰκονομικὸς κύκλος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ;

Ἡ Ἀμερικὴ ἀναρρωνύει ἤδη γοργῶς ἐκ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας. (depression).

—Ποία ἡ θέσις τοῦ δολλαρίου ἐν σχέσει μὲ τὰ τελευταῖα νομισματικὰ μέτρα, ὧν ἔναρξις ἐγένετο διὰ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ Γαλλικοῦ φράγκου;

Ἡ Ἀμερικὴ θὰ χάσῃ κατά τι εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ διεθνοῦς συναγωνισμοῦ, ἀλλὰ θὰ κερδίσῃ τελικῶς καὶ γενικῶς διὰ τῆς γενικῆς ἀναζωογονήσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς πιθανῆς, κατὰ συνέπειαν, βελτιώσεως τῆς εὐημερίας (good will) καὶ ἐλαττώσεως τῶν συναλλαγματικῶν περιορισμῶν εἰς ὅλας, ἢ σχεδὸν εἰς ὅλας, τὰς χώρας.

⊞

Εἰς τὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων κ. **M. FRECHET**, ἐθέσαμεν τὸ ἐρώτημα:

Ποία εἶναι ἡ συμβολὴ τῆς στατιστικῆς εἰς τὴν ἐκπολίτισιν τοῦ κόσμου;

Ὁ κ. Καθηγητὴς εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς:

Μὲ ἐρωτᾶτε, ἐὰν ἡ στατιστικὴ δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν πολιτισμὸν τοῦ κόσμου. Βεβαίως οἱ χρησιμοποιούμενοι ὑπὸ τῆς στατιστικῆς ἀριθμοὶ δύνανται νὰ ὁδηγήσουν εἰς λάθη, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ παραμελήσῃ τις μερικὰ ἐκ τῶν στοιχείων, ἅτινα ἐξασφαλίζουν τὴν ἀκριβῆ ἑρμηνείαν τῶν ἀριθμῶν.

Ὁ ἀληθὴς στατιστικολόγος, δυσκολεύεται ἐνίοτε νὰ διακρίνῃ ὅλα τὰ ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα, ἀλλὰ δὲν τὰ παραλείπει ποτὲ ἐκ προθέσεως. Ἡ Ἐπιστήμη τῆς στατιστικῆς — ὅπως καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐπιστῆμαι — βασίζεται ἐπὶ τοῦ αὐστηροῦ σεβασμοῦ τῆς ἀληθείας. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως, συντελεῖ εἰς τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀπὸ ὑλικῆς ἀπόψεως ὅλοι γνωρίζουν καλῶς, ὅτι διοίκησις μιᾶς μεγάλης ὁλότητος δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ χαρακτῆρος, δὲν εἶναι δυνατὴ ἄνευ ἀπαριθμήσεως ἀρκετὰ ἀκριβοῦς τῶν ἐν προκειμένῳ μαζῶν: ἀνθρωπίνων μαζῶν, συνόλου ἀγαθῶν, εἰσπράξεων, ἐξόδων κλπ.

Ἀλλὰ ἐπὶ πλέον ἡ στατιστικὴ δύναται νὰ παίξῃ ἕνα ἰδιαιτέρως ὠφέλιμον ρόλον κατὰ τὴν ἐποχήν μας διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ φαινόμενον — τόσον σύγχρονον ἐν τῇ ἐντάσει του — τῆς ἀνισορροπίας τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς δὲν συνωδεύθη μὲ ἀντίστοιχον πρόοδον εἰς τὴν διατήρησιν μιᾶς ἁρμοζούσης σχέσεως μεταξὺ τῶν παραγομένων καὶ τῶν καταναλισκομένων ποσοτήτων. Μία γενικὴ καλὴ θέλησις εἶναι ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ δυσκολώτερον πραγματοποιησίμους ὅρους διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν ἐθνικαὶ καὶ διεθνεῖς συμφωνίαι, κατανέμουσαι προσηκόντως τὴν παραγωγήν. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ καλὴ θέλησις θὰ ἦτο ἄνευ ἀποτελέσματος, ἐὰν δὲν ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ στατιστικὰς καλῶς κατηρτισμένας καὶ συγκρισίμους, αἵτινες ἀποτελοῦν τὰς ἀπαραιτήτους βάσεις τοιούτων συμφωνιῶν.

Γνωσταὶ εἶναι αἱ ἐφαρμογαὶ τῆς στατιστικῆς εἰς τὰς κοινωνικὰς ἐπιστήμας. Ἴσως δὲν εἶναι ἀρκετὰ γνωστὸν, ὅτι ἡ στατιστικὴ συντελεῖ ἀκόμη εἰς τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ διὰ τῆς συνδρομῆς, τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς μέγαν ἀριθμὸν ἐπιστημῶν, ὡς τὴν ἀστρονομίαν, φυσικήν, βιολογίαν κλπ.

Καὶ θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἐκπλαγῇ κατ' ἀρχὰς βλέπων τὴν στατιστικὴν νὰ εἰσδύῃ εἰς τὰς ἐπιστήμας ταύτας, ὅπου ἄλλωστε ἡ εἰσαγωγή της εἶναι σχετικῶς πρόσφατος.

⊞

Ὁ κ. **A. JULIN** ἐπίτιμος Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Βιομηχανίας, Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Βελγίου καὶ νεοεκλεγεὶς Πρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Ἐργασίας, εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς εἰς τὰ τεθέντα αὐτῷ ὑπὸ τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐρωτήματα :

—Ποία εἶναι ἡ χώρα εἰς τὴν ὁποίαν ἡ στατιστικὴ ὑπηρεσία ἐπέτυχε τὰ καλλίτερα ἀποτελέσματα ;

—Ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην δὲν εἶναι δυνατή, διότι ἡ ἔρευνα δὲν ἔχει τερματισθῆ.

—Εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν σας ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν εὔχεσθε στενωτέραν συνεργασίαν τοῦ τύπου διὰ τὴν ἐκλαΐκευσιν τῶν στατιστικῶν. Ποῖα εἶναι τὰ πρακτικώτερα μέσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ;

—Θὰ ἤθελον αἱ στατιστικαὶ ὑπηρεσίαι νὰ εὑρίσκωνται εἰς στενὰς σχέσεις μετὰ τοῦ τύπου τῆς χώρας των, ὅπως μεταδίδῃ οὗτος εἰς τὸ κοινὸν ὑπὸ μορφὴν σύντομον καὶ εὐχάριστον τὰς γενομένας κυριωτέρας διαπιστώσεις. Ὁ τύπος ὅστις γνωρίζει τὴν τέχνην νὰ προκαλῇ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκλαϊκεύσῃ διάφορα δεδομένα, ἅτινα ἐνδιαφέρουσι τὰ μέγιστα τὰ Κράτη.

⊞

Ὁ διακεκριμένος Ἕλλην Στατιστικολόγος καὶ Καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας κ. **Δ. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ** εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς κάτωθι εἰς σχετικὰ ἐρωτήματα τῆς «Τραπεζιτικῆς».

Εἰς τὸν κ. Καθηγητὴν ἐκφράζομεν καὶ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας διὰ τὴν ἐν πνεύματι πραγματικῆς ἐπιστημονικῆς ἀνωτερότητος παρασχεθεῖσαν πολύτιμον συνδρομὴν εἰς τὴν

(Συνέχεια εἰς τὴν 11ην σελίδα)

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

καὶ μετ' αὐτοὺς ἄλλοι καὶ ἄλλοι πρὸς τὸν ὡραῖον σκοπὸν τῆς ἀνθρωπίνης εὐημερίας! Τὴν ἀξίαν τῆς στατιστικῆς πᾶς ἀνεπτυγμένος ἄνθρωπος αἰσθάνεται καθημερινῶς.

Ἡ καλῶς ὀργανωμένη στατιστικὴ ἐπιτρέπει τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ μέλλοντος καὶ παρέχει τὰ ἀσφαλῆ μέσα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ διακρίνοντος τὸν ἄνθρωπον αἰσθήματος τῆς προνοίας.

Ἡ στατιστικὴ εἶναι τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον φωτίζει τὸν ἀνήσυχον ἄνθρωπον εἰς τὰς ἀτελευτήτους ἀναζητήσεις του καὶ εἰς τὴν ἀδάμαστον θέλησιν τῆς αὐτοβελτιώσεως καὶ τῆς προόδου.

Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς πολυσχιδεῖς ὄντως ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὸ Διεθνὲς Στατιστικὸν Ἰνστιτοῦτον διὰ τῆς ὀγκώδους ἐργασίας του προσφέρει πολυτίμους ἐκπολιτιστικὰς προσπαθείας.

Ἡ «Τραπεζιτική», ὄργανον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἰδιαιτέρως τιμῶσα τὴν ἀξίαν τῆς στατιστικῆς εὐχαρίστως ἀφιερώνει εἰς τὸ συνελθὸν ἐν Ἀθήναις Συνέδριον τὴν πρώτην αὐτῆς εἰδικὴν ἐπιστημονικὴν ἔκδοσιν, σειρὰν τῶν ὁποίων ἀνὰ τρίμηνον ἐγκαινιάζει διὰ τοῦ παρόντος φύλλου.

Τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον ἔστησεν ἐφέτος τὸ παρατηρητήριόν του ὑπὸ τοὺς Ἱεροὺς Βράχους τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπου ἀνέμενον διακεκριμένοι Ἕλληνες Ἐπιστήμονες, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐπιφανῆ Ἐπιστήμονα καὶ Ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ρεδιάδην διὰ νὰ ἐκπροσωπήσουν καὶ τόσον μάλιστα ἐπιτυχῶς, κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν, τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιστήμην.

Οὕτως ἡ συμβολικὴ δὰς τῆς Ὀλυμπίας ἐκκινήσασα ἀπὸ τὸ Ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος διὰ νὰ διασχίσῃ τὸν πεπολιτισμένον Κόσμον, ἐπανῆλθεν νοσταλγικὴ μετὰ δίμηνον εἰς τὴν Πατρίδα τῆς αἰωνίας σοφίας.

Προπέμποντες ὅθεν τοὺς σοφοὺς Συνέδρους εἰς τὰς Πατρίδας των μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν των, ἃς ἐργασθῶμεν ἀόκνως οἱ νεώτεροι Ἕλληνες καὶ ἃς καλλιεργήσωμεν μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν Ἐπιστήμην, διατηροῦντες ἄσβεστον τὴν φλόγα, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔφεραν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ τῆς Αἰωνίας Ἑλλάδος!

Σ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΑΣΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Ἔκθεσις τοῦ κ. **VALENTINO DORE**, Ἀντιπροσώπου τοῦ Διεθνοῦς Γεωργ. Ἰνστιτούτου.

Ὁ κ. Dore, ὡς εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκθέτει τὸν τρόπον τῆς συγκροτήσεως καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς γενικὰς κατευθύνσεις τῶν ἐργασιῶν της καὶ τέλος τὰς συστάσεις, τὰς ὁποίας κάμνει πρὸς τὰς διαφόρους χώρας διὰ τὸν συντονισμὸν τῆς διεθνοῦς δασικῆς στατιστικῆς.

Α΄. Συγκρότησις καὶ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ συνεκροτήθη, κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ 21ου Συνεδρίου τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς, ὅπως, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Γεωργίας, ἐξετάσῃ τὸ θέμα τῆς ἀνακοινώσεως, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Dore ἔκαμεν εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συνέδριον ἐπὶ τῆς διεθνοῦς δασικῆς στατιστικῆς.

Ἀπετελέσθη αὕτη ἀπὸ 8 μέλη, ἐξ ὧν τὰ 4 ὑπέδειξε τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον Στατιστικῆς καὶ τὰ ἄλλα 4 τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον Γεωργίας.

Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο δι' ἀλληλογραφίας ἐπὶ μιᾶς ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν συνέταξεν ὁ κ. Dore καὶ ἡ ὁποία ἐθεωρήθη ὡς βάσις τῶν περαιτέρω συζητήσεων. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς παρεκλήθησαν νὰ ἐξετάσουν τὴν ἐν λόγῳ ἔκθεσιν καὶ νὰ ἐκφέρουν τὰς ἐπὶ ταύτης ἀπόψεις των. Ἡ ἀπάντησις ἑκάστου μέλους διεβιβάζετο πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη καὶ τοιουτοτρόπως συνεκεντρώθη λίαν ἐνδιαφέρον ὑλικόν, τὸ ὁποῖον καθώριζε τὰς ἀπόψεις τῶν μελῶν καὶ διεσαφήνιζε τὰ σημεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων συνεφώνουν καὶ τὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦτο χρήσιμος καὶ ἀναγκαία μία μεταγενεστέρα συζήτησις.

Τὴν ἐποχὴν ἀκριβῶς ταύτην συνεκλήθη μία συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἔλαβε χώραν ἐν Ρώμῃ εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Γεωργίας τὴν 11 ἕως τὴν 14 Ἰουνίου 1935 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Colombo.

Ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ ἐμπεριστατωμένην συζήτησιν κατέληξεν εἰς μίαν σειρὰν συστάσεων πρὸς τὰς διαφόρους χώρας ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἑνοποιήσεως καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν στατιστικῶν δεδομένων τῆς δασονομίας.

Β΄. Σκοποὶ καὶ γενικαὶ κατευθύνσεις τῶν ἐργασιῶν

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ὡς σκοπὸν τῆς συστάσεώς της τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς τελειοποιήσεως καὶ ἑνοποιήσεως οὐχὶ μόνον τῶν στατιστικῶν δεδομένων τῆς δασοκομίας αὐτῆς καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων στατιστικῶν δεδομένων, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ταύτην, ὡς π.χ. τῶν σχετικῶν στατιστικῶν ἐπὶ τῆς ἐμπορείας τοῦ ξύλου ἐπὶ τῶν ἄλλων δασοκομικῶν προϊόντων, ἐπὶ τῶν βιομηχανιῶν αἱ ὁποῖαι κατεργάζονται τὸ ξύλον κλπ.

Ἐπίσης ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ὡς κύριον καθῆκόν της νὰ ὑποδείξῃ τὰ δεδομένα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συλλέγωνται ὑπὸ τῶν διαφόρων χωρῶν, καὶ νὰ ὁρίσῃ καὶ κατατάξῃ ταῦτα πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἑνοποιήσεως αὐτῶν.

Τέλος, λόγῳ τῶν διαφόρων συνθηκῶν αἵτινες ὑφίστανται εἰς τὰς διαφόρους χώρας, ἡ ἐπιτροπὴ συνεφώνησε νὰ συντάξῃ ἓν πρόγραμμα minimum, περιωρισμένον εἰς οὐσιώδεις ἐρωτήσεις, τὸ ὁποῖον νὰ υἱοθετηθῇ γενικῶς ἀπὸ τὰς ὀλιγώτερον προωδευμένας χώρας καὶ συγχρόνως ἓν σχέδιον πληροφοριῶν πλῆρες καὶ λεπτομερειακὸν πρὸς χρῆσιν τῶν προωδευμένων χωρῶν. Οὕτως ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη στατιστικὰς ἀναγκαίας, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ τηρήσουν ὅλαι αἱ χῶραι καὶ στατιστικὰς ἐπιθυμητάς, τὰς ὁποίας δύνανται νὰ τηρήσουν μόνον αἱ ἔχουσαι τὰ σχετικὰ μέσα χῶραι.

Γ΄ Προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς

Ὡς πρὸς τὴν δασικὴν ἐπιφάνειαν ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει, ὅπως ὅλαι αἱ χῶραι δίδουν τὸν ἀριθμὸν τῆς συνολικῆς ἐπιφανείας τῶν δασῶν κατὰ τρόπον καθοριζόμενον λεπτομερῶς ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἐπίσης θεωρεῖ ἀναγκαίαν, λόγῳ τῆς θεμελιώδους σημασίας της, τὴν διάκρισιν τῆς δασικῆς ἐπιφανείας:

α) Ἀναλόγως τῆς χρήσεως ταύτης.

β) Ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ταύτης καὶ

γ) ἀναλόγως τῆς ἰδιοκτησίας ταύτης.

Τὰς ἄνω διακρίσεις προτείνει νὰ υἱοθετήσωσιν ὅλαι αἱ χῶραι.

Ἐξ ἄλλου συνιστᾷ ὡς ἐπιθυμητὰς τὰς κάτωθι διακρίσεις τῆς δασικῆς ἐπιφανείας, εἰς τὰ κράτη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ κάμουν:

α) Ἀναλόγως τῆς διευθετήσεως τῶν δασῶν.

β) Ἀναλόγως τοῦ τρόπου τῆς μεταχειρίσεως αὐτῶν.

γ) Ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῶν δασῶν καὶ τοῦ ὄγκου τῶν δένδρων.

δ) Τοῦ μεγέθους τῶν δασικῶν μαζῶν.

ε) Τῆς ἐκτάσεως τῶν δασικῶν ἐκμεταλλεύσεων.

Ὡς πρὸς τὴν μεταμόρφωσιν τῆς δασικῆς ἐπιφανείας ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιθυμεῖ, ὅπως αἱ στατιστικαὶ τῶν διαφόρων χωρῶν παρέχουν περιοδικῶς τὰ κάτωθι στοιχεῖα:

α) Τὰς ἐκχερσωμένας ἐπιφανείας.

β) Τὰς κατεστραμμένας ἐπιφανείας ἐκ πυρκαϊᾶς, ἐντόμων κλπ.

γ) Τὰς ἀποδασωμένας ἐπιφανείας.

Τέλος ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ, ὅπως ὅλαι αἱ χῶραι παρέχουν στατιστικὰ δεδομένα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν ποσότητα τῶν κοπτομένων δένδρων ἀναλόγως τῆς μετέπειτα χρησιμοποιήσεως αὐτῶν, ὁμιλεῖ περὶ τῶν μέτρων, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐκφράζωνται τὰ διάφορα στατιστικὰ δεδομένα καὶ καθορίζει τὸν χρόνον τῆς παροχῆς αὐτῶν.

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΑΥΤΟΥ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. **Κ. ΕΥΕΛΠΙΔΗ** Καθηγητοῦ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

Ἐν τῇ ἀνακοινώσει ταύτῃ ὑπολογίζεται τὸ ἀκαθάριστον ἀγροτικὸν εἰσόδημα εἰς 15768 ἑκατ. δρ. διὰ τὸ ἔτος 1934.

Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τούτου δέον ν' ἀφαιρεθοῦν 2843 ἑκατ., τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς σπορὰ καὶ διατροφὴ τῶν ζώων ἤτοι καθαρὸν εἰσόδημα 12925 ἑκ. δρχ.

Τὸ εἰσόδημα ἐκ τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων ὑπολογίζεται εἰς 6516 ἑκατ. δρχ., τὸ δὲ εἰσόδημα ἐκ τῆς οἰκιακῆς βιοτεχνίας εἰς 607 ἑκατ. καὶ τὸ ἐκ τῶν δασικῶν προϊόντων εἰς 513 ἑκ.

Οὕτω τὸ σύνολον τῆς ἀξίας τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς ἀνέρχεται εἰς 20.508 ἑκατ. δραχμῶν μεῖον δὲ τῶν ἐξόδων παραγωγῆς ἐκ 1110 ἑκατ. ἔχομεν καθαρὸν ἀγροτικὸν εἰσόδημα ἐκ 19398 ἑκ. δρχ. κατανεμόμενον μεταξὺ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΒΑΡΩΝ ΕΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. **FREDERIC DE FELLNER**, Καθηγητοῦ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, τῆς Δημοσιονομίας καὶ τῆς Στατιστικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βουδαπέστης

Ὁ συντάκτης τῆς ἀνακοινώσεως ἄρχεται ἀσχολούμενος μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἐπαγγελματικῶν κλάδων εἰς τὴν ἄμεσον φορολογίαν ἀναπτύσσει τὴν ἐξαιρετικὴν συνεισφορὰν τῆς Γεωργίας εἰς τὴν ἄντλησιν πόρων διὰ τὸ Δημόσιον διὰ φορολογιῶν, α) ἐπὶ τῶν ἀνοικοδομήτων ἰδιοκτησιῶν β) τοῦ εἰσοδήματος γ) ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν δ) τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ε) ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, στ) φορολογιῶν δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας καὶ ποσοστὸν φορολογίας. Πρόσθετοι μικροφορολογίαι ἔχουσιν ἐπιβληθῆ χάριν τῶν ἀναπήρων, τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ τῆς προστασίας τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Τέλος ὑπάρχουσι φόροι αὐτοκινήτων, ὁδικοί, ἐξαγορᾶς προσωπικῆς ἐργασίας, Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων, παροχετεύσεως ἀρδευτικῶν ὑδάτων, ἐπὶ τῶν κινῶν καὶ φόροι μικτοί.

Ὡσαύτως μεγάλη ποικιλία φορολογιῶν ὑπάρχει εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς κοινότητας καὶ τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα, τὰ μεταλλεῖα, τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον, τὰς μεταφοράς, τοὺς εἰσοδηματίας καὶ τὰ ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα.

Οἱ διάφοροι φόροι καταναλώσεως εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

Ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ οἴνου, τοῦ κρέατος καὶ ἄλλων εἰδῶν, τοῦ ζύθου. τοῦ οἰνοπνεύματος, τῆς ζακχάρεως, τοῦ σιγαροχάρτου, τῶν πυρείων, τῶν ὀρυκτῶν ἐλαίων κλπ.

Ὑπάρχουν μονοπώλια καπνῶν, ἅλατος καὶ σακχαρίνης ἀποδίδοντα ἀντιστοίχως 70.092.000, 19.113.000 καὶ 199.416 pengos, ἀποδίδουν δὲ ἀρκετοὺς πόρους τὰ λαχεῖα, ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν, ὁ φόρος πολυτελείας, ὁ φόρος κυκλοφορίας κινητῶν ἀξιῶν, καὶ διάφοροι ἄλλοι τελωνειακοὶ δασμοί.

Κατὰ ποσοστὸν συμμετοχῆς οἱ διάφοροι φόροι κατατάσσονται κατὰ κατηγορίας ὡς ἑξῆς:

Γεωργικοὶ 23.64 ο/ο, Βιομηχανικοί, 23.10 ο/ο, ἐμπορικοὶ 16.49 ο/ο, ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων 3.49 ο/ο, δημ. ὑπαλλήλων 7.07 ο/ο, ἰδιωτ. ὑπαλλήλων 4.48 ο/ο ἄλλων ἐπαγγελμάτων 21.73 ο/ο.

Ἡ ἀντιστοιχία τῶν φόρων εἰς τὴν κατανάλωσιν κατὰ κεφαλὴν ἀνέρχεται:

Εἰς τὴν γεωργίαν 22.98, τὴν βιομηχανίαν 55,44, τὸ ἐμπόριον 70,91, τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων 63,07, τῶν δημοσ. ὑπαλλήλων 69,03 καὶ τῶν εἰσοδηματιῶν 59,20.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΗΡΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ἔκθεσις τοῦ κ. **MICHEL HUBER**, Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς τῆς Γαλλίας

Ἡ συνέλευσις τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου τῆς στατιστικῆς ἡ συνελθοῦσα κατὰ τὸ 1933 εἰς Μεξικὸν ἀνέθεσεν εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν νὰ καταρτίσῃ συστάσεις ἐφαρμογῆς τῶν μεθόδων τῆς στατιστικῆς τῶν κινητηρίων δυνάμεων λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς τεχνικὰς δυσκολίας καὶ τὰς δυνατότητας πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν στατιστικῶν πορισμάτων.

Ἡ ἐν προκειμένῳ στατιστικὴ ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς τὴν δύναμιν τῶν κινητήρων καὶ οὐχὶ τὴν παραχθεῖσαν ἐνέργειαν.

Τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Χάγης κατὰ τὸ 1911 καὶ ἡ Διεθνὴς συμφωνία ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν στατιστικῶν (Γενεύη 1928) ἐξαίρουσι τὰ συμπεράσματα ἐπὶ τῆς δυνάμεως τῶν κινητήρων, τὰ στηριζόμενα εἰς τὴν διαίρεσιν τῶν κινητήρων εἰς στοιχειώδεις (Primaires) καὶ δευτερεύοντας (secondaires.)

Διὰ τοῦ ὅρου στοιχειώδεις κινητῆρες (δι' ὕδατος, ἀτμοῦ ἢ ρευστῆς καυσίμου ὕλης δι' ἐκρήξεως ἢ ἐσωτερικῆς καύσεως) ἐννοοῦνται οἱ κινητῆρες οἱ μετατρέποντες φυσικὴν ἐνέργειαν (πτώσεως ὑδάτων κλπ.) εἰς μηχανικὴν ἐνέργειαν, ἀποτυποῦσαν σχεδὸν ἀποκλειστικῶς μίαν κυκλικὴν κίνησιν εἰς ἄξονα κινητῆρος.

Δευτερεύοντες κινητῆρες ἐννοοῦνται οἱ μετατρέποντες εἰς μηχανικὴν ἐνέργειαν τὴν μεταβιβαζομένην αὐτοῖς δύναμιν παρ' ἑνὸς στοιχειώδους κινητῆρος, τῇ βοηθείᾳ διαμέσου: ἠλεκτρισμοῦ, πεπιεσμένου ἀέρος, ὕδατος ὑπὸ πίεσιν κλπ. Ἐν τῇ πράξει ἀρκεῖ νὰ θεωρῶνται ὡς δευτερεύοντες μόνον οἱ δι' ἠλεκτρισμοῦ κινητῆρες.

Ἡ συμφωνία τῆς Γενεύης συνιστᾷ, ὅπως λαμβάνωνται ἰδιαιτέρως οἱ ἠλεκτρικοὶ κινητῆρες, οἵτινες προϋποθέτουσι τὴν ὕπαρξιν στοιχειώδους κινητῆρος γεννεσιουργοῦ ἠλεκτρικῆς δυνάμεως. Ἡ μέθοδος ὅμως αὕτη δὲν εἶναι οὔτε ἡ μόνη οὔτε ἡ καλλιτέρα διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς διαθεσίμου κινητηρίου δυνάμεως παρά τινος ἐγκαταστάσεως ἢ βιομηχανικοῦ κλάδου. Σχετικῶς ὑπεβλήθη ἐρώτημα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν περὶ τοῦ ποία συνιστᾶται ὡς καλλιτέρα μέθοδος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν τεχνικῶν δυσχερειῶν.

Πρὸ τῆς ἐν συμπεράσματι ἀπαντήσεως ἀναπτύσσονται οἱ τρόποι ὑπολογισμοῦ ἔχοντες ὡς ἀκολούθως.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς κινητηρίου δυνάμεως **ὁλοκλήρου χώρας** ἀρκεῖ ἡ χωριστὴ ἀπαρίθμησις τῆς δυνάμεως τῶν πρωτευόντων κινητήρων καὶ τῶν ἠλεκτρικῶν κινητήρων λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐξαγωγῆς ἐκ τῆς χώρας καὶ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς αὐτὴν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Δι' ἕνα **βιομηχανικὸν κλάδον** χώρας τινὸς δέον, ὅπως μὴ ὑπολογίζηται τὸ σύνολον τῆς δυνάμεως τῶν πρωτευόντων κινητήρων τῶν εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ κλάδου, ἐφ' ὅσον ἄλλοι πωλοῦσι πλεονάζον ρεῦμα καὶ ἄλλοι ἀγοράζουσι παρὰ τῶν ἑταιρειῶν διανομῆς ρεύματος. Πρὸς τοῦτο δέον νὰ λαμβάνωνται μέτρα ἵνα ἡ συνολικὴ δύναμις τοῦ κλάδου ἀποτιμᾶται ὀρθῶς ε ἰς στοιχειώδεις κινητῆρας καὶ διαθεσίμους ἠλεκτρικοὺς κινητῆρας.

Ἐξετάζονται ἀκολούθως αἱ χρησιμοποιούμεναι εἰς 30 χώρας μέθοδοι, αἵτινες κατατάσσονται εἰς 3 τρόπους:

Πρῶτος τρόπος. Ἡ διαθέσιμος μηχανικὴ δύναμις εἴς τινα ἐγκατάστασιν P ἰσοῦται μὲ τὴν δύναμιν τῶν στοιχειωδῶν κινητήρων M ηὐξημένην διὰ τῆς ἀγοραζομένης ἔξωθεν δυνάμεως e καὶ ἠλαττωμένην διὰ τῆς πωλουμένης δυνάμεως v ἤτοι:

$$P = M + e - v$$

Δεύτερος τρόπος. Ἡ διαθέσιμος μηχανικὴ δύναμις εἴς τινα ἐγκατάστασιν P ἰσοῦται μὲ τὴν δύναμιν τῶν στοιχειωδῶν κινητήρων τῶν μὴ χρησιμοποιουμένων πρὸς παραγωγὴν ἠλεκτρισμοῦ M καὶ ηὐξημένην διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ἐγκατεστημένων ἠλεκτρικῶν κινητήρων E

$$P = M + E$$

Τρίτος τρόπος. Ἡ διαθέσιμος μηχανικὴ δύναμις εἴς τινα ἐγκατάστασιν P ἰσοῦται μὲ τὴν δύναμιν ὅλων τῶν στοιχειωδῶν κινητήρων M ηὐξημένην διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ἠλεκτρικῶν κινητήρων e τῶν λαμβανόντων ρεῦμα ἔξωθεν.

$$P = M + e$$

Ἐξετάζονται ἀκολούθως αἱ πρακτικαὶ δυσκολίαι, αἵτινες συναντῶνται ἐν τῇ καταρτίσει τῶν στατιστικῶν τῆς κινητηρίου δυνάμεως καὶ ἀναφέρονται οἱ τύποι οἱ χρησιμοποιούμενοι εἰς ἑκάστην χώραν.

Ἐν συμπεράσματι τὸ Διεθνὲς Στατιστικὸν Ἰνστιτοῦτον ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ ἐκ παραλλήλου χρῆσις τῶν στοιχειωδῶν πρὸς τοὺς δευτερεύοντας κινητῆρας ἐπιβάλλει ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἐν τῷ ὑπολογισμῷ, ὅπως ἀποφεύγηται ἡ διπλῆ χρῆσις. Συνιστᾷ ὅπως ἀποφεύγηται ἡ σύγχυσις μεταξὺ τῆς δυνάμεως τῶν κινητήρων καὶ τῆς παραγομένης δυνάμεως καὶ καταρτίζει συστάσεις ἀφορώσας τὴν σύνταξιν τῆς στατιστικῆς τῆς δυνάμεως τῶν ἐγκατεστημένων κινητήρων.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Η ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1933 ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. **S. G. LYON**, Διευθυντοῦ τῆς Στατιστικῆς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου τῆς Ἰρλανδίας.

Ἐν τῇ ἀνακοινώσει ταύτῃ ἐκτίθενται αἱ μέθοδοι, αἵτινες ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὸν καταρτισμὸν στατιστικῆς τῆς κινήσεως τοῦ λιανικοῦ καὶ χονδρικοῦ ἐμπορίου κατὰ τὸ 1933 εἰς τὸ ἐλεύθερον Κράτος τῆς Ἰρλανδίας.

Ἡ ἀπογραφὴ περιωρίσθη εἴς τινα μόνον εἴδη κυρίως δὲ εἰς μεταφερτὰ ἐμπορεύματα.

Διὰ τῆς ἐρεύνης ταύτης δὲν ἐπεδιώχθη ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ κόστους τῆς διανομῆς (κυκλοφορίας) ἢ τὸ περιθώριον μεταξὺ τῆς τιμῆς τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως, τῆς μελέτης τοῦ ζητήματος τούτου ἀνατεθείσης εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπήν·

Τὰ κυριώτερα τῶν ἐρωτημάτων τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν κατὰ τὴν ἀπογραφὴν αὐτὴν ἦσαν τὰ κατωτέρω:

I Περιγραφὴ τοῦ καταστήματος, τοὐτέστιν ἐὰν πρόκειται περὶ Κεντρικοῦ ἢ Ὑποκαταστήματος, τὸ ἔτος τῆς ἱδρύσεως καὶ ἡ ἐθνικότης τοῦ ἰδιοκτήτου.

II Καθορισμὸς τοῦ εἴδους τοῦ ἐμπορίου π.χ. εἴδη ἀποικιακῶν, ἀνδρικῶν εἰδῶν κλπ.

III Ἀπασχολούμενον προσωπικὸν κατὰ φῦλον καὶ μισθοδοσίαν.

IV Πωλήσεις: α) πωλήσεις λιανικαὶ, β) πωλήσεις χονδρικαὶ, γ) προσφορὰ ὑπηρεσιῶν (προμήθειαι).

V Ἐνοίκιον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν φόρων ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Καταστήματος.

VI Ἀξία τῶν ἐν ἀποθήκαις ἐμπορευμάτων.

Αἱ ἀπαντήσεις ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικαὶ πλὴν τῆς ἀφορώσης τὴν ἐρώτησιν περὶ ἐνοικίου.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν στατιστικῶν δεδομένων διεπιστώθη ὅτι 20 τύποι ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων εὑρέθησαν μόνον εἰς τὰς μεγάλας πόλεις καὶ διὰ τὰς καθαρῶς ἀγροτικὰς περιφερείας ὁ ἀριθμὸς τῶν τύπων τούτων ἐμειοῦτο εἰς 4.

Ἡ δημοσίευσις τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων ἐγένετο κατὰ τρόπον, ποῦ νὰ μὴ ἐκτίθεται οὐδεμία ἐκ τῶν ἐρευνηθεισῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἂν καὶ ἡ ἔρευνα αὕτη δὲν ὑπῆρξεν ἀπολύτως πλήρης, πάντως ἀπέδωσε ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

Ἔκθεσις τοῦ κ. **ALESSANDRO MOLINARI**, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Istituto Centrale di Statistica

Τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀναπτυχθεῖσαν μεγάλην δραστηριότητα εἰς τὴν μελέτην τῆς διανομῆς ἐξηγεῖ ἡ ἐπὶ μακρὸν χρόνον παραμέλησις καὶ ὑποτίμησις τοῦ προβλήματος, τὴν σπουδαιότητα τοῦ ὁποίου ἀνέδειξεν ἡ ἀπειλήσασα νὰ συντρίψῃ τὰς οἰκονομικὰς βάσεις τοῦ κόσμου παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις.

Εἶναι διαπιστωμένον, ὅτι ἐφόσον αὐξάνει ἡ συγκέντρωσις τῶν βιομηχανιῶν, αὐξάνει ἀντιστοίχως ἡ παραγωγὴ εἰδῶν σειρᾶς, ἀναπτύσσεται ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας, περιπλέκεται ὁ μηχανισμὸς τῆς διανομῆς καὶ αὐξάνει τὸ κόστος αὐτῆς.

Ἐὰν ὅθεν ὑστερῇ ἡ διανομὴ ἐκμηδενίζονται αἱ τεράστιαι τεχνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ πρόοδοι, αἱ συντελεσθεῖσαι εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων.

Εἷς τῶν διασημοτέρων εἰδικῶν, ὁ Dr Otto Schäfer βεβαιώνει, ὅτι «ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ ἀπόδοσις τῶν νεωτέρων κρατῶν ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὀργανισμῶν των διανομῆς».

Ὑπάρχει ἐξ ἄλλου σήμερον ὁμογνωμία, ὅτι εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν μεθόδων διανομῆς δέον νὰ ἀναζητηθῇ τὸ φάρμακον τῆς ἀνισορροπίας τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας.

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὑπελογίσθη ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς διανομῆς ἀντιπροσωπεύουν τὸ 85 ο)ο τῶν ἐξόδων παραγωγῆς, ὅτι τὸ ἐκ τῆς διανομῆς ἐθνικὸν εἰσόδημα ἀντιπροσωπεύει τὸ 75—80 ο)ο τοῦ ἐκ τῆς παραγωγῆς εἰσοδήματος, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1910 καὶ 1930 ηὐξήθη κατὰ 68 ο)ο ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν διανομὴν ἔναντι αὐξήσεως 32 ο)ο τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν βιομηχανίαν κ.λ.π.

Εἰς τὴν Γερμανίαν ὑπελογίσθη, ὅτι τὸ 40 ο)ο τῆς ἀξίας τῶν εἰδῶν καταναλώσεως ἀμείβει τὴν μεσολάβησιν τῆς διανομῆς μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως καὶ ὅτι εἰς τὴν διανομὴν δαπανᾶται τὸ 1)5 τοῦ συνολικοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Τέλος ὑπελογίσθη, ὅτι εἰς τὸ ἐμπόριον καθ' ἑαυτὸ (μὴ ὑπολογιζομένων δηλ. τῶν προσπαθειῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν προϊόντων των) ἀσχολοῦνται πλέον τῶν 100 ἑκατομ. ἀνθρώπων.

Σημειωτέον, ὅτι ἡ τάσις πολλῶν χωρῶν, ὅπως ἐλέγχουν καὶ σχεδιοποιοῦν τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καθιστᾷ ἐπείγουσαν τὴν μελέτην τοῦ μηχανισμοῦ τῆς διανομῆς, διότι εἰς αὐτὴν στρέφεται ἡ προτίμησις τῶν ρυθμιστικῶν μέτρων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται, ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως μιᾶς χώρας περιορισθεῖσα μέχρι τοῦδε εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν γεωργίαν δέον νὰ στραφῇ πλέον ἰσοτίμως καὶ πρὸς τὴν διανομὴν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ στατιστικὴ ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ μεγάλην ἐργασίαν.

Καὶ ἐν πρώτοις ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς διανομῆς, δέον νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸς ὁ ὁρισμὸς τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, καθ' ὃν «**ἡ διανομὴ περιλαμβάνει ὅλας τὰς ἐργασίας καὶ δραστηριότητας, αἱ ὁποῖαι ἀναπτύσσονται μεταξὺ τῆς παραγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὴν ὁριστικήν των μορφὴν διὰ νὰ τεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν καὶ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν περιέρχονται εἰς τὸν καταναλωτήν**».

Αἱ ἀφορῶσαι ἀμέσως τὸ πρόβλημα τῆς διανομῆς στατιστικαὶ διακρίνονται εἰς **στατιστικὰς καταστάσεως** (σύνθεσις τοῦ μηχανισμοῦ τῆς διανομῆς, κόστος τῆς διανομῆς καὶ στοιχεῖα αὐτοῦ, prix de revient, τιμὴ λιανικῆς καὶ χονδρικῆς πωλήσεως) καὶ εἰς **στατιστικὰς κινήσεως** (δεῖκται ἐμπορικῆς δραστηριότητος, παραλλαγὴ τοῦ prix de revient, τῆς τιμῆς λιανικῆς καὶ χονδρικῆς πωλήσεως, ἵδρυσις, τροποποιήσεις, μετατροπαὶ καὶ διάλυσις τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων).

Ἡ παροῦσα ἔκθεσις ἀσχολεῖται μὲ τὰς στατιστικὰς καταστάσεως, (πλὴν τῶν τιμῶν) ὡς μᾶλλον ἀναγομένας εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐπισήμων στατιστικῶν γραφείων, ἐνῷ αἱ στατιστικαὶ κινήσεως ἀφοροῦν μᾶλλον τὰς συνεταιρικὰς καὶ συνδικαλιστικὰς ὀργανώσεις ὑπὸ τὴν ἐνθάρρυνσιν τοῦ Κράτους.

Τὸ πρακτικώτερον καὶ τελειότερον μέσον διὰ τὴν γνῶσιν τῆς συνθέσεως τοῦ μηχανισμοῦ τῆς διανομῆς εἶναι **ἡ ἀπογραφή**.

Ἐνταῦθα ἐξετάζονται αἱ **δημογραφικαὶ ἀπογραφαὶ**, αἱ **ἀπογραφαὶ ἐμπορικῶν καταστημάτων** καὶ **αἱ κυρίως ἀπογραφαὶ διανομῆς**.

Ὑπὸ τὸν ὅρον **δημογραφικαὶ ἀπογραφαὶ** περιλαμβάνομεν τὰς **γενικὰς ἀπογραφὰς τοῦ πληθυσμοῦ**, ἐφόσον τίθενται ἐρωτήματα σχετικὰ μὲ τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὰς **κυρίως ἀπογραφὰς ἐπαγγελμάτων**.

Εἰς τὰς **δημογραφικὰς ἀπογραφὰς**, διὰ τὴν δυνατότητα διεθνῶν συγκρίσεων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ κυρίως τὰς οἰκονομικὰς κατηγορίας, δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει μας τὰ ἀκόλουθα :

1) Ἡ ἐνδεδειγμένη κατάταξις διὰ τὰς ἐμπορικὰς δραστηριότητας εἶναι κατ' ἀτομικὸν ἐπάγγελμα, ἢ κατὰ κατηγορίαν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, διὰ δὲ τὴν βιομηχανίαν κατὰ κατάστημα (μονὰς χώρου).

2) Ἡ κατάταξις ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἐμπορικῶν ἢ οἰκονομικῶν κατηγοριῶν δέον νὰ εἶναι ἡ ἀκόλουθος : Χονδρικὸν ἐμπόριον ἐμπορευμάτων, λιανικὸν ἐμπόριον (μὲ ἀνάλυσιν διὰ τὸ ἐμπόριον τοῦ «ποδαριοῦ»), μικτὸν ἐμπόριον (χονδρικὸν καὶ λιανικὸν), ἐμπόριον ἀκινήτων, βοηθητικαὶ δραστηριότητες, ξενοδοχεῖα κλπ.

Εἰς τὰς βοηθητικὰς δραστηριότητας ἐννοοῦμεν τοὺς διαμέσους παραγγελιοδόχους, μεσίτας, γραφεῖα δημοσιεύσεων κλπ. Δὲν νοοῦνται εἰς ταύτας αἱ τράπεζαι, αἱ ἀσφάλειαι κλπ., αἱ ὁποῖαι καὶ δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν διανομήν.

Ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῶν ἐμπορευμάτων δι' ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν δέον νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ ἑξῆς κατάταξις :

α) Εἴδη διατροφῆς, ποτά, καπνός, ἐξ ὧν πάλιν ἑστιατόρια, ποτοπωλεῖα, καφενεῖα, μπάρ κλπ.,

β) Εἴδη ἀμφιέσεως καὶ ἐπιπλώσεως, γ) ἄλλα ἐμπορεύματα, δ) μικτά.

Προκειμένου περὶ βιομηχανικῶν ἀπογραφῶν, δέον πάλιν νὰ ἀκολουθῆται κατάταξις κατὰ οἰκονομικὰς κατηγορίας.

3) Ἡ κατάταξις ἀναλόγως τῆς θέσεως ἐν τῷ ἐπαγγέλματι (κοινωνικὴ κατάστασις) δέον νὰ περιλάβῃ : α) Ἐργοδότας καὶ ἰδιοκτήτας, β) ὑπαλλήλους γ) ἐργάτας.

4) Κατάταξις καθ' ἡλικίαν καὶ φῦλον.

5) Κατάταξις ἐδαφικὴ μὲ ὑποδιαιρέσεις α) ὁλόκληρος ἡ χώρα, β) διαμερίσματα, γ) κοινότητες 100.000 κατοίκων καὶ ἄνω, δ) κοινότητες 10000— 99999 κατοίκων καὶ ε) κοινότητες κάτω τῶν 10000 κατοίκων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς **ἀπογραφὰς ἐμπορικῶν καταστημάτων**, τὰς μόνας δυναμένας νὰ δώσουν βαθεῖαν ἀνάλυσιν τῆς συνθέσεως τοῦ ἐμπορίου δέον νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει τὰ ἀκόλουθα :

1) Δὲν εἶναι δυνατὸς ὁ σαφὴς διαχωρισμὸς μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, διότι ὡρισμένα καταστήματα συγχέονται (ἀρτοπωλεῖα, κρεοπωλεῖα, καταστήματα συσκευῆς ἐμπορευμάτων κλπ.).

2) Ὁ ὁρισμὸς τοῦ καταστήματος ἀκολουθεῖ ἐν τῶν ἑξῆς τεσσάρων κριτηρίων : Μονὰς χώρου, μονὰς τεχνική, μονὰς νομική, μονάδες συνδυασμέναι. Αἱ πλείσται χῶραι χρησιμοποιοῦν εἰς τὴν ἀπογραφὴν τὴν «**μονάδα χώρου**», ἥτις ὁρίζεται ὑπὸ τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς συμβάσεως τῆς Γενεύης (1928) ὡς ἀφορῶσα ἕκαστον κατάστημα, ὅπερ ἰσχύει ἐπίσης διὰ τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν, ἐφόσον ἀσκεῖ πλείονας βιομηχανίας εἰς διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων καταστήματα καὶ δι' ἐπιχείρησιν, ἡ ὁποία ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι ἀσκεῖ πλείονας βιομηχανίας, δι' ἑκάστην τῶν ὁποίων τηρεῖται ἴδιον λογιστικόν.

3) Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν καταστημάτων δέον νὰ εἶναι πλήρης.

4) Εἰς τὴν δύναμιν τῶν ἀπογραφομένων δέον νὰ περιλαμβάνωνται οἱ ἐργοδόται, οἱ ἰδιοκτῆται καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, τὰ βοηθοῦντα τὸν διευθυντὴν τῆς ἐπιχειρήσεως,

5) Διὰ τὴν ἐν τῷ ἐπαγγέλματι θέσιν δέον νὰ ἀκολουθῆται ἡ ἀντίστοιχος κατάταξις τῶν δημογραφικῶν ἀπογραφῶν.

6) Ἡ κατάταξις ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπασχολουμένων δέον νὰ εἶναι ὁμοιόμορφος.

7) Ἡ κατάταξις ἀναλόγως τοῦ τύπου καὶ τῆς φύσεως τῶν ἐπιχειρήσεων δέον νὰ δίδῃ τοὐλάχιστον τοὺς χαρακτηριστικωτέρους τύπους τῆς ὀργανώσεως κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν : α) ἀνεξάρτητοι ἀτομικαὶ ἐπιχειρήσεις, β) μεγάλα καταστήματα, γ) οἶκοι μὲ ὑποκαταστήματα, δ) οἶκοι μὲ ἑνιαίαν τιμήν, ε) συνεταιρισμοί.

Ὅσον ἀφορᾷ ἤδη τὰς **ἀπογραφὰς διανομῆς** σημειοῦμεν, ὅτι τοιαῦται ἐγένοντο μέχρι τοῦδε εἰς τὸν Καναδᾶν, τὴν Ἰρλανδίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Αἱ **ἀπογραφαὶ διανομῆς** περικλείουν τὰς ἀπογραφὰς ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἐνῷ δὲν δύνανται νὰ ἀντικαταστήσουν τὰς δημογραφικὰς τοιαύτας.

Τὸ Συνέδριον τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου (Ἰούνιος 1935) ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς καθιερώσεως τῶν ἀπογραφῶν διανομῆς, εἰς τὴν διάχυτον δὲ σχετικὴν ἐπιθυμίαν τῶν διαφόρων χωρῶν ἀνταποκρινόμενον τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον Στατιστικῆς δέον νὰ ἀναλάβῃ πρωτοβουλίαν διεξαγωγῆς τοιαύτης ἀπογραφῆς παγκοσμίως εἰς ἔτος ἐγγὺς τοῦ 1940.

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ Συνέδρου Lyon διὰ τὴν Ἰρλανδικὴν ἀπογραφὴν διανομῆς τοῦ 1933 παρέχει πολύτιμα στοιχεῖα ἀναδεικνύοντα τὴν ἀπογραφὴν ταύτην ὡς **τυπικήν**.

Αἱ ἀπογραφαὶ διανομῆς ὑπεισερχόμεναι καὶ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν καὶ τὸ λογιστικόν των δέον νὰ περιλαμβάνουν καὶ ἄλλα ἐρωτήματα πέραν τῶν ἀπογραφῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ οἰκονομικὴ σημασία τοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ ὑπὸ τῆς διανομῆς προστιθεμένη εἰς τὰ ἐμπορεύματα ἀξία. Τοιαῦτα ἐρωτήματα εἶναι: α) ποσὸν μισθῶν καὶ πάσης φύσεως ἀμοιβῶν τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὰ καταστήματα, β) ἐνοίκια, γ) ἄλλα ἔξοδα, δ) κύκλος ἐργασιῶν κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀπογραφῆς, ε) ἀξία τῶν ἀποθεμάτων εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Αἱ δημογραφικαὶ ἀπογραφαὶ, ὡς καὶ αἱ τοιαῦται παραγωγῆς καὶ διανομῆς δέον νὰ ἔχουν ὁμοιόμορφον κατάταξιν διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ τυπικῶς καὶ διεθνῶς ἡ σύγκρισις μεταξὺ βιομηχανίας, ἐμπορίου κλπ.

Διὰ τὰς **στατιστικὰς τοῦ κόστους τῆς διανομῆς** δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει τὰ ἀκόλουθα :

1) Κόστος διανομῆς εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τιμῆς πραγματοποιουμένης ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ ἑνὸς ἐμπορεύματος καὶ τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν πληρώνει διὰ τὸ αὐτὸ ἐμπόρευμα ὁ λιανικὸς καταναλωτής.

2) Καταλληλότεραι τοῦ Κράτους διὰ τὰς στατιστικὰς αὐτὰς εἶναι αἱ ἐμπορικαὶ ὀργανώσεις, συνεργαζόμεναι ὡς πρὸς τὰ ἐρωτηματολόγια καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν στοιχείων μετὰ τῶν Κρατικῶν στατιστικῶν γραφείων.

3) Κατατάξεις τοῦ κόστους τῆς διανομῆς μεταξὺ ἄλλων καὶ ἀναλόγως τῶν διαστάσεων τῶν ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων, εἰς ἀστικὰ καὶ γεωργικὰ σύνολα, εἰς ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀγοράζουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν παραγωγόν, εἰς τοὺς ἐμπόρους χονδρικῆς πωλήσεως καὶ εἰς τοὺς διαδοχικῶς μεσολαβοῦντας.

4) Κατάταξις τῶν ἐξόδων διανομῆς εἰς ἔξοδα σταθερὰ καὶ τοιαῦτα μεταβλητά, διὰ νὰ κριθῇ ἡ ἐπίδρασις τῶν αὐξομειώσεων τοῦ κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ κόστους τῆς διανομῆς.

5) Ὁμοιομορφος εἰς ὅλας τὰς χώρας ἔκφρασις τοῦ κόστους τῆς διανομῆς εἰς ποσοστὸν τοῦ κύκλου ἐργασιῶν καὶ οὐχὶ π. χ. τοῦ κόστους ἀγορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων.

Η ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. **Ν. ΜΟΥΣΜΟΥΤΗ**, Εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ Ἀνωτ. Οἰκον. Συμβουλίῳ

Ἐν τῇ ἀνακοινώσει ταύτῃ ὁ κ. Μουσμούτης διαπιστοῖ ὅτι ἡ πρόβλεψις τῶν τιμῶν εἶναι δυνατή: 1) ὑπὸ καθεστὼς κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ. 2) κατὰ τὴν περίοδον τῆς κυκλικῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν καὶ 3) κατὰ τὴν περίοδον νομισματικῆς σταθερότητος. Ἐνῷ ἀντιθέτως κατὰ τὴν περίοδον τῶν νομισματικῶν διακυμάνσεων ἡ κίνησις τῶν τιμῶν ἀποκρύπτεται πρὸ τῆς ὑψώσεως τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος καὶ καθίσταται οὕτως ἡ πρόβλεψις ἀδύνατος.

Κατὰ τὴν μελέτην τῆς προβλέψεως τῶν τιμῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων δεικτῶν τιμῶν, κυρίως οἱ δεῖκται τῶν τιμῶν χονδρικῆς πωλήσεως τῶν ἀγροτικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν δεικτῶν τούτων παρατηρεῖται, ὅτι αἱ διακυμάνσεις τῶν τιμῶν τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων ἀκολουθοῦν τὰς διακυμάνσεις τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων.

Η ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΝ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β. ΠΟΓΚΗ**, Τεχνικοῦ Συμβούλου τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου

Ὁ συντάκτης τῆς ἀνακοινώσεως ἄρχεται ἀναπτύσσων τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν σημασίαν τῆς πτωχεύσεως διὰ τὴν καθόλου Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν. Τονίζει ὅτι ἡ πτώχευσις ὡς κοινωνικὸν φαινόμενον δὲν καταστρέφει μόνον τὴν περιουσίαν τοῦ χρεωκοποῦντος, ἀλλὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟΝ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΜΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ

Ἀνακοίνωσις κ. Ν. ΜΟΥΣΜΟΥΤΗ

Ἡ οἰκονομικὴ ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου ὠθουμένου ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντο ,περιορίζεται ἐντὸς σαφῶς καθωρισμένων ὁρίων, τῶν τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων ἀτόμων. Κατὰ συνέπειαν εἶναι διαγεγραμμένος ὁ σκοπὸς τῆς οἰκονομικῆς ἐνεργείας τοῦ ἀτόμου ὡς καὶ τοῦ κράτους, ὅπερ συγκεντρώνει καὶ κανεωθύνει τὸ σύνολον τῶν τοιούτων ἐνεργειῶν.

Οὕτω δικαιολογεῖται ἡ μεσολάβησις τοῦ κράτους ὡς ἐξασφαλίζουσα ποιάν τινα ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων.

Ἡ τοιαύτη μεσολάβησις τοῦ κράτους εἶναι δυνατὴ μόνον διὰ τῆς στατιστικῆς καὶ τῆς κριτικῆς τῶν ἀριθμῶν.

Ὁ τρόπος τοῦ οἰκονομικῶς ἐνεργεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἀποκρυσταλλοῦται εἰς τὸ νὰ ἐπιτυγχάνῃ τὴν μεγαλειτέραν ἱκανοποίησιν διὰ τῆς μικροτέρας θυσίας ἤτοι ν' ἀγοράζῃ εὐθηνότερον καὶ νὰ πωλῇ εἰς τὴν μεγαλειτέραν τιμήν. Τὸ σύνολον δὲ τῶν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀνωτέρω ἀρχῆς πράξεων ἀποτυποῦται συνεχῶς εἰς τὴν διαμόρφωσιν καὶ κίνησιν τῶν τιμῶν. Διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῶν τιμῶν διασταυροῦνται αἱ οἰκονομικαὶ ἐνέργειαι καὶ ἀλληλοσυγκρούονται τὰ συμφέροντα. Ἐπειδὴ δὲ αἱ οἰκον. διακυμάνσεις χώρας τινὸς ἐπηρεάζουν τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἐνδιαφέρει ἡ παρακολούθησις τῆς ἐπιδράσεως τῶν διακυμάνσεων τῆς γενικῆς στάθμης τῶν τιμῶν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα χώρας τινὸς ἰσοῦται πρὸς τὴν παραγωγήν της, δηλαδὴ ἡ εἰς χρῆμα ἀξία τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἰσοῦται πρὸς τὴν ποσότητα τῆς παραγωγῆς ἐπὶ τὰς τιμὰς τῶν παραχθέντων εἰδῶν, ἀφαιρουμένων τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεων. Συνεπῶς πᾶσα μεταβολὴ τῶν τιμῶν ἐπηρεάζει τὴν ἀξίαν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἤτοιῦταν κατὰτὴνπερίοδον τῆςεὐημερίας ἀνέρχονται αἰτιμαὶ,τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἀνέρχετοι ἐπίσης, διότι ἡ αὔξησις τῶν τιμῶν αὐξάνει τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῆς καταναλώσεως καὶ δι' αὐτῆς αὐξάνει ἐπίσης καὶ ἡ καμπύλη τῆς ζητήσεως τῶν προϊόντων. Τοὐναντίον ὅταν αἱ τιμαὶ πίπτουσι κατὰ τὴν περίοδον οἰκονομικῆς δυσπραγίας (dépression) ἡ εἰς χρῆμα ἀξία τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος μειοῦται.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίοδον συνεπείᾳ τῆς ὑποχωρήσεως τῶν τιμῶν οὐ μόνον μειοῦται ἡ ζήτησις τῶν προϊόντων (ἐξ οὗ εὐνοεῖται ἡ δημιουργία ἀποθεμάτων) ἀλλὰ καὶ αὐξάνουν ἐξ ἀντιθέτου αἱ καταθέσεις, ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν μείωσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Δηλαδὴ ἡ αὔξησις τῆς ἀποταμιεύσεως κατὰ τὴν περίοδον οἰκονομικῆς δυσπραγίας ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ μέρος τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς, ὅπερ δὲν ἀπερροφήθη παρὰ τῆς καταναλώσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν πάντοτε ὅτι φυσικῶς ἡ κατανάλωσις δὲν δύναται νὰ μειοῦται ἢ ἐλαφρῶς ἐν σχέσει πρὸς τὴν κτητικήν της δύναμιν. Συγχρόνως ὅμως οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, βιομηχανικοὶ καὶ ἐμπορικοί, ὅπως ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀναληφθείσας κατὰ τὴν περίοδον εὐημερίας, εὑρίσκονται ὑποχρεωμένοι νὰ καταφεύγουν εἰς συμπληρωματικὰς πιστώσεις, ἀναλόγους πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἀποθεμάτων των.

Ἡ διαδοχὴ ὅθεν τῶν φαινομένων ἔχει ὡς ἀκολούθως :

1) Ὑποχώρησις τῶν τιμῶν καὶ μείωσις τῆς ζητήσεως.

2) Μείωσις εἰς χρῆμα τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καί,

3) Αὔξησις τῶν καταθέσεων.

Τὸ ἀντίθετον προκαλεῖται κατὰ τὴν αὔξησιν τῶν τιμῶν ἤτοι :

1) Ὕψωσις τῶν τιμῶν καὶ αὔξησις τῆς ζητήσεως.

2) Αὔξησις εἰς χρῆμα τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καί,

3) Μείωσις τῶν καταθέσεων.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναπτύσσεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω ἐν τῇ ἑλληνικῇ πραγματικότητι ἀποδεικνυομένων τῶν γεγονότων, ὅτι ἡ αὔξησις τῆς ἀποταμιεύσεως κατὰ τὸ 1929—1931 ἐπέτρεψεν εἰς τὴν κατανάλωσιν ν' ἀπορροφήσῃ ἀργότερον τὰ προϊόντα τῆς παραγωγῆς καὶ ὅτι κατὰ τὴν περίοδον 1933—1935 πρὸ τῆς σχεδὸν σταθεροποιήσεφς τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν παρετηρήθη μείωσις τῆς ἀποταμιεύσεως. Τέλος ἀναπτύσσονται αἱ ἀπόψεις τοῦ ἀνακοινοῦντος ἐπὶ τῶν ἐν προκειμένῳ διακυμάνσεων.

Ο ΟΡΙΣΜΟΣ ΒΑΣΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝ. ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΩΝ

Ἔκθεσις τοῦ Καθηγητοῦ KARL PRIBRAM

Πρὸ πάσης μελέτης τῶν μεθοδολογικῶν προβλημάτων τῆς στατιστικῆς ἀναλύσεως τῶν οἰκονομικῶν διακυμάνσεων, δέον νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία μεταξὺ στατιστικολόγων καὶ οἰκονομολόγων ἐπὶ τοῦ ὁρισμοῦ ὡρισμένων ἐννοιῶν βασικῆς σημασίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων προέχουσαν θέσιν κατέχει ἡ ἔννοια τοῦ «οἰκονομικοῦ συστήματος», αἱ διαδοχικαὶ διαστολαὶ καὶ συστολαὶ τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦν αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀναλύσεως.

Ὁ θεωρητικὸς συλλογισμός, ἀναζητῶν σχέσεις αἰτίου καὶ αἰτιατοῦ μεταξὺ τῶν κινήσεων τῶν **οἰκονομικῶν μεγεθῶν** χρησιμοποιεῖ **ὑποθετικὰ οἰκονομικὰ συστήματα,** ἐνῷ ἡ στατιστικὴ ἀνάλυσις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ δίδῃ εἰς τὰ οἰκονομικὰ συστήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι συνθετικὰ προϊόντα **σχέσεων καὶ κινήσεων πραγματικῶν μεγεθῶν,** ὁρισμὸν ἐγγύτατον πρὸς τὴν πραγματικότητα.

Ἡ ἔννοια τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος κατὰ τὴν κλασικὴν σχολὴν εἶχε χαρακτῆρα αὐστηρῶς ἐνιαῖον καὶ παγκόσμιον, ἐξεφράζετο εἰς νομισματικὰ μεγέθη καὶ περιελάμβανε τὸ σύνολον τῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀμοιβαίαν ἀνταλλαγὴν ἐμπορευμάτων, ὑπηρεσιῶν, πιστώσεων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ τῶν μετεχουσῶν εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον χωρῶν. Κατὰ τὴν ἰδίαν θεωρίαν τὴν ἰσορροπίαν τοῦ ὑποθετικοῦ τούτου συστήματος ἐγγυᾶται ὁ ἐλεύθερος ἀνταγωνισμὸς καὶ ὁ χρυσοῦς κανὼν διὰ τῆς λειτουργίας τοῦ μηχανισμοῦ τῶν τιμῶν, ὁ ὁποῖος ῥυθμίζει αὐτοματικῶς πάσας τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶνφυσικῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν, στοιχείων τῆς διαδικασίας τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διανομῆς.

Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν μελετῶν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν διακυμάνσεων ἡ κλασικὴ ἔννοια τοῦ **οἰκονομικοῦ συστήματος** ὑπέστη σημαντικὰς τροποποιήσεις. Ἐκ τούτων αἱ μᾶλλον διαδοθεῖσαι ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν ἰδέαν, ὅτι εἰς τὸν κεφαλαιοκρατισμὸν τὰ οἰκονομικὰ φαινόμενα ἔχουν δύο διαφορετικὰς ὄψεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων γεννᾷ χωριστὸν σύστημα, τὸ **νομισματικὸν σύστημα**, ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸ σύστημα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν ἀφ' ἑτέρου. Τὰ δύο ταῦτα συστήματα, ἂν καὶ στενῶς συνδεδεμένα μεταξύ των, λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι τείνουν νὰ δημιουργήσουν καταστάσεις ἀνισορροπίας διαφερούσας εἰς τὰ δύο συστήματα ἀπὸ ἀπόψεως ἐντάσεως καὶ χρονικῆς συμπτώσεως.

Ἕκαστον τῶν συστημάτων τούτων ἑπομένως ὑποβάλλεται εἰς χωριστὰς ἀναλύσεις, αἱ ὁποῖαι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνάγονται εἰς τὰς κινήσεις **τῶν νομισματικῶν μεγεθῶν** (τιμαί, κόστος, πιστώσεις, χρέη, πρόσοδοι, ἀποταμιεύσεις, ἐπενδύσεις κλπ.), αἱ ἀμοιβαῖαι σχέσεις τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν τὸ **νομισματικὸν σύστημα**, ἀφ' ἑτέρου δ' ἀνάγονται εἰς τὰς κινήσεις τῶν **οἰκονομικῶν φυσικῶν μεγεθῶν** ἱκανότης παραγωγῆς, πραγματικὴ παραγωγή, ποσότητες πωληθέντων, μεταφερθέντων, καταναλωθέντων ἀγαθῶν, ἀποθέματα, χρησιμοποίησις τῆς χειρωνακτικῆς ἐργασίας, ποσότης ζητήσεως εἰς τὴν ἀγορὰνἐργασίας κλπ.), αἱ ἀμοιβαῖαι σχέσεις τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν τὸ **σύστημα ἀνταλλαγῆς ὑλικῶν ἀγαθῶν.**

Ἡ κλασικὴ ἔννοια τοῦ παγκοσμίου οἰκονομικοῦ συστήματος ὑπέστη καὶ ἄλλην διάσπασιν ἐκ τῆς ἀποδόσεως τοῦ χαρακτῆρος τῆς οἰκονομικῆς μονάδος εἰς ἑκάστην ἐθνικὴν οἰκονομίαν, διὰ τὰς οἰκονομικὰς διακυμάνσεις, τὰς ὁποίας ἠσχολήθη ἡ στατιστικὴ ἀνάλυσις· Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐμπορικὰς καὶ πιστωτικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν ἐφηρμόσθη μία εἰδικὴ ἔννοια ἰσορροπίας, πηγάζουσα ἀπὸ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν διεθνῶν ἰσοζυγίων πληρωμῶν.

Ἐντεῦθεν προέκυψαν δύο βασικὰ προβλήματα: α') Καθορισμὸς τῶν δι' ἑκάστην ἐθνικὴν οἰκονομίαν ὑφισταμένων σχέσεων μεταξὺ **νομισματικοῦ συστήματος, συστήματος ἀνταλλαγῆς ὑλικῶν ἀγαθῶν** καὶ **συστήματος ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ ἐξωτερικῆς πίστεως,** ἀφοῦ τὰ τρία ταῦτα συστήματα, καίτοι θεωρητικῶς σαφῶς διακεκριμένα,ἀποτελοῦν πράγματι συνθετικὰ στοιχεῖα ἑνιαίου οἰκονομικοῦ μηχανισμοῦ.

β') Αἰτιολόγησις τῆς ὑπάρξεως παγκοσμίωνοἰκονομικῶν διακυμάνσεων παραλλήλως πρὸς τὴν ὕπαρξιν πλείστων ἐθνικῶν οἰκονομικῶν μονάδων, ἑκάστη τῶν ὁποίων, κατὰ γενικὴν ὑπόθεσιν, λειτουργεῖ δι' ἐθνικῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων, μὴ ὑποκειμένων εἰς κοινὴν αἰτιολογικὴν σχέσιν.

Εἰς τὸ κέντρον τῶν οὕτω τεθέντων προβλημάτων ὑπάρχει τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου ἑρμηνείας τῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται μεταξὺ τῶν διακυμάνσεων τοῦ συστήματος ἀνταλλαγῆς ὑλικῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν διακυμάνσεων τοῦ νομισματικοῦ του συμπληρώματος.

Ἐντεῦθεν ἀνέκυψαν δύο θεωρίαι: ἡ **συνθετικὴ** καὶ ἡ **νομισματική.**

Κατὰ τὴν πρώτην, πλησιεστέραν πρὸς τὴν κλασικὴν θεωρίαν, ἡ διαπιστουμένη κατὰ τὴν περίοδον τῆς δυσπραγίας (dépression) ἀνισορροπία εἰς τὸ σύστημα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν θεραπεύεται διὰ ῥιζικῆς προσαρμογῆς τῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν μεγεθῶν σχέσεων.

Ἀντιθέτως κατὰ τὴν δευτέραν αἱ ἀταξίαι τοῦ συστήματος ἀνταλλαγῆς τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν ὀφείλονται μᾶλλον εἰς παρεκκλίσεις προερχομένας ἐκ τῆς προοδευτικῆς μειώσεως τῆς γενικῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας, ἥτις πάλιν προέρχεται ἐκ τῆς γενικῆς πτώσεως τῶν τιμῶν.

Ἀρκεῖ ὁ χαρακτηριστικὸς οὗτος τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον βλέπουν αἱ δύο ἀνωτέρω ὁμάδες οἰκονομικῶν θεωριῶν, διὰ νὰ διαπιστωθῇ ἡ κοινὴ τάσις τῆς νεωτέρας οἰκονομικῆς σκέψεως πρὸς χωρισμόν, ἐν τῇ μελέτῃ τῶν οἰκονομικῶν διακυμάνσεων, τῶν φαινομένων τοῦ νομισματικοῦ συστήματος καὶ τοῦ συστήματος ἀνταλλαγῆς ὑλικῶν ἀγαθῶν καὶ πρὸς ἀνεξάρτητον ἐξέτασιν τῆς ἰσορροπίας ἑκάστου τῶν συστημάτων τούτων.

Νέα ζητήματα γεννᾷ ἡ διεθνὴς ὄψις τῶν οἰκονομικῶν διακυμάνσεων.

Ἡ **διεθνὴς ἰσορροπία** ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ἐπὶ μέρους ἰσορροπίαν τῶν διαφόρων ἐθνικῶν οἰκονομικῶν μονάδων, ἢ πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς **παγκοσμίου ἰσορροπίας**, καθ' ἣν τὰ κύματα τῶν οἰκονομικῶν διακυμάνσεων δὲν μεταβιβάζονται ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, ἀλλὰ μᾶλλον γεννῶνται ἀπὸ κοινὰς δι' ὅλας τὰς χώρας δυνάμεις, εἰς τρόπον ὥστε ἑκάστη φάσις παγκοσμίου κυκλικῆς κινήσεως ἐκδηλοῦται εἰς ἑκάστην χώραν κατὰ διαφόρους περιόδους καὶ διάφορον βαθμὸν ἐντάσεως;

Ἐὰν γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ ἰδέα τῆς **διεθνοῦς ἰσορροπίας**, τότε ἡ ἀνάλυσις τῶν παγκοσμίων διακυμάνσεων θὰ ἐντοπισθῇ εἰς τὰς χώρας, αἱ ὁποῖαι συνδέονται μεταξύ των ἐμπορικῶς καὶ πιστωτικῶς.

Ἡ ἰδέα τῆς **παγκοσμίου ἰσορροπίας** ὁρίζεται δυσχερέστερον, παρὰ δὲ τὰς προσπαθείας τῆς Κ. Τ.Ε. καὶ ἄλλων ὀργανώσεων, ἡ ἀνάλυσις τῶν κινήσεων τοῦ παγκοσμίου οἰκονομικοῦ συστήματος εἶναι ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχήν της.

Ἡ προηγουμένη ἔκθεσις ὑπεβλήθη πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν οἰκονομικῶν διακυμάνσεων τοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἡ ἔκθεσις συνοδεύεται καὶ μὲ δύο ἐρωτηματολόγια, εἰς ἓν τῶν ὁποίων συνειργάσθη καὶ ὁ Καθηγητὴς W. C. Mitchell, πρὸς διενέργειαν ἐρεύνης ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων.

Τὸ ἕτερον τῶν ἐρωτηματολογίων συνετάχθη ὑπὸ τοῦ κ. Loveday μὲ τὴν βασικὴν ἰδέαν, ὅτι ὑπάρχουν περίοδοι δυσπραγίας ἐκφεύγουσαι τοῦ κυκλικοῦ τύπου καὶ ὀφειλόμεναι εἰς διαταρακτικὰ αἴτια, ὡς οἱ σεισμοί, οἱ πόλεμοι, αἱ ἀπεργίαι κλπ.

Ἑπομένως οἱ ὅροι «**εὐδαιμονία**» καὶ «**δυσπραγία**» κατὰ γενικὴν ἔννοιαν ἔχουν εὐρύτερον πεδίον ἐφαρμογῆς ἔναντι τῶν ἰδίων ὅρων τοῦ κυκλικοῦ τύπου.

Η ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΟΥ ΒΑΣΙΖΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Π. ΡΕΔΙΑΔΟΥ Ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν Ἀντιναυάρχου ἐ. ἀ.

Ἀναχωροῦντα ἐκ τοῦ ἀξιώματος ὅτι ὁ φόρος δέον νὰ ᾖ ἀνάλογος πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τοῦ φορολογουμένου τὰ διάφορα σύγχρονα Κράτη ἤχθησαν εἰς τὸ νὰ φορολογῶσι τὴν ἀξίαν τῶν ἀγαθῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς ἀναλογικοῦ συντελεστοῦ. Ποικίλαι μορφαὶ τοῦ συντελεστοῦ τούτου ἐπροτάθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὸ διαφόρων σοφῶν. Ὁ κ. Ρεδιάδης ἀναφέρει τινὰς τῶν μορφῶν τούτων : 1ον Τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς θεωρίας περὶ ἀξίας τοῦ Bernoulli προκύπτουσαν ἐξίσωσιν, ἡ γραφικὴ παράστασις τῆς ὁποίας εἰς πολικὰς συντεταγμένας ἀποτελεῖ σπειροειδῆ καμπύλην ἀναπτυσσομένην πρὸς δεξιὰ καὶ τέμνουσαν τὸν ἄξονα τῶν R (περιουσία) εἰς R_o (ἐλάχιστον ὅριον εὐζωΐας), ὁπότε ὁ ἀναλογικὸς συντελεστὴς f ἰσοῦται πρὸς τὴν ἐφαπτομένην τῆς γωνίας, ἣν σχηματίζει ἡ ἐκ τῆς ἀρχῆς τῶν συντεταγμένων ἀγομένη ἐπιβατικὴ ἀκτίς. 2ον Τὸν τύπον τοῦ Crammer γραφικῶς παριστώμενον διὰ παραβολῆς ἐχούσης τὴν κορυφὴν αὐτῆς εἰς R=O καὶ ἀναπτυσσομένης πρὸς τὰς θετικὰς τιμὰς τοῦ R. 3ον Τὸν τύπον τοῦ Στρατηγοῦ Βλαχάβα καθηγητοῦ Ἀνωτέρων Μαθηματικῶν ἐν τῇ Σχολῇ Δοκίμων. 4ον Τὸν τύπον τῆς Γαλλικῆς φορολογικῆς Νομοθεσίας γραφικῶς παριστώμενον δι' ἰσοσκελοῦς ὑπερβολῆς μὲ ἀσυμπτώτους τὸν ἄξονα τῶν R (R=O) καὶ $y=\frac{bM}{R_o}$ ἔνθα M (Module) ἰσοῦται πρὸς τὸν κοινὸν λογάριθμον τῆς βάσεως e τῶν νεπερείων λογαρίθμων κλπ.

—Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. Ρεδιάδης διὰ μαθηματικῶν συλλογισμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοηθείσης «συναρτήσεως-δείκτου ὠφελιμότητος» ἐκφραζούσης τὴν κίνησιν τοῦ ἀτόμου ἐπὶ τῶν γραμμῶν προσφορᾶς καὶ ζητήσεως καὶ ἀντιστοιχούσης εἰς τὴν ἐν τῇ Μηχανικῇ ἔννοιαν τῆς κινητικῆς ἐνεργείας $W=\frac{1}{2}Mv^2$ καταλήγει νὰ ἀποδείξῃ ἐμμέσως τὴν ὑπόθεσιν περὶ ἀξίας τοῦ Bernoulli.

Περαιτέρω προβαίνων ὁ κ. Ρεδιάδης ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ φορολογικοῦ συντελεστοῦ δέον μᾶλλον νὰ ληφθῇ λογικῶς ὡς βάσις ἡ φορολογικὴ ἱκανότης (capacitè contributive) τοῦ φορολογουμένου, τουτέστιν ἡ ἱκανότης τούτου νὰ παράγῃ συνεχῶς εἰσόδημά τι R. Ἡ ἐλαφροτέρα φορολογία θὰ ἦτο τότε ἐκείνη ἥτις θὰ ἔπληττε τὸ εἰσόδημα R μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἀπαραιτήτων ποσῶν πρὸς συντήρησιν τοῦ φορολογουμένου, πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ εἰσοδήματός του καὶ πρὸς δημιουργίαν ἑνὸς ἀναγκαίου ἀποταμιεύματος (πρβλ. σχετικὴν θεωρίαν τοῦ Pareto). Βάσει τῶν ἄνω σκέψεων ὁ κ. Ρεδιάδης κατέληξεν εἰς μαθηματικὴν σχέσιν ἐκφράζουσαν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

τὸν φορολογικὸν συντελεστὴν συ- αρτήσει τοῦ εἰσοδήματος R, τῆς καταναλώσεως πρὸς συντήρησιν καὶ τοῦ ἀναγκαίου ἀποταμιεύματος—κεφαλαίου.

Κατὰ τὸν κ. Ρεδιάδην, πρὸς παράστασιν τῆς σχέσεως μεταξὺ τοῦ εἰσοδήματος R καὶ τῆς καταναλώσεως $\sigma_1(R)$, ἀντὶ τοῦ λογαριθμικοῦ τύπου $\sigma_1 [R] = \alpha + \beta$ λογ. R, (ἔνθα α καὶ β σταθεραὶ παράμετροι) προτιμωτέρα εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῆς ὑπερβολικῆς καμπύλης $y = \gamma R^{\delta}$ δι' ἧς ἐμελετήθη τὸ φαινόμενον τῆς καταναλώσεως, ἰματισμοῦ καὶ κατοικίας τῶν ἐργατικῶν οἰκογενειῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀποταμίευμα ἀνεπαρκῶς εἰσέτι στατιστικῶς μελετηθὲν, ὁ κ. Ρεδιάδης φρονεῖ ὅτι μὲ πρώτην προσέγγισιν δύναται τοῦτο γενικῶς νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνάλογον πρὸς τὸ εἰσόδημα R, ἤτοι: $\sigma_2 [R] = \mu . R$.

Τούτου τεθέντος καὶ τῆς οἰκονομικῆς δυνάμεως τοῦ φορολογουμένου παριστωμένης ὡς εὐνόητον διὰ R—[(α+β λογ. R) + Rμ] ὁ κ. Ρεδιάδης διὰ σειρᾶς μαθηματικῶν συλλογισμῶν καταλήγει εἰς δύο νέους τύπους δίδοντας τὸν φορολογικὸν συντελεστὴν, βασιζομένους ἐπὶ τῆς στατιστικῆς παρατηρήσεως καὶ τῆς θεωρίας τῆς φορολογικῆς ἱκανότητος, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων τύπων ὁ πρῶτος μὲν ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ λογαριθμικοῦ νόμου $\sigma_1 (R) = \alpha + \beta$ λογ. R, ὁ δὲ δεύτερος ἐπὶ τῆς ὑπερβολικῆς σχέσεως: $(R) = \gamma R^{\delta}$. Ἀμφότεραι αἱ καμπύλαι αὗται ἔχουσιν ὡς ὅριον τὴν λογαριθμικὴν καμπύλην τοῦ Bernoulli, ἐπαληθευομένης τοιουτοτρόπως τῆς θεωρητικῆς ὑποθέσεως τούτου περὶ ἀξίας. Ὁ οὕτω προσδιοριζόμενος φορολογικὸς συντελεστής, βασιζόμενος ἐπὶ τῆς φορολογικῆς ἱκανότητος τοῦ φορολογουμένου, καὶ ἀνάλογος πρὸς ταύτην ἀποδεικνύεται κατὰ τὸν κ. Ρεδιάδην ὡς προοδευτικὸς ἐν σχέσει πρὸς τὸ εἰσόδημα. Τέλος ἀποδεικνύεται ἐπίσης ὅτι οἱ ἐν χρήσει ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ τύποι ὑπολογισμοῦ φορολογικοῦ συντελεστοῦ εἶναι ἐσφαλμένοι.

Ἐν συμπεράσματι ὁ κ. Ρεδιάδης φρονεῖ ὅτι μόνον διὰ τῆς θεωρίας τῆς φορολογικῆς ἱκανότητος καταλλήλως ἐφαρμοζομένης ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Δημογραφικῆς Στατιστικῆς εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθῇ ἀκριβῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ὁ τύπος τοῦ φορολογικοῦ συντελεστοῦ.

ΔΕΙΚΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ

Ἀνακοίνωσις κ. **Π. ΡΕΔΙΑΔΟΥ**, Ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν, Ἀντιναυάρχου ἐ. ἀ.

Ἀναχωρῶν ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς δημοσιονομικῆς δραστηριότητος ἑνὸς Κράτους εἶναι οὐχὶ ὁ πορισμὸς κέρδους (περισσεύματός τε καὶ ἐλλείμματος μὴ δυναμένων δημοσιονομικῶς νὰ νοηθῶσιν), ἀλλ' ἁπλῶς ἡ ἐξασφάλισις τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων μέσων πρὸς ὁμαλὴν λειτουργίαν τῶν δημοσίων καὶ κοινωνικῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὁ κ. Ρεδιάδης φρονεῖ ὅτι ὁ δείκτης δημοσιονομικῆς δραστηριότητος δέον νὰ ἐκφράζῃ τὴν εὐχέρειαν μεθ' ἧς πραγματοποιοῦνται τὰ ἔσοδα καὶ αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους τούτου.

Χρησιμοποιῶν τὸν τύπον ὃν ὁ Benini ἐφήρμοσεν εἰς τὴν ταμιακὴν κίνησιν τῶν Τραπεζῶν, ὁ κ. Ρεδιάδης ὁρίζει ὡς δείκτην δημοσιονομικῆς δραστηριότητος τὴν ταχύτητα κινήσεως εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ δημοσίου Ταμείου ὡς ἑξῆς:

Ἔστω R ὑπόλοιπον Ταμείου κατὰ τὴν λῆξιν οἰκονομικοῦ τινος ἔτους, r αἱ πραγματοποιηθεῖσαι κατὰ τὸ ἄνω ἔτος εἰσπράξεις συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰσπραχθέντων ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων προηγουμένων χρήσεων, d αἱ ἀντίστοιχοι δαπάναι καὶ παλαιὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα πληρωθέντα κατὰ τὸ ἄνω ἔτος.

Ἔχομεν, δυνάμει τοῦ τύπου τοῦ Benini, ὡς χρόνον παραμονῆς ἀδρανῶν τῶν χρημάτων ἐν τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ:

$$T = \frac{R}{\frac{r+d}{2}} = \frac{2R}{r+d}$$

καὶ, δεδομένου, ὅτι ἡ ταχύτης κινήσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογος τοῦ χρόνου $V = \frac{1}{t}$, προκύπτει:

$$V = \frac{r+d}{2R}$$

Ἐφαρμόζων τὸν ἄνω τύπον εἰς τὴν κίνησιν τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῆς Ἑλλάδος παρατηρεῖ ὁ κ. Ρεδιάδης αὔξησιν οἰκονομικῆς δραστηριότητος κατὰ 0,33% τῷ 1932 — 1933, ὡς πρὸς τὸ 1931 — 1932, 0,15% τῷ 1933—1934 ὡς πρὸς τὸ 1932—33, καὶ 0,33% τῷ 1934—35.

—Ὁ δείκτης τῆς δημοσιονομικῆς δραστηριότητος δύναται γενικῶς, κατὰ τὸν κ. Ρεδιάδην, νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς βοηθητικὸς δείκτης τῆς μεταβολῆς τῆς φορολογικῆς ἱκανότητος, ἐπίσης δὲ ὁ δείκτης οὗτος (ταχύτης κινήσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου) δέον ἐν ὁμαλῶς λειτουργούσῃ οἰκονομικῶς Χώρᾳ νὰ προσεγγίζῃ ὅσον οἷόν τε περισσότερον πρὸς τὴν ταχύτητα κυκλοφορίας τοῦ χρήματος γενικῶς ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ. Μεταβολὴ τοῦ ρυθμοῦ ἐν τῇ κινήσει τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐπηρεάζει ὄντως τὴν γενικὴν ταχύτητα τῆς κυκλοφορίας καὶ συνεπῶς τὴν ἀγοραστικὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος κατὰ τὴν ποσοτικὴν θεωρίαν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΕΙΚΤΩΝ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ "QUANTUM" ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΩΝ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. **ED. SZTURM DE SZTREM** Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς τῆς Πολωνίας

Ἡ ἀνακοίνωσις ἀσχολεῖται μὲ τὰ σφάλματα, ἅτινα δημιουργοῦνται ἐν τῇ καταρτίσει τῶν στατιστικῶν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου καὶ μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ὑπόδειξις τῶν πηγῶν τῶν σφαλμάτων, ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν καὶ ἡ προσπάθεια ἐξευρέσεως μεθόδου ἥτις θὰ τὰ ἐξουδετέρωνεν.

Αἱ μεταβολαὶ τῶν τιμῶν καὶ τῶν ποσοτήτων τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων ἐδημιούργησαν τὴν ἀνάγκην ἑνὸς δείκτου τῆς πραγματικῆς καταστάσεως, ἐὰν δηλαδὴ δεδομένης χώρας ὁ ὄγκος τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν ὑφίσταται αὔξησιν ἢ μείωσιν.

Πρὸς τοῦτο κατηρτίσθησαν οἱ δεῖκται οἱ λεγόμενοι «quantum» οἵτινες ἔχουν σκοπον ν' ἀπαλείφουν τὰς μεταβολὰς τῶν τιμῶν εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν.

Ὁ τρόπος τῆς καταρτίσεως τῶν ἀνωτέρω δεικτῶν ἐπέσυρε σοβαρὰς ἀντιρρήσεις, δεδομένου ὅτι εἰς ἑκάστην χώραν ἡ ἔννοια «qnantum du commerce» ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς σχέσεως τῶν τιμῶν κατὰ τὸ ἔτος τῆς βάσεως καὶ ἡ κίνησις τῶν τιμῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς χρησιμοποιηθείσης μεθόδου ἰσοζυγίσεως αὐτῶν. Διὰ μίαν σειρὰν ἐτῶν, ἰδίως ὅταν αἱ σχέσεις τῶν τιμῶν καὶ ἡ σύνθεσις τοῦ ἐμπορίου μεταβάλλονται, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὀλιγώτερον ἀξιόπιστον.

Πρὸ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀφετηρίας τοῦ σφάλματος εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἀναφερθῶσιν αἱ ἐφαρμοζόμεναι μέθοδοι εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δείκτου quantum.

Αὗται εἶναι αἱ ἑξῆς;

1) Chain Simple

Ἰσοζύγισσις ἀναλόγως τοῦ ἐμπορίου μὲ ποσότητας μεταβλητάς. Αἱ τιμαὶ τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ποσότητας τοῦ τρέχοντος ἢ τοῦ ληφθέντος πρὸς ἐκτίμησιν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς δι' ἕκαστον ἔτος. Ἑπομένως ἔτος βάσεως μεταβαλλόμενον. Ὁ δείκτης τοῦ προγενεστέρου ἔτους μεταβάλλεται εἰς δείκτην τοῦ μεταγενεστέρου ἔτους.

2) Chain double

Ἰδία μέθοδος ἀλλὰ τελειοποιουμένη ὡς λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὸν μέσον ὅρον α') τοῦ δείκτου τῶν τιμῶν τοῦ εὑρεθέντος κατὰ τ' ἀνωτέρω καὶ β') ἑνὸς δείκτου ληφθέντος διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν τιμῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἢ τοῦ ληφθέντος πρὸς ἐκτίμησιν εἰς τὰς ποσότητας τοῦ προηγουμένου ἔτους. Δείκτης μεταβλητός.

3) Direct variable

Ἰσοζύγισις ἀναλόγως τοῦ ἐμπορίου μὲ ποσότητας μεταβλητάς. Ἔτος βάσεως σταθερόν. Δείκτης ἀμετάβλητος ἤτοι:

α') Ἁπλοῦς. Αἱ τιμαὶ τοῦ ἔτους ἢ τῆς περιόδου τῆς βάσεως ἐφηρμοσμέναι εἰς τὰς ποσότητας τοῦ ἔτους τοῦ ληφθέντος πρὸς ἐκτίμησιν.

β') Διπλοῦς: Μέσος ὅρος τοῦ δείκτου τοῦ εὑρεθέντος ὡς ἀνωτέρω καὶ ἑνὸς δείκτου διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν τιμῶν τοῦ ἔτους τοῦ ληφθέντος πρὸς ἐκτίμησιν εἰς τὰς ποσότητας τοῦ ἔτους τῆς βάσεως.

4) Direct contant

Ἰσοζύγισις ἀναλόγως τοῦ ἐμπορίου μὲ ποσότητας σταθεράς. Ἔτος βάσεως σταθερόν. Δείκτης μεταβλητὸς ὡς ἀνωτέρω, ἤτοι τοῦ τύπου simple, καθ' ὃν ὅμως αἱ τιμαὶ τοῦ ληφθέντος πρὸς ἐκτίμησιν ἔτους ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ποσότητας τοῦ ἔτους βάσεως.

5) Prix de gros

Δείκτης τῶν τιμῶν χονδρικῆς πωλήσεως διῃρημένος εἰς τμήματα περιλαμβάνοντα ἐμπορεύματα εἰσαγωγῆς καὶ ἐμπορεύματα ἐξαγωγῆς. Ἰσοζυγισμένος ἢ μή. Ἰσοζυγισμένος ἀναλόγως τῆς καταναλώσεως καὶ μὴ ἰσοζυγισμένος ἀναλόγως τοῦ ἐμπορίου. Ὁ δείκτης τῆς τιμῆς οὕτω δεδομένος ἐφαρμόζεται ἁπλῶς εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀξιῶν τοῦ ληφθέντος ἔτους, ὅπως προκύψωσιν αἱ ἀξίαι εἰς τιμὰς τοῦ . . . . . (ἔτους βάσεως). Δείκτης μεταβλητός.

Αἱ ἀνωτέρω μέθοδοι αἱ ἐφαρμοζόμεναι εἰς τὰς διαφόρους χώρας δύνανται κατ' ἀρχὴν νὰ κατανεμηθῶσιν εἰς δύο ὁμάδας.

Ι) Εἰς μεθόδους, αἵτινες χρησιμοποιοῦν ἀποκλειστικῶς ὑλικὸν ἀντλούμενον ἐκ τῶν στατιστικῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, τὰ δεδομένα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν συνολικὴν ἀξίαν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὰ δεδομένα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰ τιμὰς κατὰ μονάδας καὶ

ΙΙ) Εἰς μεθόδους, αἵτινες, ὅπως καθορίσωσι τὸν παράγοντα τῶν τιμῶν, χρησιμοποιοῦν δείκτας τῶν τιμῶν χονδρικῆς πωλήσεως διὰ τὸ ἐσωτερικόν.

Οὔτε αἱ μὲν οὔτε αἱ δὲ δίδουν ἀποτελέσματα ἱκανοποιητικά. Πάντως εἰς τὰς τῆς μεθόδου Ι παρατηροῦνται βελτιώσεις καί, ἂν λέγεται, λεπτότης μεθόδου.

Ὅπως καθορισθῇ ἡ ἀφετηρία τοῦ σφάλματος ἀρκεῖ νὰ δοθῇ προσοχὴ εἰς τοὺς ἀκολούθους παρατηρήσεις.

Τὰ εἴδη τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου ἀνέρχονται εἰς περισσότερα τοῦ 1 ἑκατομμυρίου. Εἰς ἑκάστην τελωλωνειακὴν κατηγορίαν, ἀκόμη καὶ τὴν πλέον λεπτομερῆ περιλαμβάνονται πολλάκις δεκάδες καὶ ἑκατοντάδες ποιοτήτων. Καὶ ὑπάρχουν μὲν εἴδη ἀρκετῆς ὁμοιογενείας ἀλλὰ καὶ ἄλλα περιλαμβάνοντα μέγιστον ἀριθμὸν ὑποδιαιρέσεων. Χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ ποσοτικὴ μεταβολή, ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη θέσις τῆς κατηγορίας δυνατὸν νά φανερώσῃ σημαντικὴν αὔξησιν ἢ μείωσιν τῆς ἀξίας καὶ ἂν ἀκόμη οὐδεμία μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὰς τιμὰς τῶν διαφόρων ποιοτήτων δοθέντος ἐμπορεύματος. Ἡ εἰσαγωγὴ ἐμπορεύματος ἀνωτέρας ποιότητος, περιλαμβανομένης εἰς τὴν κατηγορίαν, ἔχει δυσμενῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ δείκτου τοῦ ὄγκου τῆς κατηγορίας (κατὰ τὸ πλεῖστον καθίσταται ἀδύνατος ἡ παροκολούθησις τῆς μεταβολῆς τῶν ποιοτήτων) καὶ συνεπῶς ἐπὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ὄγκου τοῦ συνόλου τοῦ ἐμπορίου. Ὡσαύτως ἡ βελτίωσις τῶν ποιοτήτων ἔχει δυσμενῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ δείκτου τῶν τιμῶν δοθείσης κατηγορίας ἐμπορευμάτων καὶ συνεπῶς καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ δείκτου τῶν τιμῶν τοῦ συνόλου τοῦ ἐμπορίου.

Ὁ δείκτης τῆς ποιότητος τῶν ἐμμορευμάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου δύναται νὰ ὑπολογισθῇ διὰ τοῦ τύπου:

$$X = \frac{\Sigma p_o q_n}{\Sigma p_o q_o} = \frac{p'_o q'_n + p''_o q''_n + \ldots}{p'_o q'_o + p''_o q''_o + \ldots + p^m{}_o q^m{}_n / + p^m{}_o q^m{}_o}$$

ἔνθα:

P_o = ἡ τιμὴ τοῦ καθωρισμένου ἐμπορεύματος κατὰ τὴν περίοδον τῆς βάσεως.

P^n = ἡ τιμὴ τοῦ καθωρισμένου ἐμπορεύματος κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν περίοδον.

q^o = ἡ πυσότης ἑκάστου ἐμπορεύματος κατὰ τὴν περίοδον τῆς βάσεως.

q^n = ἡ ποσότης ἑκάστου ἐμπορεύματος κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν περίοδον.

Ὁ τύπος οὗτος εἶναι λογικὸς μόνον ὅταν αἱ ποσότητες καὶ αἱ τιμαὶ αἱ διὰ τῶν αὐτῶν σημείων $q', q'' \ldots q^m$ καὶ $p', p'' \ldots p^m$ ἀναφέρονται εἰς τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα. Ὅσον μεγαλειτέρα εἶναι ἡ δυνατότης καθορισμοῦ καὶ διακρίσεως τῶν διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων, τόσον ἀκριβέστερον εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δείκτου X.

Ἀκριβὴς δείκτης δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν α') θὰ διετίθεντο ἀκριβῆ δεδομένα τιμῶν καὶ ποσοτήτων εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν καὶ τὴν τῆς βάσεως περίοδον καὶ β') θὰ ἐλαμβάνοντο κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν περίοδον ὅλα τὰ εἴδη καὶ αἱ ποιότητες τῶν εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων καθ' ὃν ἀκριβῶς τρόπον καὶ διὰ τὴν περίοδον τῆς βάσεως.

Ἐν συμπεράσματι δέον κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ δείκτου X νὰ κρατῆται σημείωσις α') τῶν ἐμπορευμάτων τῶν μὴ εἰσαχθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἔτους ὡς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους βάσεως β') τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ὁποίων δὲν εἶναι γνωσταὶ αἱ τιμαὶ ἢ αἱ ποσότητες διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἢ τὸ ἔτος βάσεως καὶ γ') ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν μικτῶν ἐμπορευμάτων. Ἐὰν ἀφαιρεθῶσι τὰ ἐμπορεύματα τῶν περιπτώσεων α, β καὶ γ τὰ λοιπὰ δέον νὰ θεωρῶνται ὡς ἀντιπροσωπευτικὰ τῶν διαφόρων ὁμάδων ἐμπορευμάτων τοῦ ἐμπορίου. Εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων δὲν ὑπάρχει βεβαιότης, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἔχουσι παραλειφθῇ κατὰ τὸν ὑπολογισμόν.

Ὅθεν δέον νὰ μὴ λησμονῆται, ὅτι δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῶν θέσεων τῶν ἐμπορευμάτων ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἐὰν ἐταξινομήθησαν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς μεγαλειτέρας δυνατῆς κατανομῆς τόσον τὰ εἴδη ὅσον καὶ αἱ ποιότητες τῶν ἐμπορευμάτων.

Τ' ἀνωτέρω εἶναι ἐπαρκῆ, ὅπως ἀποδείξουν, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ δείκτου X εἶναι προβληματικά, διότι εἶναι εὔκολον νὰ ἐλεγχθῇ, ὅτι εἶναι ἐλάχιστος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀκριβῶν δεδομένων τῶν τιμῶν καὶ τῶν ποσοτήτων q τῶν καθ' ἕκαστον ἐμπορευμάτων καὶ ὅτι τὰ δεδομένα, ἅτινα φαινομενικῶς ἀφορῶσι καθωρισμένα ἐμπορεύματα, ἀνταποκρίνονται ἐν τῇ πραγματικότητι εἰς ὁμάδας περιληπτικάς.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν δείκτην τῆς ποσότητος ἐμπορευμάτων X, δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ὁ ἀριθμητικὸς δείκτης τῶν τιμῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου κατὰ τὸν τύπον

$$y = \frac{\Sigma p_n q_o}{\Sigma p_o q_o} = \frac{p'_n q'_o + p''_n q''_o + \ldots}{p'_o q'_o + p''_o q''_o + \ldots + p^m{}_n q^m{}_o / + p^m{}_o q^m{}_o}$$

Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ δείκτου τούτου εἶναι εὐνοϊκὸς ὅταν q εἰς ἀριθμητὴν καὶ q εἰς τὸν παρονομαστὴν εἶναι τὰ αὐτὰ καὶ ὅταν p εἰς τὸν ἀριθμητὴν καὶ παρονομαστὴν ἀναφέρονται εἰς τὰ αὐτὰ ἀποκλειστικῶς ἐμπορεύματα.

Ἐὰν θεωρηθῇ Vn ἡ ἀξία τῶν εἰσαγωγῶν κατά τινα ὑπὸ κρίσιν περίοδον καὶ Vo κατὰ τὴν περίοδον τῆς βάσεως, ἐπίσης Qn καὶ Qo αἱ ἀντίστοιχοι ποσότητες τῶν εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων καὶ Pn καὶ Po αἱ μέσαι τιμαὶ τῶν ἐμπορευμάτων τότε $P_n = \frac{V_n}{Q_n}$ καὶ $P_o = \frac{V_o}{Q_n}$.

Ἐντούτοις δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι $\frac{P_n}{P_o}$ εἶναι ὁ ἀριθμητικὸς δείκτης τῶν τιμῶν διὰ δοθεῖσαν ὁμάδα ἐμπορευμάτων καὶ ὅτι $\frac{Q_n}{Q_o}$ ὁ ἀριθμητικὸς δείκτης τῶν εἰσαχθεισῶν ποσοτήτων

Τὸ σφάλμα συνίσταται εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι $\frac{P_n}{P_o} \cdot \frac{Q_n}{Q_o} = \frac{V_n}{V_o}$

Πράγματι ἡ ἐξίσωσις αὕτη εἶναι ἀκριβὴς ἀλλὰ $\frac{P_n}{P_o}$ δὲν εἶναι ὁ δείκτης τῶν τιμῶν τῶν εἰσαγωγῶν καὶ $\frac{Q_n}{Q_o}$ δὲν εἶναι ὁ δείκτης τῶν εἰσαχθεισῶν ποσοτήτων. Ὅθεν δύναται ν' ἀξιωθῇ ὅπως τὸ προϊὸν τοῦ δείκτου τῶν τιμῶν διὰ τοῦ δείκτου τῆς ποιότητος εἶναι ἴσον πρὸς $\frac{V_n}{V_o}$

Τὸ γινόμενον τῶν δεικτῶν τῶν τιμῶν τῆς ποιότητος τοῦ ἀνωτέρω τύπου εἶναι:

$$y_n . X_n = \frac{V_n}{V_o}$$

Ὁ δείκτης τῶν τιμῶν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ, ἐὰν ἀποδώσωμεν εἰς τὰς τιμὰς βάρη, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ καταστήσωμεν ἀνάλογα πρὸς τὰς ποσότητας τῆς περιόδου τῆς βάσεως. Δύνανται νὰ εἶναι οἱαδήποτε βάρη π. χ. τὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν περιόδου qn ἢ γενικῶς qk εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ ἔχωμεν:

$$y_k = \frac{\Sigma P_n q_k}{\Sigma P_o q_k}$$

Ὁμοίως ὁ δείκτης τῆς ποιότητος δύναται νὰ ὑπολογισθῇ, ἐὰν ἀποδώσωμεν εἰς τὰς ποσότητας βάρη, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ καταστήσωμεν ἀνάλογα πρὸς τὰς τιμὰς τῆς περιόδου τῆς βάσεως

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 50 ΕΤΗ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. ΒΑΣ. Γ. ΒΑΛΑΩΡΑ τοῦ Σχολείου Ὑγιεινῆς.

Ἐν τῇ ἀνακοινώσει ταύτῃ γίνεται σύγκρισις μεταξὺ ἑνὸς συνοπτικοῦ πίνακος θνησιμότητος τοῦ ἔτους 1879 καὶ ἑνὸς πλήρους τοιούτου τοῦ ἔτους 1928. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τῶν 49 ἐτῶν ἡ μείωσις τῆς θνησιμότητος ἐν σχέσει πρὸς τὰς γεννήσεις ἀνέρχεται εἰς 13,1 ἔτη διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ 13,4 διὰ τὰς γυναῖκας. Ἡ αὔξησις αὕτη συγκρινομένη πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν εἶναι πολὺ μικρά.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. DJELAL AYBAR Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στατιστικῆς τῆς Τουρκίας.

Ἡ δευτέρα γενικὴ ἀπογραφὴ τοῦ Τουρκικοῦ πληθυσμοῦ ἐγένετο κατὰ τὸν Ὀκτώβριον 1935, συνετελέσθη δὲ μεθοδικώτερον ἀπὸ τὴν τοῦ 1927 τόσον λόγῳ τῆς κτηθείσης πείρας ὅσον καὶ λόγῳ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑποδείξεων τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου τῆς Στατιστικῆς.

Αἱ γενικαὶ γραμμαὶ τῆς ἐργασίας ταύτης εἶναι αἱ ἑξῆς:

Α΄ Προπαρασκευή: Ἡ μελέτη καὶ γενικῶς ἡ σχετικὴ ἐργασία ἤρξατο πρὸ τριετίας, ἀφ' ὅτου ἐδημοσιεύθη ὁ διατάσσων τὴν ἀπογραφὴν νόμος τοῦ Μαΐου τοῦ 1934. Ἡ προπαρασκευὴ συνίστατο κυρίως εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ σπογραφέων, τοῦ τρόπου τῆς ἀπογραφῆς τῶν νομάδων, τῶν μὴ ἐχόντων σταθερὰν κατοικίαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος, τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἡμέρας καὶ τῶν τομέων τῆς ἀπογραφῆς, καὶ τέλος τὴν ἐνέργειαν σχετικῶν δοκιμῶν.

Β΄. Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει ἀποκλειστικῶς οἱ κατοικοῦντες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπογραφῆς.

Γ΄. Καθορισμὸς τῶν τομέων ἀπογραφῆς καὶ ὁ διορισμὸς τῶν ἀπογραφέων. Ἐπὶ τεσσάρων ἀπογραφέων ὡρίσθη εἷς ἐπιθεωτηρής.

Δ΄. Σοβαρὰ καὶ ἐντατικὴ προπαγάνδα διὰ παντὸς προσφόρου μέσου, διὰ τὴν κατανόησιν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀπογραφῆς δὲν ἦτο φορολογικὸς οὔτε στρατιωτικός.

Ε΄. Χρησιμοποίησις ἀτομικῶν καὶ συλλογικῶν δελτίων κατὰ τὴν ἀπογραφήν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ εὐχερεστέρα ἡ ἐπεξεργασία αὐτῶν, τὰ δὲ διὰ τῶν δελτίων τεθέντα ἐρωτήματα διετυπώθησαν κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου τῆς Στατιστικῆς.

Κατὰ τὰ προσωρινὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς ταύτης ὁ πληθυσμὸς τῆς Τουρκίας ἀνέρχεται εἰς 16,2 ἑκατομ. ἔναντι 13,6 ἑκ. τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1927.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΑΣΕΩΝ ΚΑΘ' ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. HAVEN EMERSON Καθηγητοῦ τῆς ἐφηρμοσμένης δημοσίας ὑγείας εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Columbia τῆς Νέας Ὑόρκης.

Τὰ ἐν χρήσει σήμερον στατιστικὰ δεδομένα καθόσον ἀφορᾷ τὴν κατάστασιν καὶ τὰς τάσεις τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς δὲν δύνανται νὰ θεωρῶνται ἐπαρκῆ πρὸς σχηματισμὸν ἀσφαλοῦς κριτηρίου ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων πρὸς τὸν σκοπὸν λήψεως τῶν καταλλήλων διοικητικῶν μέτρων διὰ τὴν ποιοτικὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν καὶ τὴν παράτασιν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Τὸ ἰδεῶδες πρὸς τοῦτο θὰ ἦτο ἡ κατὰ κράτος ἢ διὰ διεθνοῦς συμφωνίας ἀποδοχὴ μιᾶς παγίας ὀνοματολογίας ἀσθενειῶν, ἐκ παραλλήλου δὲ πρὸς μίαν πλήρη στατιστικὴν γεννήσεων, ἀσθενειῶν καὶ θανάτων, ἡ προσπάθεια καταρτισμοῦ ἐκθέσεως περὶ τῆς φυσικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρι τῆς ὡρίμου ἡλικίας ἑνὸς σημαντικοῦ καὶ ἀντιπροσωπευτικοῦ τμήματος τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν πόλεων ἢ ἐθνῶν ἐσημειώθη πρόοδος σχετικὴ ἀπὸ δύο ἀπόψεων, πρῶτον διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Διεθνοῦς Πίνακος αἰτιῶν θανάτων καὶ δεύτερον διὰ τῆς προσαρμογῆς τῆς καθ' ἡλικίαν ταξινομήσεως μιᾶς συγκεκριμένης μονάδος πληθυσμοῦ πρὸς τὴν κατανομὴν ἑνὸς σταθεροῦ καὶ σημαντικοῦ μέρους τοῦ ὡρίμου πληθυσμοῦ ἐντὸς ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐθνῶν, τοὐτέστι διὰ τῆς συγκρίσεως τῶν συμπερασμάτων τῆς πείρας ὅσον ἀφορᾷ μέρος ἢ μέρος πρὸς τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐν τούτοις ὅσον ἀφορᾷ ἰδίως τὴν στατιστικὴν τῶν θανάτων αἱ ἐν χρήσει μέθοδοι ποικίλλουν τόσον πολὺ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἔθνους εἰς τὸ ἄλλο, ὥστε ἡ σύγκρισις ἀποβαίνει κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέφικτος. Ἀφ' ἑτέρου ἡ σύγκρισις τῶν ποσοστῶν τῶν θανάτων μὲ βάσιν δὲ πάγιον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ, δὲν εἶναι πάντοτε ἀκριβής, καθόσον αὕτη δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψει τὰς μεγάλας μεταβολὰς τῶν φυλετικῶν στοιχείων τοῦ πληθυσμοῦ.

Λόγῳ λοιπὸν τῶν ἀνωτέρω μειονεκτημάτων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πρακτικῆς χρησιμοποιήσεως ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων τῶν στατιστικῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς θνησιμότητος καὶ τῶν γεννήσεων εἰς μεγάλας πόλεις, ὁ κ. Emerson προτείνει ὅπως ἡ περὶ τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ ἔκθεσις ζωτικῶν φαινομένων αὐτοῦ, συγκεντρουμένη ἐπὶ ἐτησίας βάσεως, χρησιμεύσῃ ὡς μέτρον συγκρίσεως καὶ ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων ἀντὶ τῆς παραδοχῆς ἑνὸς αὐθαιρέτου παγίου τμήματος ἑνὸς ἑκατομμυρίου κατοίκων. Ἡ ἄμεσος ἀνάγκη τῶν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς ἁρμοδίων εἶναι νὰ γνωρίζουν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἂν ἡ κατάστασις τῆς ἰδίας αὐτῶν κοινότητος εἶναι καλλιτέρα ἢ χειροτέρα ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος, τοῦτο δὲ τὸν ἐνδιαφέρει περισσότερον ἀπὸ τὴν σύγκρισιν μεταξὺ τῆς πόλεώς του καὶ ἄλλων ὁμοίων πραγματικῶν ἢ θεωρητικῶν μονάδων πληθυσμοῦ. Διὰ τὴν περιγραφὴν τῶν καταστάσεων καὶ τῶν βάσεων τῆς ὑγιεινῆς μιᾶς κοινωνίας τέσσαρες εἶναι αἱ οὐσιώδεις κατηγορίαι γεγονότων:

α) **Πληθυσμός.** Ὑπολογισμὸς αὐτοῦ ἐπὶ ἐτησίας βάσεως διὰ περίοδον 50 ἐτῶν ἢ μεγαλειτέραν καὶ διὰ τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς περιόδου, κατὰ ὁμάδας ἡλικίας καὶ φύλων.

β) **Πυκνότης πληθυσμοῦ.** Ἀναλογία πληθυσμοῦ ἐπὶ παγίας μονάδος ἐπιφανείας, κατὰ προτίμησιν κατ' ἄριον ἢ ἑκτάριον, ὡς καὶ ὁ κατὰ μέσον ὅρον ἀριθμὸς προσώπων κατὰ οἰκογένειαν (ἔτος ἀπογραφῆς).

γ) **Γεννήσεις ζώντων.** Ὑπολογιζόμεναι διὰ περίοδον τοὐλάχιστον 25 ἐτῶν, διὰ τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον τῶν ἐτῶν τούτων, κατὰ προτίμησιν κατὰ φῦλον.

δ) **Θάνατοι.** Ἐξ ὅλων τῶν αἰτιῶν καὶ ἐκείνων δι' ἃς ἐνδιαφέρεται ἡ κοινωνικὴ καὶ προληπτικὴ ὑγιεινή, καθ' ὁμάδας ἡλικιῶν, φύλου καὶ καθ' ὁμάδας φυλετικὰς ὑπολογιζομένας διὰ περίοδον 50 τελευταίων ἐτῶν καὶ διὰ τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον ἔτος.

Μὲ τὰ τέσσαρα ταῦτα δεδομένα εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν τὴν τάσιν αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, τὴν πυκνότητα αὐτοῦ τὴν μεταβολὴν τῆς καθ' ἡλικίαν κατανομῆς αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁμάδα ὡρισμένης πόλεως, τὰς μεταβολὰς τοῦ ποσοστοῦ τῶν γεννήσεων, τὰς μεταβολὰς τῆς παιδικῆς θνησιμότητος, τὸ ποσοστὸν θανάτων καθ' ἡλικίαν, φῦλον καὶ φυλὴν διὰ τὰς σημαντικωτέρας τῶν περιπτώσεων.

Κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἀνωτέρω προτάσεώς του ὁ κ. Emerson παρουσιάζει στατιστικὰς τῆς Νέας Ὑόρκης διὰ τὴν περίοδον 1866—1934 καὶ συγκριτικά τινα δεδομένα διὰ τὸ Λονδῖνον, Παρισίους καὶ Βερολῖνον.

ΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἔκθεσις τοῦ κ. M. HUBER Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς τῆς Γαλλίας.

Ἡ ἱδρυθεῖσα ἐν Τόκιο τῷ 1930 ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μελέτην τῆς προσαρμογῆς τῶν στατιστικῶν μεθόδων εἰς τὰς εἰδικὰς συνθήκας τῶν χωρῶν τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς ἠσχολήθη κατ' ἀρχὴν μὲ τὰς ἀπογραφὰς πληθυσμοῦ.

Παρατίθεται σημείωμα τοῦ κ. H. Ulmec, ἄλλοτε Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς τῆς Ἰνδοκίνας, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναπτύσσονται αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρησιμοποιηθεῖσαι μέθοδοι εἰς Κίναν, Hong-Kong, Βρετανικὰς Ἰνδίας, Ὁλλανδικὰς Ἰνδίας, Γαλλικὴν Ἰνδοκίναν, Ἰαπωνίαν καὶ Βρετανικὴν Μαλαισίαν.

Τὰ συμπεράσματα τῆς περὶ ἧς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1) Ἡ μέθοδος ἀπογραφῆς μιᾶς χώρας δέον νὰ καθορίζηται ἐν λεπτομερείᾳ ὑπὸ τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ περιορίζηται ὁ κίνδυνος τῆς ἀναμίξεως τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

2) Ὡς προκαταρτικὴ ἐργασία τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων νὰ γίνηται ἀπαρίθμησις τῶν κατοικιῶν.

3) Ἡ κυρίως ἀπογραφὴ νὰ γίνεται ὑπὸ ὑπαλλήλων ἐπιμελῶς ἐκλεγομένων, μορφωμένων καὶ ἐλεγχομένων.

4) Τὰ δελτία ἀπογραφῆς νὰ περιλαμβάνουν καθαρῶς δημογραφικὰ ἐρωτήματα.

5) Ἐὰν τὰ διατιθέμενα μέσα δὲν ἐπιτρέπουν πλήρη ἀπογραφήν, νὰ γίνωνται ἐκτιμήσεις κατὰ τὴν ἀντιπροσωπευτικὴν μέθοδον καὶ ἐπὶ ὁμοιομόρφου σχεδίου καταρτιζομένου ὑπὸ τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως δι' ὁλόκληρον τὴν χώραν.

6) Ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπογραφῆς νὰ εἶναι συγκεντρωτική.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Ἔκθεσις τοῦ κ. A. MOLINARI Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Istituto Centrale di Statistica.

Ὁ συντάκτης τῆς ἀνακοινώσεως ἄρχεται ὑπογραμμίζων τὴν σπουδαιότητα τοῦ προβλήματος τῆς διεθνοῦς στατιστικῆς τοῦ τουρισμοῦ, ἀπασχολούσης ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τοὺς Διεθνεῖς Ὀργανισμούς, κυρίως ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς πραγματικῆς σημασίας τῆς κινήσεως καὶ τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον διαδραματίζει αὕτη εἰς τὰς ἐθνικὰς καὶ τὴν διεθνῆ οἰκονομίαν.

Αἱ μεταβολαὶ τὰς ὁποίας ὁ Τουρισμὸς προκαλεῖ εἰς τὸ διεθνὲς ἰσοζύγιον τῶν λογαριασμῶν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον εἶναι λίαν γνωσταὶ καὶ δὲν ἀξίζει νὰ ἐνδιατρίψῃ τις ἐπ' αὐτῶν.

Πράγματι ὅλαι αἱ χῶραι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ὅσον οἷόν τε ἐπακριβῆ γνῶσιν τῆς διεθνοῦς τουριστικῆς κινήσεως.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀνωτέρω, ἡ οἰκονομικὴ πλευρὰ τοῦ ζητήματος, πρέπει ἀπὸ στατιστικῆς ἀπόψεως νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸ γενικὸν δημογραφικὸν πρόβλημα τῆς ποσοτικῆς καὶ ποιοτικῆς κυμάνσεως τῶν τουριστικῶν ρευμάτων, δηλαδὴ μιᾶς εἰδικῆς κατηγορίας διεθνῶν μετατοπίσεων τῶν πληθυσμῶν. Μόνον ὅταν ἡ στατιστικὴ λύσῃ τὸ πρόβλημα τοῦτο, θὰ δυνηθῇ τις εὐκολώτερον νὰ λύσῃ καὶ ὑπὸ ὁριστικὴν μορφὴν τὰ συνδεόμενα μὲ τὸν τουρισμὸν οἰκονομικὰ ζητήματα.

Ἡ μεγάλη ἀτέλεια τῶν διεθνῶν στατιστικῶν τοῦ Τουρισμοῦ «αἴτινες συχνάκις εἶναι ἀσυμπλήρωτοι καὶσπανίως συγκριτικαὶ» καθιστᾶ ἀναγκαίαν τὴν καταβολὴν σημαντικῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν κατάστρωσιν διεθνῶν συγκρίσεων.

Τοῦτο δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς γενικοποιήσεως μιᾶς τῶν πολυαρίθμων μεθόδων τῶν ἐφαρμοζομένων εἰς τὰ διάφορα Κράτη ἢ διὰ τῆς θεσπίσεως νέας μεθόδου προταθησομένης ὑπὸ διεθνοῦς τινος Ὀργανώσεως.

Τὸ δεύτερον ὅμως δὲν θὰ ἐσήμαινε παραγνώρισιν τῆς ὑποχρεώσεως τελειοποιήσεως τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς τὰ διάφορα Κράτη στατιστικῶν, ὅπως δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναμείνῃ τις τὴν ἀνωτέρω τελειοποίησιν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ πρώτου.

Συνεπῶς, κύριος σκοπὸς τῆς ἀνακοινώσεως εἶναι ἡ μελέτη τῆς θεσπίσεως ἑνιαίας διεθνοῦς μεθόδου συγκομιδῆς τῶν δεδομένων διὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ τουρισμοῦ ἐν ὄψει ἐκπονήσεως διεθνοῦς συμβάσεως.

Περαιτέρω ὁ συντάκτης πε-

ἀλλὰ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ εἶναι οἱαδήποτε πχ. P_n ἢ γενικῶς P_k. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ ἔχωμεν

$$X_k = \frac{\Sigma P_k q_n}{\Sigma P_k q_o}$$

Ὅθεν δύναται νὰ ληφθῇ ὁλόκληρος σειρὰ δεικτῶν τιμῶν V_o, V_1, V_2...V_k...V_n καὶ ὁλόκληρος σειρὰ δεικτῶν ποσότητος X_o, X_1, X_2... X_k...X_n, ἀλλὰ μόνον γινόμενον

$$V_o . X_n = V_n X_o = \frac{V_n}{V_o}$$

Πολλαὶ προσπάθειαι καταβάλλονται πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἀνακριβειῶν. Οὕτω περιορίζονται αἱ κατηγορίαι, χρησιμοποιοῦνται ἀκριβέστεραι μέθοδοι ὑπολογισμοῦ κ.λ.π. ἀλλ' οὐδεμία ἀπέδωσε ἀποτελέσματα ἐπαρκῶς θετικά.

Ὁ συνάδελφος Δρ κ. **Ἀλ. Λοβέρδος** κατέθεσεν μελέτην του περὶ τῆς «Μεταπολεμικῆς ἐξελίξεως τῶν ἐπιτοκίων ἐπὶ τῶν ἀγορῶν τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐθνικῶν εἰσοδημάτων, καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς στατιστικῆς ἐξετάσεώς των κατὰ χώρας».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

ριγράφει τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ καὶ τοὺς ἰδιάζοντας ὅρους ὑφ' οὕς θέλει συνταχθῇ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος μελέτη. Ἐνδιατρίβει διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ διαφορισμοῦ τῶν ὁρισμῶν τῆς μεταναστεύσεως καὶ τοῦ τουρισμοῦ, κύριος γνώμων διακρίσεως τῶν ὁποίων πρέπει νὰ εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος ἐργασιῶν τῆς Κ.Τ.Ε.

Ἐν συμπεράσματι καταλήγει εἰς τὰ ἑξῆς:

Ἡ στατιστικὴ τοῦ τουρισμοῦ δέον νὰ περιλαμβάνῃ πάντα τὰ πρόσωπα ἅτινα μετατοπίζονται εἰς ἀλλοτρίας τῆς κατοικίας των χώρας διὰ νὰ πραγματοποιήσουν ταξείδιον ἀναψυχῆς ἢ δι' ἀναλόγους ἢ παρεμφερεῖς αἰτίας ὡς π. χ. λόγους οἰκογενειακούς, ὑγείας, διὰ συγκεντρώσεις ἢ ἀποστολὰς πάσης φύσεως (ἐπιστημονικάς, διοικητικάς, διπλωματικάς, θρησκευτικάς, ἀθλητικὰς κλπ.), διὰ σπουδὰς καὶ δι' ὑποθέσεις. Εἰς τὰς μετατοπίσεις ἕνεκα ἐργασιῶν, ὑγείας, σπουδῶν δέον νὰ μὴ περιλαμβάνωνται αἱ περιπτώσεις διαρκείας μεγαλειτέρας τοῦ ἔτους.

Δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς περιηγηταί:

1. Τὰ πρόσωπα τὰ μεταβαίνοντα, μετὰ ἢ ἄνευ συμβάσεως ἐργασίας, πρὸς κατάληψιν θέσεώς τινος εἰς ἄλλην χώραν.

2. Τὰ ἐρχόμενα πρὸς ὁριστικὴν ἐγκατάστασιν εἰς ἄλλην τινὰ χώραν, πρόσωπα.

3. Οἱ παραμεθόριοι πληθυσμοί, οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸ ἔδαφος ἄλλης ἐπικρατείας.

Ὡς πρὸς τὰς μεθόδους τῶν στατιστικῶν δεδομένων, δέον νὰ προκριθῶσιν αἱ παρέχουσαι:

α'. Δυνατότητα ἐξακριβώσεως τοῦ σκοποῦ τοῦ ταξειδίου.

β'. Εὔκολον προσαρμογὴν πρὸς τὰς νομοθετικὰς διατάξεις τῶν διαφόρων χωρῶν, σχετικότητα μὲ τὰ κρατούμενα ὑπὸ τῶν Κρατῶν παρεμφερῆ στοιχεῖα ἐπισήμως καὶ ἀνεπισήμως.

γ'. Στάδιον ἐφαρμογῆς τόσον διὰ τὴν μετανάστευσιν ὅσον καὶ διὰ τὸν τουρισμόν.

δ') Δυνατότητα γενικοποιήσεως ἄνευ δυσκολιῶν καὶ διεθνοῦς καθιερώσεως. Ἐξ αὐτῶν συνιστῶνται ἰδιαιτέρως αἱ δύο ἀκόλουθοι μέθοδοι:

Α'. Στοιχεῖα συγκομιζόμενα κατὰ τὴν ἐκ τῶν συνόρων διάβασιν.

Σύστημα ἀποκομμάτων συνημμένων τῷ διαβατηρίῳ ἢ τῷ δελτίῳ ταυτότητος. Μέθοδος ἐπιτρέπουσα τὴν ἐξακρίβωσιν τόσον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιηγητῶν, ὅσον καὶ τὴν πιθανὴν ἢ πραγματικὴν διάρκειαν τῆς εἴς τινα χώραν παραμονῆς.

Β'. Στοιχεῖα συγκομιζόμενα εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἀτομικαὶ πινακίδες (fiches).

Συμπληρούμεναι κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ περιηγητοῦ εἰς ξενοδοχεῖον ἢ οἴκημά τι. Ἀντίγραφον ταύτης θ'ἀποστέλληται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ γραφεῖον στατιστικῆς, ἀφοῦ συμπληρωθῇ μὲ τὴν ἡμερομηνίαν ἀναχωρήσεως τοῦ περιηγητοῦ. Ἡ μέθοδος αὕτη ἐπιτρέπει τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν διανυκτερεύσεων, ἀλλ' ὄχι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιηγητῶν.

Ἡ μέθοδος τῶν ὑπὸ τῶν ξενοδόχων συντασσομένων ἀνακεφαλαιωτικῶν πινάκων συνιστᾶται διὰ τὰ Κράτη, ὅπου ἡ ἐργασία αὕτη δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἐμπεριστατωμένως.

Εἰς τὰς στατιστικὰς δέον ν' ἀναγράφωνται τ' ἀκόλουθα δεδομένα: α' μόνιμος κατοικία, β' χώρα προορισμοῦ, γ' φῦλον, δ' ἡλικία, ε' ἡμερομηνία εἰσόδου, στ' ἡμερομηνία ἐξόδου, ζ' σκοπὸς ταξειδίου, η' διάρκεια παραμονῆς.

Αἱ στατιστικαὶ τοῦ Τουρισμοῦ δέον νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ σημειώματα ἐμφαίνοντα: α. τὴν μέθοδον συγκεντρώσεως τῶν στοιχείων, β. τὰς κατηγορίας τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὴν στατιστικὴν προσώπων. γ. τοὺς μὴ περιλαμβανομένους εἰς αὐτὰς περιηγητάς.

Αἱ στατιστικαὶ δέον νὰ δημοσιεύωνται κατὰ ἐτήσια τοὐλάχιστον διαστήματα.

Η ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΝ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. EDOUARD SZTURM DE SZTREM, Διευθυντοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Στατιστικῆς τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας.

Ὡς εἶναι γνωστὸν ἡ στατιστικὴ τῶν μεταναστεύσεων περιλαμβάνει: 1) Τὰ σχετικὰ προβλήματα τῶν μεταναστεύσεων τοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ μιᾶς χώρας εἰς ἄλλην καὶ 2) τὰς μεταναστεύσεις, αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν διαφόρων χωρῶν.

Μέχρι σήμερον ἔχει μελετηθῇ τὸ πρόβλημα τῶν διεθνῶν μεταναστεύσεων, διότι, πράγματι, ἐνέχει τοῦτο μεγίστην σπουδαιότητα.

Ἐν τούτοις ὅμως καὶ αἱ μετατοπίσεις τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν χωρῶν ἐνέχουν μεγάλην σπουδαιότητα καὶ παρουσιάζουν ἀναμφισβήτητον ἐνδιαφέρον.

Τὸ πρόβλημα ἀκριβῶς τοῦτο τῶν ἐσωτερικῶν μεταναστεύσεων ἔρχεται νὰ ἐξετάσῃ ἀπὸ στατιστικῆς ἀπόψεως ὁ κ. de Sztrem διὰ τῆς ἀνακοινώσεώς του ταύτης.

Διὰ νὰ καταδείξῃ δὲ τὴν σημασίαν τοῦ θέματος ἀναφέρει ὅτι εἰς τὴν Νορβηγίαν καὶ τὰς Κάτω Χώρας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν μικρὰν ἔκτασιν καὶ μικρὸν πληθυσμόν, κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ 1930, μόλις τὰ 60 ο/ο τοῦ πληθυσμοῦ διαμένει εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεως. Ἐπίσης εἰς τὴν Πολωνίαν, ὅπου ὁ πληθυσμὸς δυσκόλως ἀλλάσσει τόπον διαμονῆς, τὰ 20 ο/ο τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων δὲν διαμένουν εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεως.

Τὰ στοιχεῖα ἐρεύνης τοῦ προβλήματος δυνάμεθα νὰ ἀντλήσωμεν ἀπὸ διαφόρους πηγάς, π. χ. ἀπὸ τὰς δηλώσεις κατοικίας ἢ διαμονῆς, αἱ ὁποῖαι γίνονται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἡ καλλιτέρα ὅμως μέθοδος, ἡ ὁποία δύναται νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα μᾶς δίδουν αἱ γενικαὶ ἀπογραφαὶ τοῦ πληθυσμοῦ. Μέχρι τοῦδε ὀλίγαι χῶραι ἐπραγματεύθησαν τὸ ὑπὸ ἀνακοίνωσιν πρόβλημα εἰς τὰ δελτία τῆς ἀπογραφῆς κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν. Διὰ τοῦτο ἡ μελέτη τῶν ἐσωτερικῶν μεταναστεύσεων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν γενικῶν ἀπογραφῶν τοῦ πληθυσμοῦ πρέπει νὰ βασισθῇ ἐπὶ τῆς ἐξακριβώσεως: 1) Τοῦ τόπου γεννήσεως ἑκάστου προσώπου καὶ 2) τοῦ τόπου διαμονῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ ἀπογραφόμενον πρόσωπον ἔχει ἀλλάξει ἐν τῷ μεταξὺ τόπον διαμονῆς.

Αἱ ἀφορῶσαι τὸν τόπον γεννήσεως ἐρωτήσεις περιλαμβάνονται εἰς τὸ ἐρωτηματολόγιον τῶν περισσοτέρων χωρῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει τὸν ἔλεγχον τῶν ἐσωτερικῶν ἐν γένει μεταναστεύσεων.

Διὰ νὰ δυνηθῇ ὅμως ἡ στατιστικὴ νὰ δώσῃ ἀκριβῆ εἰκόνα τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν φαινομένου, πρέπει νὰ βασισθῇ οὐχὶ μόνον ἐπὶ τῶν σχετικῶν δεδομένων τοῦ τόπου γεννήσεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὸν τόπον διαμονῆς ἐσωτερικοῦ. Τοῦτο δὲ, διότι εἶναι συχνὴ ἡ περίπτωσις, ὅπου ἓν πρόσωπον ἀλλάσσει πολλὰς φορὰς τόπον διαμονῆς.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐρωτήσεων εἶναι ἀνάγκη ἀκόμη νὰ περιληφθῇ καὶ ἡ ἐρώτησις τῆς διαρκείας εἰς τὸν τελευταῖον τόπον διαμονῆς, ὅπου τὸ δεδομένον πρόσωπον ἀπογράφεται. Τοιουτοτρόπως δὲ παρέχεται ἡ δυνατότης νὰ γίνῃ διάκρισις τοῦ νέου τόπου διαμονῆς τοῦ μεταναστεύσαντος πληθυσμοῦ, ἀπὸ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ μὴ κινηθέντος ἀπὸ πολλοῦ χρόνου.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Sztrem ἐξετάζει τὰ δεδομένα τῶν ἀπογραφῶν πληθυσμοῦ διαφόρων χωρῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόπον γεννήσεως, καὶ εὑρίσκει, ὅτι, ὡς παρέχονται ταῦτα, δὲν ἐπιτρέπουν νὰ καθορισθοῦν τὰ ρεύματα, τὰ ὁποῖα ἀκολουθεῖ ὁ πληθυσμὸς εἰς τὰς ἐσωτερικὰς μεταναστεύσεις του.

Ὡσαύτως καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόπον διαμονῆς, εἰς ὅσας χώρας περιλαμβάνεται ἡ σχετικὴ ἐρώτησις, τὰ δεδομένα τῶν ἀπογραφῶν τοῦ πληθυσμοῦ δὲν δίδουν τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα.

Διὰ τὴν ὑπερνίκησιν τῶν ἀνωτέρω δυσκολιῶν ὁ κ. de Sztrem παραθέτει ἐν τέλει τῆς ἀνακοινώσεώς του τὸ κείμενον τῶν σχετικῶν ἐρωτήσεων, αἱ ὁποῖαι περιελήφθησαν εἰς τὸ δελτίον ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως Gdynia (πρόκειται περὶ τοπικῆς ἀπογραφῆς ἐν Πολωνίᾳ) καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι συντεταγμένον κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ περιέχῃ τὴν δυνατότητα τῆς ἀπροσκόπτου καὶ ἀκριβοῦς ἐρεύνης τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν φαινομένου.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΑΤΤΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΤ. ΜΕΤΡΩΝ

Ἀνακοίνωσις τοῦ Καθηγητοῦ WILHELM WINKLER τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης.

Ἡ ἐλάττωσις τῶν γεννήσεων εἰς πλεῖστας χώρας ἔχει λάβει τοιαύτην ἔκτασιν ὥστε τὸ ποσοστὸν αὐτῶν νὰ μὴ ἐπαρκῇ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν στάθμην τῆς σημερινῆς γενεᾶς. Διὰ τοὺς λόγους τούτους τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν τὰ διάφορα κράτη πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἐλαττώσεως ταύτης, ἀποκτοῦν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Τὸ ζήτημα ἐμφανίζεται καὶ εἰς ἐκεῖνα ἀκόμη τὰ κράτη ἅτινα λόγῳ τῆς ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῶν συνόρων καὶ τῶν οἰκονομικῶν συστημάτων ἐπελθούσης μεταβολῆς εὑρίσκονται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς κατάστασιν ὑπερπληθυσμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ληφθέντα σχετικὰ μέτρα ἠσχολήθησαν τὰ δύο τελευταῖα εἰδικὰ ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἐπιστημονικὰ συνέδρια Ρώμης (1936) καὶ Βερολίνου (1935), δεδομένου ὅμως ὅτι ταῦτα δὲν ἔχουν εἰσέτι μόνιμον μορφήν, αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι αὐτῶν παρουσιάζονται ὡς ἀτομικαὶ καὶ οὐχὶ ὡς συλλογικαὶ τοιαῦται. Εἶναι ἑπομένως ἀπαραίτητον ὅπως τὸ Διεθνὲς Στατιστικὸν Ἰνστιτοῦτον, τὸ ὁποῖον ἔχει ὀργάνωσιν ἐπιτρέπουσαν τὴν διεθνῆ συνεργασίαν, δείξῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Τὸ ἔργον αὐτοῦ κυρίως θὰ συνίσταται εἰς τὸ νὰ συγκεντρώσῃ καὶ ἐπεξεργασθῇ τὰ στατιστικὰ δεδομένα ἐπὶ τῶν κάτωθι σημείων:

1) Καθορισμὸς τῆς ἐλαττώσεως τῶν γεννήσεων καὶ ἔρευνα περὶ τῶν σχετικῶν αἰτίων:

α) Ποῖαι στατιστικαὶ γεννήσεων καὶ θανάτων ὑπάρχουν σήμερον, εἰς πόσον χρόνον ἀνάγονται αὗται καὶ τί αὗται περιλαμβάνουν. Ποῖαι ἐκτιμήσεις ἐπίσημοι ἢ ἀνεπίσημοι ἔχουν γίνει διὰ τὰ ὡς ἄνω δεδομένα.

β) Ποῖαι στατιστικαὶ διαπιστώσεις ἔχουν γίνει περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐλαττώσεως τῶν γεννήσεων. Σχέσις τῆς ἐλαττώσεως τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων, ζητήματα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν μέσων διατροφῆς διὰ συγκεκριμένον τινὰ χρόνον (π.χ. μεταβολαὶ τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς, ἀνεργία, κίνησις εἰσόδου καὶ ἐξόδου μεταναστῶν δογματικαὶ καὶ φιλοσοφικαὶ ἐπιδράσεις κτλ.).

γ) Πῶς ἐμφανίζεται ἡ μείωσις τῶν γεννήσεων εἰς τὰς οἰκογενειακὰς στατιστικάς, συναρμολόγησις αὐτῶν κατὰ τόπον καὶ περιεχόμενον, χρονικαὶ συγκρίσεις,

2) Στατιστικὴ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν κατὰ εἰσόδημα, τρόπον διαβιώσεως, φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν. Ὑπολογισμὸς τῶν ἐλαχίστων ὁρίων συντηρήσεως κατὰ οἰκογένειαν.

3) Παρατηρήσεις περὶ τῶν παρ' ἑκάστης χώρας ληφθέντων νομοθετικῶν μέτρων, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζητήματα τοῦ πληθυσμοῦ:

α) Νομοθετικαὶ διατάξεις.

β) Στατιστικαὶ ἐπὶ τῆς προσωπικῆς ἐκτάσεως τῆς δραστηριότητος, ἀποτελέσματα αὐτῆς.

4) Στατιστικὰ συμπεράσματα περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιδράσεως τῆς ἐλαττώσεως τῶν γεννήσεων.

Ὁ κ. Winkler προτείνει τὴν σύστασιν μιᾶς ἐπιτροπῆς ἥτις θέλει ἐπιφορτισθῇ μὲ τὴν ἔρευναν ἐπὶ τῶν τεσσάρων ὡς ἄνω ζητημάτων, μὲ τὴν συλλογὴν τοῦ ὑφισταμένου σχετικοῦ ὑλικοῦ καὶ μὲ τὴν ὑλικὴν ἐπιλογὴν αὐτοῦ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΣ ΚΑΙ Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΚΑΘΑΡΩΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΙΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΣ ΤΑΞΕΙΣ

Ἀνακοίνωσις τοῦ Καθηγητοῦ κ. UGO GIUSTI.

Ὁ συγγραφεὺς ἀπαντᾷ ἀρνητικῶς εἰς τὸ τιθέμενον ζήτημα δηλ. ἐὰν αἱ διεθνεῖς καθαρῶς στατιστικαὶ συγκρίσεις ἐπὶ τῶν οἰκογενειακῶν ἐξόδων καὶ τῶν ἀτομικῶν καταναλώσεων εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας κοινωνικὰς τάξεις (ἐργατῶν, χωρικῶν, ὑπαλλήλων) εἶναι δυναταὶ καὶ χρήσιμοι.

Νομίζει ὅτι οὐχὶ μόνον αἱ πολυάριθμοι δυσκολίαι στενῶς συνδεδεμέναι μὲ τὴν φύσιν αὐτῶν τῶν ἐρευνῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσυμφωνία τῶνὅρων τῆς μεθοδολογικῆς ἔρευνης ἐμποδίζουν τὰς συγκρίσεις τὰς τιθεμένας ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν.

Μεταξὺ τῶν δυσκολιῶν ἀναφέρει :

α) Τὴν διάφορον θέσιν τῶν ἐξόδων ἐν σχέσει μὲ τὴν ἔρευναν. Οὕτω ἐνῷ διὰ τὰ ἔξοδα διατροφῆς μία ἔρευνα δύο ἑβδομάδων ἐπαναλαμβανομένη δύο φορὰς τὸ ἔτος εἶναι ἀρκετή,τοὐναντίον διὰ τὰ ἔξοδα ἐνδυμασίας τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους δὲν εἶναι ποσῶς ἱκανοποιητικόν.

β) Τὸν διάφορον τρόπον διοικήσεως τῶν οἰκογενειῶν.

γ) Τὴν ἀδυνατότητα καθορισμοῦ τῶν διαφόρων εἰσοδημάτων.

Ὁ συγγραφεὺς κατόπιν τούτου χωρῶν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὅλου ζητήματος μελετᾷ βαθέως τοῦτο καὶ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι θὰ ἦτο δυνατὴ μία ἔρευνα ὑπὸ τὰς ἀκολούθους ὅμως προϋποθέσεις :

α) Ἐὰν προσανατολισθῇ ἐπὶ καλῶς καθωρισμένων τύπων ἐρεύνης.

β) Ἐὰν διατηρήσῃ αὕτη μονογραφικὸν χαρακτῆρα ἐπὶ ἑκάστου θέματος.

γ) Ἐὰν προστεθῇ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐρεύνης καὶ ἔκθεσις ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἐξήσκησαν σημαντικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν συνθηκῶν τῆς χώρας.

δ) Ἐὰν ἐκαλοῦντο νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἔρευναν ἀντιπρόσωποι τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Στατιστικῆς.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ἔκθεσις τοῦ κ. Dr ARMAND JULIN Ἐπιτίμου Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, Ἐργασίας καὶ κοινωνικῆς προνοίας τοῦ Βελγίου.

Τὸ μόνιμον γραφεῖον τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου στατιστικῆς (O. P. I. S.) ἀπηύθυνε κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1935 εἰδικὸν ἐρωτηματολόγιον εἰς 435 στατιστικὰ γραφεῖα διαφόρων κρατῶν καὶ συνεκέντρωσε 252 χρησιμοποιησίμους ἀπαντήσεις. Τὸ τεθὲν ἐρωτηματολόγιον εἰς τοὺς ὀργανισμούς, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν τὴν ἀρχὴν τὴν συγκεντρωτικότητος (ἡ ἁρμοδιότης τῶν ὁποίων δηλ. ἐπεκτείνεται εἰς ὅλας τὰς δραστηριότητας τοῦ Κράτους), καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἀσχολεῖται ἡ παροῦσα ἔκθεσις, ἠκολούθησε τὰς ἑξῆς πέντε σειρὰς μὲ εἰδικὰ δι' ἑκάστην ἐρωτήματα :

1) Ἡ συγκεντρωτικότης κατ' ἀρχὴν καὶ τὰ αἴτιά της.

2) Γενικοὶ χαρακτῆρες τῆς ὀργανώσεως καὶ ἔκτασις τῆς συγκεντρωτικότητος.

3) Γενικὴ ἀποστολὴ τῶν γραφείων καὶ ἔλεγχος τῆς δραστηριότητός των.

4) Ἐσωτερικὴ ὀργάνωσις καὶ προσωπικόν.

5) Μέσα.

Τὰ συμπεράσματα τῶν παρατιθεμένων ἐν τῇ ἐκθέσει ἀπαντήσεων τῶν διαφόρων Κρατῶν συνοψίζονται ὡς ἑξῆς :

1 σειρά. Ἡ συγκεντρωτικότης παρουσιάζει μεγίστην ποικιλίαν παραλλαγῶν μέχρι σημείου νὰ μὴ ἀπαντᾶται πλήρης ὁμοιότης εἰς οὐδὲν τῶν 20 Κρατῶν, τῶν ἀκολουθούντων αὐτήν.

Κατὰ τὴν ἀπόλυτον ἔννοιαν «συγκεντρωτικότης κατ' ἀρχὴν» δὲν ὑπάρχει οὐδ' εἰς τὰ μᾶλλον ἀναπτύξαντα αὐτὴν Κράτη ὡς ἡ Βουλγαρία, ἡ Δανία, αἱ Κάτω Χῶραι κλπ.

Ἡ ἐφαρμογή της ἐξ ἄλλου διαφέρει κατὰ βαθμὸν ἀναλόγως τῶν δυνατοτήτων τῆς πράξεως ἐν δεδομένῃ στιγμῇ.

Θεωρητικῶς λόγοι ἐπιβάλλοντες τὴν συγκεντρωτικότητα εἶναι ἡ ὁμοιομορφία, ἡ τεχνικότης, ἡ ἀπόδοσις, ἡ οἰκονομία προσπαθειῶν καὶ χρήματος κλπ.

Πρακτικῶς ὅμως συντρέχουν παραλλήλως καὶ λόγοι ἱστορικοὶ καὶ πολιτικοί.

Εἰς τὴν Ἱσπανίαν π. χ. ἡ συγκεντρωτικότης συμπίπτει μὲ τὴν ἐδαφικὴν ἑνότητα, εἰς τὴν Γερμανίαν μὲ τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ ἡ ἐπέκτασίς της μὲ τὸ 3ον Reich, εἰς τὴν Ἰταλίαν μὲ τὸν φασισμὸν κλπ.

Ὡς πρὸς τὴν ἀπ' εὐθείας μεταβίβασιν τῶν δελτίων εἰς τὸ Κεντρικὸν ὄργανον ὑπάρχει σχεδὸν πλήρης ὁμοιομορφία ἐκτὸς ἐξαιρέσεων εἰς εἰδικάς τινας περιπτώσεις. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἐσθονίαν καὶ τὸ Λουξεμβοῦργον οὐδεμία παρατηρεῖται ἐξαίρεσις.

2 σειρά. Πολλάκις παρατηρεῖται ἀστάθεια τῆς θέσεως τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ τῶν διαφόρων Ὑπουργικῶν ἁρμοδιοτήτων.

Πρὸς ἄρσιν τῆς ἀνωμαλίας προτάθησαν : 1) Ἀπόσπασις τῆς Κεντρ. Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὡς γίνεται εἰς τὴν Ἱσπανίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἰαπωνίαν κλπ. 2) Νὰ θεωρῆται ἀνεξάρτητον ἐπιστημονικὸν ἵδρυμα, ὡς γίνεται εἰς τὴν Βουλγαρίαν, Δανίαν, Οὐγγαρίαν κλπ.

Ἑπτὰ συγκεντρωτικαὶ Ὑπηρεσίαι ἀποτελοῦν ἰδιαίτερον Τμῆμα Ὑπουργείου (Γερμανία, Ἑλλάς, Μεξικὸν κλπ.)

Προκρίνονται οἱ δύο πρῶτοι τρόποι. Ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς συγκεντρωτικότητος σημειοῦται συνήθης διαφυγὴ ἐκ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν κεντρικῶν γραφείων, τῶν στατιστικῶν τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν ΤΤΤ.

Εἰς ἄλλας περιπτώσεις (ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, ἐγκληματικαὶ στατιστικαί, μεταλλεία, κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις κλπ.) ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς συγκεντρωτικότητος προσκόπτει εἰς τὴν κατ' ἀνάγκην χρησιμοποίησιν ὀργάνων ἀνηκόντων εἰς ξένην ὑπηρεσίαν.

Τὴν παρουσιάζουσαν πολλὰ μειονεκτήματα — ἐπανορθούμενα ἐφόσον τὸ Κεντρικὸν γραφεῖον ἔχῃ τὴν ἐπίβλεψιν ἢ τὸ veto διὰ τὰς ἐκτὸς αὐτοῦ καταρτιζομένας στατιστικὰς — διαφυγὴν ὡρισμένων στατιστικῶν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν δὲν ἀπέφυγεν οὐδ' ὁ Ἰταλικὸς ὀργανισμὸς IstitutoCentrale di Statistica, ὁ ὁποῖος τελεῖ ὑπὸ εἰδικὴν νομικὴν κατοχύρωσιν.

3 σειρά. Ὁ ἔλεγχος σπανίως γίνεται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου. Τὸ διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν στατιστικῶν ἀναγκαῖον veto ἑνὸς οἱουδήποτε ὀργανισμοῦ συνήθως ἔχει τὸ Ἀνώτερον Συμβούλιον στατιστικῆς, σπανίως δ' ἀναγνωρίζεται εἰς τὸν Κεντρικὸν ὀργανισμόν.

4 σειρά. Εἶναι γενικὴ ἡ διαίρεσις εἰς Τμήματα μὲ ποικιλίαν ἀριθμοῦ καὶ συνθέσεως. Πανταχοῦ ὑπάρχει τμῆμα πληθυσμοῦ, συχνὰ δὲ καὶ τμήματα οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων. Τὸν συντονισμὸν τῶν τμημάτων ἔχει ὁ Διευθυντής.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ δημιουργηθῇ τμῆμα προπαγάνδας καὶ ἐκλαϊκεύσεως διὰ τὴν ἀπαραίτητον συνεργασίαν τοῦ κοινοῦ μετὰ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν εὐνοϊκὴν τούτου προδιάθεσιν ὑπὲρ τῆς στατιστικῆς.

5 σειρά. Κατὰ τὴν πενταετίαν 1930—34 ὁ προϋπολογισμὸς τῶν κεντρικῶν γραφείων στατιστικῆς ὑπέστη σημαντικὰς διακυμάνσεις ἐπηρεασθεὶς ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ εἰς τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων (γενικὸς περιορισμὸς τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ) καὶ εἰς τὸ σκέλος τῶν ἐσόδων (περιορισμὸς τῶν στατιστικῶν τελῶν λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν, μείωσις τῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας τῶν διατιθεμένων πόρων λόγῳ νομισματικῆς ὑποτιμήσεως κλπ.).

Διαπιστοῦται, ὅτι παρὰ ταῦτα τὰ ἔξοδα διὰ τὴν στατιστικὴν ηὐξήθησαν σημαντικῶς ἔναντι τοῦ 1910 (ἰδίως Γερμανίαν, Δανίαν, Ἰαπωνιαν, Κάτω Χώρας) καὶ ὅτι αὕτη κατὰ τὸ πλεῖστον ἔτυχε γενναιόφρονος ἐκ μέρους τῶν Κυβερνήσεων μεταχειρίσεως.

Ὁ μηχανικὸς ἐφοδιασμὸς τῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν πλουτίζεται. Ὁ ἠλεκτρισμὸς εἰς τὰς στατιστικὰς μηχανὰς δέον νὰ καταλάβῃ τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ ἄλλων καὶ διὰ τὴν ταχύτητα, ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει τὴν ἀπαραίτητον ἐνημερότητα τῶν στατιστικῶν δεδομένων.

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΤΩ ΧΩΡΑΣ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Dr H. W. METHORST Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στατιστικῆς τῶν Κάτω Χωρῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς προσωρινῆς ἐκθέσεώς του ἐπὶ τῶν «Family Budgets»,ὁκ.Nixon ἀναφέρει μίαν νέαν ἔρευναν ἡ ὁποία ἤρχισε εἰς τὰς Κάτω Χώρας ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος.

Ἡ ἔρευνα αὕτη, ἐνεργουμένη ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας ἀφορᾷ 600 οἰκογενείας διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων. Κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς ἔτους αἱ οἰκογένειαι αὗται κατέγραφον τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδά των εἰς εἰδικὸν βιβλιάριον, διὰ τοῦ ὁποίου τὰς εἶχεν ἐφοδιάσει ἡ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία.

Ἡ μέθοδος τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία τῆς Στατιστικῆς εἶναι ἡ ἀκόλουθος :

Ἐπειδὴ ἡ καταγραφὴ ὅλων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων θὰ ὡδήγει εἰς τὸ διπλογραφικὸν λογιστικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ πράξει εἶναι δύσκολον νὰ ἐφαρμοσθῇ, ἐχρησιμοποιήθη ἕνας τρόπος καταγραφῆς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὁ ὁποῖος μὴ ἀπομακρυνόμενος βασικῶς ἐκ τοῦ συστήματος τούτου, προσηρμόζετο καλλίτερον πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις τῆς ἐρεύνης.

Ὁ κύριος σκοπὸς δὲ τῆς ἐρεύνης ταύτης ἦτο ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ὑπὸ ἔρευναν κοινωνικῶν τάξεων. Τὸ βιωτικὸν λοιπὸν ἐπίπεδον καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ βαθμὸς τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ὑπὸ ἔρευναν οἰκογενειῶν καθορίζεται ἀπὸ τὸν ὄγκον καὶ τὴν ποιότητα τῶν καταναλισκομένων ὑπὸ τῶν οἰκογενειῶν εἰδῶν.

Ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία τῆς Στατιστικῆς ἔλαβεν ὑπ' ὄψει της κατὰ τὴν ἔρευναν ταύτην τὴν ἀξίαν ὅλων τῶν χρησιμοποιουμένων ἀντικειμένων, τὰ ὁποία ἀπεκτήθησαν ὑπὸ τῶν οἰκογενειῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους τῆς ἐρεύνης καὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν καταναλώσεως καθὼς καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, αἵτινες ἐλήφθησαν κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐπιβάλλει ἰδιαιτέρως τὰς κάτωθι ἐγγραφάς:

Εἴδη καὶ ὑπηρεσίαι πληρωθέντα τοῖς μετρητοῖς.

Εἴδη καὶ ὑπηρεσίαι ληφθέντα ἐπὶ πιστώσει.

Δανεισθέντα ποσά.

Πληρωμὴ ἀγορασθέντων εἰδῶν καὶ ληφθεισῶν ὑπηρεσιῶν πρὸ τῆς ἐρεύνης.

Προμήθειαι τῆς οἰκογενείας κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς ἐρεύνης.

Εἴδη ἀποκτηθέντα δωρεάν

Προϊόντα προερχόμενα ἐκ τοῦ κήπου καὶ τῶν οἰκιακῶν ζώων τῆς οἰκογενείας.

Ἰδιόκτητος κατοικία.

Κράτησις τοῖς μετρητοῖς διὰ σύνταξιν καὶ ἄλλαι ὑποχρεωτικαὶ κρατήσεις ἐκ τοῦ μισθοῦ.

Οἰκότροφοι.

Προσωρινὴ παρουσία προσώπων, (οἰκοτρόφων, ξένων, ὑπηρετῶν κλπ.).

Προσωρινὴ ἀπουσία προσώπων.

Συνδυασμὸς προσωρινῆς παρουσίας καὶ ἀπουσίας προσώπων.

Ἡ ἀνωτέρω κατανομὴ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων μᾶς ἀποδεικνύει ἐπαρκῶς τὴν μέθοδον τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ἡ Κεντρικὴ ὑπηρεσία τῆς Στατιστικῆς διὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν λ)σμῶν τῆς οἰκογενείας.

Ἔσοδα: Α΄. Πρόσοδοι. Β΄. Μείωσις τοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τὴν μορφὴν εἰδῶν. (ὑπόλοιπον). Γ΄. Λῆψις πιστώσεως ὑπὸ μορφὴν χρημάτων, εἰδῶν καὶ διαφόρων ὑπηρεσιῶν (ὑπόλοιπον).

Ἔξοδα: Ι Λογαριασμὸς καταναλώσεως. ΙΙ Λογαριασμὸς οἰκονομιῶν (ὑπόλοιπον) ΙΙΙ τμηματικὴ ἀπόσβεσις χρέους (ὑπόλοιπον).

Διὰ τῶν «ἐσόδων» ἐννοοῦμεν τὰς εἰσπράξεις, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς ἐργασίας, τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἀσφαλίσεως, ἐκ συντάξεως, ἐπιδόματος ἀνεργίας, μισθοῦ, βοηθημάτων εἰς εἶδος, δώρων, ὠφελείας ἐκ τῆς ἰδιοκατοικήσεως, κέρδους ἐκ τῆς παραγωγῆς, καὶ τῆς διατηρήσεως οἰκοτρόφων.

Πρὸς διευκόλυσιν τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν ἡ Κεντρικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία, στηριζομένη ἐπὶ τῶν δεδομένων τῶν οἰκογενειακῶν βιβλιαρίων, δεόντως συμπεπληρωμένων ὑπὸ τῶν οἰκογενειῶν, ἐδημιούργησε δι' ἑκάστην ἐξ αὐτῶν μιαν στατιστικὴν καρτέλλαν (διαρκείας ἑνὸς ἔτους), ἀφορῶσαν κεχωρισμένως ἑκαστον εἶδος καὶ ἑκάστην ὑπηρεσίαν. Ἐπὶ τῆς καρτέλλας ταύτης καταχωροῦνται κατὰ ἡμερομηνιας αἱ ποσότητες τῶν εἰδῶν καὶ τὰ χρηματικὰ ποσὰ μὲ πάσας τας λεπτομερείας, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει ἡ κατάστρωσις τοῦ οἰκογενειακοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν τοιούτων καρτελλῶν ἀποτελεῖ, καθόσον γνωρίζομεν, μίαν καινοτομίαν διὰ τὰς στατιστικὰς ἐργασίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔρευναν ἐπὶ τῶν οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ἔκθεσις τοῦ κ. J. W. NIXON Ἀντιπροσώπου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας.

Εἰς τὴν προκαταρκτικὴνταύτην ἀνακοίνωσιν, περιλαμβάνονται κυρίως παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὰς διαφόρους χώρας μεθόδων δεδομένου, ὅτι τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ νὰεἶναι ἀκριβῆ,ἀπαιτοῦνται δὲ βαθύτεραι ἔρευναι διὰ τὴν κατάρτισιν αὐτῶν.

Ἐν σχέσει πρὸς τὰς μεθόδους τῆς καταρτίσεως ὁμάδων ἐξόδων καὶ καθορισμοῦ αὐτῶν σημειοῦται, ὅτι εἶναι δυσχερὴς ἡ σύνταξις προτάσεων δυναμένων νὰ ἔχωσι διεθνῆ ἐφαρμογήν, λόγῳ τῆς ποικιλίας τῶν ὅρων εἰς τὰς διαφόρους χώρας. Διὰ τὰς ὁμάδας τῶν ἐξόδων δέον νὰ γίνωσι συστάσεις κα-

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΠΟΧΙΑΚΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. **F. DIVISIA** Καθηγητοῦ εἰς τὸ Conservaroire National des Arts et Métiers.

Συνήθως ἡ εἰς διάφορα φαινόμενα παρατηρουμένη ἐποχιακὴ μεταβολὴ θεωρεῖται ὡς ταλάντωσις αὐστηρῶς περιοδικὴ ἐνῷ συχνότατα τοιοῦτόν τι δὲν συμβαίνει εἴτε λόγῳ τῆς ἐξελίξεως, ἣν σὺν τῷ χρόνῳ ὑφίσταται τὸ ἐποχιακὸν φαινόμενον μεταβαλλομένης οὕτω τῆς σημασίας του, εἴτε λόγῳ συμπαρομαρτουσῶν εἰς τὸ ἐποχιακὸν τοῦτο φαινόμενον ἀποκλίσεων, ἃς δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν ἐξωεποχιακὰς ἀποκλίσεις.

Ἡ διὰ καθαρῶν στατιστικῶν μέσων ἀπομόνωσις καὶ ἐκτίμησις τῶν μεταξὺ ἐποχιακῶν καὶ ἐξωεποχιακῶν μεταβολῶν συμπαρομαρτουσῶν ἀποκλίσεων ἀποτελεῖ χίμαιραν. Ἡ ἔρευνα ὅμως πρὸς συσχέτισιν τοῦ μελετωμένου φαινομένου πρὸς τὸν ἐποχιακὸν παράγοντα, ὅστις τὸ ἐπηρέασεν εἶναι βεβαίως δυσχερής, συχνότατα ὅμως ἐφικτή, ἡ δὲ στατιστικὴ μέθοδος παρέχει μέσα δυνάμενα νὰ διευκολύνωσι τὴν ἔρευναν ταύτην.

Κατὰ τὴν ἄνω ἔρευναν δέον πάντοτε νὰ ἔχῃ τις ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ ἐποχιακαὶ διακυμάνσεις δὲν παρατηροῦνται κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἀκριβῶς μῆνας καθ' ἕκαστον ἔτος ἀλλὰ συχνότατα ἐνωρίτερον ἢ βραδύτερον, ὅταν δὲ ἐπιφέρωμεν τὴν ἐποχιακὴν διόρθωσιν εἰς τὴν καμπύλην τοῦ φαινομένου δέον νὰ ἐκτελέσωμεν ταύτην λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὰς ἐποχιακὰς κορυφὰς τῆς καμπύλης εὐκόλως ἀναγνωρίζομένας, καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ἀκριβοῦς ἐποχῆς καθ' ἣν αὗται συμβαίνουν.

Ἐφαρμογὴν ἐνδιαφέρουσαν τοῦ τρόπου καθ' ὃν δέον νὰ ἐπιφέρηται ἡ ἐποχιακὴ διόρθωσις παρουσιάζει ὁ κ. Divisia εἰς τὴν καμπύλην τοῦ Δείκτου ναύλων τοῦ Chamber of Shipping διὰ τὰ ἔτη 1931—35.

"ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ,,

Ἀνακοίνωσις κ. **KARL DREXEL** τέως Προέδρου τῆς Αὐστριακῆς Κρατικῆς Ὑπηρεσίας Στατιστικῆς

Ὁ κ. Karl Drexel ἐκθέτει τὰς συλλεγείσας γνώμας μεγάλου ἀριθμοῦ Κρατικῶν Γραφείων Στατιστικῆς διαφόρων χωρῶν συνιστώντων τὰ ληπτέα μέτρα διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν στατιστικῶν πινάκων εἰς ὡρισμένους κανόνας καὶ τύπους, οἵτινες νὰ ἰσχύουν πλέον διεθνῶς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΤΜΗΤΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΠΡΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΕΝ ΧΡΟΝΩ ΤΩΝ ΜΕΤ' ΕΠΙΒΡΑΔΥΝΣΕΩΣ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΑΙΤΙΑΣ ΤΙΝΟΣ

Ἀνακοίνωσις κ. **IRVING FISHER** ἐπιτίμου καθηγητοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Yale (U.S.A.).

Κατ' ἐπανάληψιν ὁ διαπρεπὴς Καθηγητὴς ἠσχολήθη μὲ τὴν κατανομὴν τοιούτων ἐπιβραδύσεων λόγῳ τῆς μεγάλης εὐκολίας ἣν αὗται παρέχουσιν εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς συσχετίσεως δύο χρονικῶν σειρῶν.

Ἐν περιλήψει ἡ θεωρία τῆς κατατμητικῆς μεθόδου συνίσταται εἰς τὰ ἑξῆς:

Αἰτία τις α (π. χ. μεταβολὴ τιμῶν) συνεπάγεται ἀποτέλεσμά τι (π. χ. μεταβολὴν τοῦ ὄγκου τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως) μόνον μετὰ πάροδον χρονικοῦ τινος διαστήματος, τοῦ ἀποτελέσματος τούτου γινομένου αἰσθητοῦ οὐχὶ ἀκαριαίως εἰς ὡρισμένην χρονικὴν στιγμὴν ἀλλὰ κατανεμομένου εἰς διαφόρους χρονικὰς στιγμάς. Τὸ πρόβλημα συνίσταται εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῆς καλυτέρας δυνατῆς κατανομῆς τοῦ συνολικοῦ ἀποτελέσματος ἃ τῶν εἰς διαφόρους χρονικὰς στιγμὰς ἐπενεργουσῶν αἰτίων α, οὕτως ὥστε τὸ συνολικὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα ἐκφραζόμενον ὑπὸ μορφὴν μαθηματικῆς σειρᾶς νὰ ἐμφανίζῃ τὴν τελειοτέραν δυνατὴν συσχέτισιν μετὰ τῆς πραγματικῆς στατιστικῆς σειρᾶς τῆς παριστώσης τὸ ὑπ' ὄψει οἰκονομικὸν φαινόμενον.

Ὑπῆρχον ἤδη δύο μέθοδοι κατανομῆς τῶν μετ' ἐπιβραδύνσεως ἀποτελεσμάτων, ἡ γραφικὴ παράστασις τῶν ὁποίων, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἐμφανίζεται ὡς καμπύλη ἥτις ταχέως ἀνιοῦσα μετὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιδράσεως τῆς αἰτίας α, φθίνει κατόπιν βραδέως κατιοῦσα: 1ον Ἡ κατανομὴ τῆς ἐπιβρανδύσεως συναρτήσει τοῦ λογαρίθμου τοῦ χρόνου καὶ 2ον ἡ μέθοδος παραδοχῆς σταθερᾶς χρονικῆς ἐπιβραδύνσεως.

Ἡ τρίτη μέθοδος, ἡ κατατμητικὴ μέθοδος τοῦ κ. Fisher ἀποτελοῦσα μέσην λύσιν τῶν ἄνω δύο μεθόδων εἶνε πρακτικωτέρα ἀμφοτέρων, συνάμα δὲ δίδει ἀρκούντως ἀκριβῆ ἀποτελέσματα ὡς ἀπέδειξεν ἡ συσχέτισις τῆς σειρᾶς τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐπιπέδου τιμῶν ἐπὶ τοῦ ὄγκου ἐμπορικῆς κινήσεως μὲ τὴν πραγματικὴν στατιστικὴν σειρὰν τῆς κινήσεως ταύτης κατὰ τὸ διάστημα Αὐγούστου 1915—Μαρτίου 1923.

θορίζουσαι ἐπακριβῶς πόσα ἔξοδα δέον αὗται νὰ περιλαμβάνουν, ἵνα διευκολύνηται ἡ διεθνὴς σύγκρισις, νὰ δίδωνται δὲ κεχωρισμένως τοὐλάχιστον αἱ ἑξῆς ὁμάδες ἐξόδων, 1) διατροφῆς (περιλαμβανομένων τῶν ἐκτὸς τῆς οἰκίας γευμάτων, ἄνευ τοῦ καπνοῦ), 2) ἐνοικίου, 3) ἐπιδιορθώσεως τῆς κατοικίας, 4) δασμῶν καὶ φόρων ἐπὶ τῆς κατοικίας ἢ τοῦ ἐνοικίου 5) φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως 6) ἐξόδων συντηρήσεως τῆς κατοικίας περιλαμβανομένων τῶν ἐξόδων ὕδατος) 7) εἰδῶν οἰκιακῆς χρήσεως 8) ἱματισμοῦ 9) ἀμέσων φόρων ἐκτὸς τῶν τῆς περιπτώσεως 4 10) ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ ὑγιεινῆς 11) ἀσφαλίστρων (περιλαμβανομένων τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων) 12) συνεισφορῶν 13) παιδαγωγικῶν ἀναγκῶν 14) ψυχαγωγίας (περιλαμβανομένων τῶν ἐφημερίδων καὶ βιβλίων 15) μεταφορῶν καὶ ταξειδίων 16) δώρων καὶ ἀγαθοεργίας 17) μισθῶν τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἡμεροδουλευτῶν.

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ βάρη δι' εἴδη λαμβανόμενα ἐκ τῆς φύσεως, καὶ διὰ πληρωμὰς κατὰ δόσεις (π. χ. ἐμπορευμάτων ἢ οἰκίας, χρεολύσια δανείων κλπ.) ἀπαιτεῖται πληρεστέρα μελέτη, ἐφ' ὅσον αἱ χρησιμοποιούμεναι ὑπὸ τῶν χωρῶν μέθοδοι εἶναι πολὺ διάφοροι. Ἐξ ἄλλου τὰ βάρη ταῦτα δεν εἶναι μεγάλης σπουδαιότητος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα τοῦ οἰκογενειακοῦ ἰσολογισμοῦ τῶν συνήθων δηλαδὴ ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀνακοινοῦντος τὴν παροῦσαν ἡ ἀποδοτικωτέρα ἐργασία θὰ εἶναι ἡ γενησομένη ἐπὶ τῶν μονάδων καταναλώσεως καὶ τῶν θρεπτικῶν ἀξιῶν. Ἡ κλίμαξ τῶν μονάδων καταναλώσεως ἡ υἱοθετηθεῖσα κατὰ τὸ 1932 παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνωμόνων τῆς Ὀργανώσεως Ὑγιεινῆς τῆς ΚΤΕ ἐμελετήθη παρ' ἄλλης ἐπιτροπῆς τῆς ἰδίας Ὀργανώσεως τὸν Νοέμβριον 1935, ἥτις ἠσχολήθη ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἐνέργειαν τῶν πρωτεϊνῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν εἰς λῖπος. Πολλὰ προβλήματα σχετικὰ μὲ τὰς ἀνωτέρω ἐρωτήσεις ἐλύθηθησαν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀνακοινῶν προτείνει νὰ ἐπιστηθῇ ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τῶν μελλουσῶν ἐπιτροπῶν.

Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΜΕ ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. **Δ. Π. ΡΑΖΗΚΟΤΣΙΚΑ** Διευθυντοῦ Στατιστικῆς

Ὁ συντάκτης τῆς ἀνακοινώσεως σημειοῖ ἐν ἀρχῇ αὐτῆς ὅτι ἐθεώρησεν ἀξίαν ἰδιαιτέρας προσοχῆς τὴν ἐν σχέσει πρὸς τὸ πατρικὸν ἐπάγγελμα κλίσιν τῶν σπουδαστῶν πρὸς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐπιστήμης.

Ἀκολούθως, βάσει τῶν δεδομένων τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐτῶν 1927—1934 κατατάσσει τὰ πατρικὰ ἐπαγγέλματα τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς ἑξῆς κατηγορίας: 1. Γεωργοί. 2. Βιοτέχναι ἢ βιομήχανοι. 3. Ἔμποροι. 4. Ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων. 5. Δημόσιοι Ὑπάλληλοι. 6. Ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ἐργάται. 7. Συνταξιοῦχοι ἢ εἰσοδηματίαι.

Περαιτέρω ἀναφέρει, ὅτι ὁ μέσος ὅρος τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὀκταετίαν ἦτο 9112 ἐτησίως καὶ ὅτι πρῶτοι κατὰ σειρὰν ἀκολουθοῦν ἀνωτέρας σπουδὰς οἱ υἱοὶ τῶν γεωργῶν καὶ δεύτεροι οἱ τῶν ἐμπόρων. Ἀκολούθως, παραθέτων διαφόρους πίνακας, διαιρεῖ τοὺς σπουδαστὰς α) εἰς δύο θεμελιώδεις κατηγορίας (κλασσικαὶ σπουδαὶ—θετικαὶ ἐπιστῆμαι) καὶ β) καταττάσει αὐτοὺς κατὰ σχολὰς καὶ εἰδικότητας. Ἐξ αὐτῶν μεταξὺ ἄλλων προκύπτει ὅτι ἐπὶ 1000 σπουδαστῶν 473 ἀκολουθοῦν τὰς κλασικὰς σπουδάς, 507 θετικὰς ἐπιστήμας καὶ 20 καλὰς τέχνας καὶ μεταξὺ 1000 σπουδαστῶν σπουδάζουν 12 Θεολογίαν, 364 Νομικά, 208 Ἰατρικήν, 89 Φιλοσοφίαν, 121 Φυσικομαθηματικά, 38 Ὀδοντιατρικήν, 58 Μηχανικήν, 27 Γεωργικά, 54 Ἐμπορικὰ καὶ 20 καλὰς τέχνας.

Καταλήγων ἀναφέρει ὅτι τ' ἀνωτέρω στατιστικὰ δεδομένα εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸν ἀκριβῆ καθόσον αἱ συμπληρώσεις τῶν ἀτομικῶν δελτίων τῶν σπουδαστῶν γίνονται ἄνευ ἐπιβλέψεως καὶ ἐνδέχεται νὰ ἐμφιλοχωρῶσιν κατ' αὐτὰς παραλείψεις ἢ ἀναληθεῖς δηλώσεις.

Ὁκ. **Α. Ἀγγελόπουλος** ὑφηγητὴς τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ἀνωτ. Οἰκ. Συμβουλίου κατέθεσεν εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου τῆς Στατιστικῆς μελέτην περὶ τῶν Στατιστικῶν ἐρευνῶν ἐν Ἑλλάδι.

ΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΑΛΥΣΕΩΣ

Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. **ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΟΝΙCESCU** Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου.

Κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν εἰς τὰ Μαθηματικὰ ὑπάρχουσαν κλασικὴν ἔννοιαν τῆς συναρτήσεως μεταβλητῆς τινος, ἀπαντᾶται καὶ εἰς στατιστικόν τι σύστημα, φυσικόν, οἰκονομικὸν ἢ κοινωνικόν, δυνάμενον ἀκριβῶς νὰ ὁρισθῇ ποσοτικῶς, ἡ ἔννοια τῆς στατιστικῆς μεταβλητῆς, δηλαδὴ στατιστικοῦ στοιχείου ὑποκειμένου εἰς μεταβολὴν διαδοχικῶν καταστάσεων συναρτήσει τοῦ χρόνου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ἐξωτερικῶν αἰτίων ἀνεξαρτήτων τοῦ θεωρουμένου συστήματος. Αἱ διαδοχικαὶ αὗται μεταβολαὶ ἀποτελοῦσι τὴν λεγομένην στατιστικὴν ἄλυσιν.

Ὁ κ. Onisescu ἐν τῇ ἀνακοινώσει του ἐξετάζει τὰς λεγομένας στατιστικὰς ἁλύσεις πλήρους συνδέσεως καὶ δὴ τὴν κλασικὴν ἄλυσιν τοῦ περιωνύμου Ρώσσου Probabiliste Markoff. Παράδειγμα τῶν στατιστικῶν ἁλύσεων πλήρους συνδέσεως ἀπαντᾶται κατὰ τὸν κ. Onicescu εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς πιθανότητος θανάτου ἐκ φυματιώσεως τέκνων γονέων ἀποθανόντων ἐκ φυματιώσεως ἢ μὴ καὶ συναρτήσει τῆς πιθανότητος θανάτου ἐκ φυματιώσεως τῶν γονέων τούτων. Ἄλυσιν τύπου Markoff ἀποτελεῖ ἐπίσης τὸ λίαν ἐνδιαφέρον δημογραφικὸν πρόβλημα τῆς θνησιμότητος συναρτήσει ἁπλῶς τῆς ἡλικίας τοῦ ἀτόμου. Τέλος, κατὰ τὸν κ. Onicescu, ἄλυσιν πλήρους συνδέσεως ὑπὸ μορφὴν γραμμικῆς συναρτήσεως, ἀποτελεῖ ἐπίσης καὶ τὸ στατιστικὸν σύστημα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου μιᾶς χώρας, τὴν δ' ἀπόδειξιν τῆς ἄνω προτάσεως θέλει ἐκθέσει ὁ κ. Καθηγητὴς εἰς προσεχῆ μελέτην.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΟΥ ΣΥΣΧΕΤΙΣΕΩΣ

Ἔκθεσις τοῦ κ. **FRÉCHET** Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων.

Ὁ κ. Fréchet ἀναφέρων τὰς συναφεῖς γνώμας τῶν διαφόρων ἐπιστημόνων συνιστᾷ τὴν ἔκδοσιν ἔργου ὑποδεικνύοντος τὰ γενόμενα μέχρι τοῦδε σφάλματα κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ συντελεστοῦ r τῶν Bravais—Galton. Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. Fréchet, συμφωνοῦντος εἰς τοῦτο μετὰ τῶν κ. κ. Gini καὶ Pietra, ὁ συντελεστὴς οὗτος r πολλάκις συγχέεται ὡς μὴ ὤφειλε μετὰ τοῦ συντελεστοῦ συσχετίσεως.

Προτείνει ὅπως ὁ συντελεστὴς r, ἐκφράζων τὸν βαθμὸν ἀκριβείας καθ' ὃν μεταβλητή τις ποσότης εἶναι γραμμικὴ συνάρτησις (δηλαδὴ σχέσις πρωτοβάθμιος) μιᾶς ἄλλης μεταβλητῆς, ἀποκληθῇ «Συντελεστὴς γραμμικότητος».

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ,,

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΤΗΣ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ,, ΜΕΤΑ ΠΛΕΙΣΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

διὰ τὴν ἀνὰ χεῖρας εἰδικὴν ἔκδοσιν προσπάθειάν μας.

«Εὐχαρίστως ἀπαντῶ εἰς τὰ τεθέντα μοι ἐρωτήματα ὑπὸ τῆς πολυτίμους ἐπιστημονικὰς ὑπηρεσίας προσφερούσης «Τραπεζιτικῆς», σχετικῶς μὲ τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον τῆς Στατιστικῆς.

Σκοπὸς τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου τῆς Στατιστικῆς μὲ ὀλίγας λέξεις εἶναι ἡ σπουδὴ τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς στατιστικῆς. Ἀπὸ τὴν διεθνῆ φύσιν τῆς ὀργανώσεως ταύτης προάγεται φυσικῶς ἡ προσπάθεια τῆς προαγωγῆς τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν τῶν διαφόρων κρατῶν, ἡ τελειοποίησις τῶν διὰ τὰς στατιστικὰς ταύτας ἐφαρμοζομένων μεθόδων καὶ ἡ βαθμιαία διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἑνοποίησις καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν τυποποίησις τῶν στατιστικῶν τῶν Κρατῶν ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ οἰκονομικὴ διάρθρωσις εἶναι παρομοία. Τοιουτοτρόπως καὶ τὰ στατιστικὰ δεδομένα τῶν διαφόρων κρατῶν δύνανται νὰ ἀλληλοσυγκριθοῦν ἐφόσον αἱ μέθοδοι τῆς ἐπιτεύξεως τῶν δεδομένων τούτων ὑπῆρξαν αἱ αὐταί. Ψυχὴ δὲ τῆς στατιστικῆς εἶναι, ὡς γνωστόν, ἡ σύγκρισις.

—Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα κατὰ πόσον ἐπετεύχθη τοῦτο μέχρι σήμερον ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου δὲν εἶναι τόσον εὐχερής.

Τὸ Ἰνστιτοῦτον εἰς τὴν πεντηκονταετῆ ἤδη δρᾶσιν αὐτοῦ προσέφερεν ἀναμφισβητήτως ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν στατιστικὴν ἐπιστήμην καὶ πρακτικὴν καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ ἀπειρία τῶν θεμάτων καὶ συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται εἰς τοὺς δημοσιευθέντας μέχρι σήμερον εἰκοσιπέντε ὀγκώδεις τόμους τῶν πρακτικῶν αὐτοῦ καθὼς καὶ εἰς τὴν **ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένην πολύτιμον τριμηνιαίαν Ἐπιθεώρησιν τῆς στατιστικῆς.**

Ἀλλὰ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξέλιξις καὶ ἡ ἐμφάνισις νέων ζητημάτων ἢ καὶ παλαιῶν ὑπὸ νέας ἀπόψεις δὲν σταματᾷ ποτε. Μάλιστα εἰς τὰς σημερινὰς περιπλοκωτέρας διεθνεῖς οἰκονομικὰς σχέσεις ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξευρέσεως τελειοτέρων πάντοτε στατιστικῶν μεθόδων εἶναι μεγαλυτέρα. Ἡ στατιστικὴ ἔρευνα δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ προχωρήσῃ μέχρι καὶ τῆς προσπαθείας τῆς καθιερώσεως τῶν οἰκονομικῶν βαρομέτρων, τὰ ὁποῖα μέχρι σημείου τινὸς θὰ διεπίστωνον τὴν φάσιν τοῦ οἰκονομικοῦ κύκλου, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται μία χώρα καὶ θὰ προεγίγνωσκον μέχρι σημείου τινὸς καὶ αὐτὴν τὴν μελλοντικὴν ἐξέλιξιν. Ἡ σημασία τῆς συγκλήσεως τοῦ συνεδρίου ἐν Ἀθήναις εἶναι ἀναμφισβητήτως σπουδαία. Γινόμεθα οἱ σκαπανεῖς τῆς προαγωγῆς τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ διὰ τῆς συγκλήσεως ταύτης τοῦ Ἰνστιτούτου ἐν Ἀθήναις καὶ ἡ μελλοντικὴ ἐπίδρασις τῆς συγκλήσεως ταύτης θὰ εἶναι ἀσφαλῶς προαγωγικὴ τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν ἐν Ἑλλάδι.

Λυποῦμαι πολὺ ὅπου περιορίζομαι λόγῳ τῆς ἐπειγούσης ἐκδόσεως τῆς «Τραπεζιτικῆς» εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις, παραπέμπω ὅμως τὸν βουλόμενον εἰς λίαν συνοπτικὸν ἔργον ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰνστιτούτου Καθηγητοῦ Zahn κατὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ Ἰνστιτούτου τῷ 1934 ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «50 Anneés de l' Institut international de statistique», ὅπου δι' ἀδρῶν γραμμῶν ἐξιστορεῖται ἡ προϊστορία, τὸ ἔργον καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Ἰνστιτούτου εἰς τὴν στατιστικὴν ἐπιστήμην.

Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς «Τραπεζιτικῆς» διὰ τὴν ἀναμνηστικὴν ἔκδοσιν τῆς XXIII συνόδου τοῦ Ἰνστιτούτου ἐν Ἀθήναις εἶναι περιττὸν νὰ τονίσω πόσον εὑρίσκω φιλεπιστήμονα καὶ προαγωγικὴν τῆς συμβολῆς εἰς τὰς στατιστικὰς ἐρεύνας, ἣν ἡ σύνοδος αὕτη ἐν Ἀθήναις τοῦ Ἰνστιτούτου ἐπιτελεῖ.

⊞

Ὁ κ. **PROF Dr LAZA M. KOSTIC,** Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Subotica, βαθὺς ἐπιστήμων, εὐηρεστήθη νὰ δώσῃ τὴν κάτωθι ἀπάντησιν εἰς τὰ τεθέντα αὐτῷ ὑφ' ἡμῶν ἐρωτήματα:

Ποία εἶναι ἡ γνώμη σας ἐπὶ μιᾶς διαβαλκανικῆς στατιστικῆς ὀργανώσεως;

— Τὰς συγκεντρώσεις τῶν Βαλκανικῶν Στατιστικολόγων εὑρίσκω πολὺ σκοπίμους καὶ ἀναγκαίας.

Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιδιώξωμεν ἐθνικὰς συγκεντρώσεις Στατιστικολόγων, οἵας ἔχουν οἱ Γερμανοί, οἱ Γάλλοι, οἱ Ἀμερικανοί. Εἰς τὰς χώρας ταύτας συνέρχονται κατ' ἔτος τοιαῦται συγκεντρώσεις περιλαμβάνουσαι πολλὰ καὶ ἐξέχοντα μέλη. Ἡμεῖς εἰς τὰ Βαλκάνια δὲν ἔχομεν εἰς οὐδὲν Κράτος τόσους στατιστικολόγους ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ ἀποτελέσωμεν μίαν ἐθνικὴν στατιστικὴν συγκέντρωσιν, ἀλλὰ μία διαβαλκανικὴ στατιστικὴ συγκέντρωσις ἢ στατιστικὴ ἑταιρία θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ περιλάβῃ ἀρκετοὺς μορφωμένους στατιστικολόγους, οἵτινες πολλὰ στατιστικὰ προβλήματα θὰ συνεζήτουν καὶ ἀρκετὰς προτάσεις διὰ τὸ γενικὸν καλὸν θὰ εἶχον νὰ κάμουν.

Σήμερον ἔχομεν εἰς πλεῖστα σημεῖα ἐπαφὴν μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Χωρῶν καθὼς καὶ Διαβαλκανικὰς Διασκέψεις.

Πάντα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχουν ἐὰν τὰ πολυάριθμα προβλήματα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπασχολοῦν δὲν διαφωτισθοῦν προηγουμένως στατιστικῶς. Τούτου ἕνεκα εὑρίσκω λίαν ἐπωφελῆ διὰ τὰς χώρας μας μίαν στενωτέραν ἐπαφὴν μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Στατιστικολόγων καὶ χαιρετίζω μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν σχετικὴν πρωτοβουλίαν καὶ προσπάθειάν σας.

Εἴθε νὰ ἀπασχολήσῃ ἡ σκέψις σας τοὺς ἁρμοδίους κύκλους καὶ νὰ τοὺς ὠθήσῃ εἰς τὴν λῆψιν σχετικῆς ἀποφάσεως.

Ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς δώσητε μίαν σκιαγραφίαν τῆς στατιστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας σας;

—Εἰς τὴν Σερβίαν εἴχομεν ἤδη πρὸ τοῦ πολέμου μίαν καλὴν στατιστικὴν ὀργάνωσιν. Καὶ εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας τὰς ὁποίας προσηρτήσαμεν ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν ἡ στατιστικὴ ἦτο λίαν ἀνεπτυγμένη. Διεξήγετο ὅμως εἰς Κέντρα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνήκουν εἰς τὸ Κράτος μας (Βιέννη, Βουδαπέστη). Μετὰ τὸν πόλεμον κατεβάλομεν πολλὰς προσπαθείας, ὅπως ὀργανώσωμεν μίαν ἀνάλογον στατιστικὴν ὑπηρεσίαν. Συνηντήσαμεν ὅμως μεγάλας δυσκολίας. Παρ' ἡμῖν ἡ στατιστικὴ συνείδησις τοῦ λαοῦ μας δὲν εἶναι τόσον ἀνεπτυγμένη ὅπως εἰς τὴν Βόρειον Εὐρώπην.

Τοῦτο ἴσως θὰ εἶναι ἡ περίπτωσις καὶ τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν Χωρῶν.

Ἔπειτα ἀπεκτήσαμεν περιφερείας τινὰς ὅπου ἡ στατιστικὴ δὲν ἦτο καθόλου γνωστή. (Μακεδονία, Μαυροβούνιον). Ἐσχηματίσαμεν νέον μεγάλον Κράτος μὲ πολλὰς ἑτερογενεῖς περιφερείας, τὰς ὁποίας ἔδει νὰ συγχωνεύσωμεν. Φυσικὸν ἦτο λοιπὸν ἡ στατιστικὴ νὰ συναντήσῃ πολλὰς δυσχερείας. Σήμερον ὅμως μερικαὶ ἐξ αὐτῶν ὑπερεπηδήθησαν ἤδη, ἱδρύθησαν πολλὰ στατιστικὰ γραφεῖα, ἐδημοσιεύθησαν πολλαὶ στατιστικαὶ ἐργασίαι καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι διὰ τὴν στατιστικὴν τῆς Γιουγκοσλαυΐας μιὰ νέα περίοδος ἀρχίζει κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ καὶ παρ' ἡμῖν ἡ στατιστικὴ παράλληλον πρὸς τὰ λοιπὰ πεπολιτισμένα Κράτη ἐξέλιξιν.

Ἔχομεν ἐπίσης σήμερον πολλοὺς μορφωμένους στατιστικολόγους, οἵτινες ἐσπούδασαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ οὕτως ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς στατιστικῆς θὰ λάβῃ τοιοῦτον ρυθμόν, ὥστε ἡ Γιουγκοσλαυΐα νὰ κατατάσσηται μεταξὺ τῶν πλέον ἀνεπτυγμένων ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης Κρατῶν.

⊞

Ὁ κ. **S. LYON,** διευθυντὴς τῆς Στατιστικῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ ἐλευθέρου Ἰρλανδικοῦ Κράτους εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς εἰς τὰ τεθέντα αὐτῷ ἐρωτήματα:

—Ποίαν θὰ ἠδύνασθε νὰ συστήσητε ὡς πρακτικωτέραν μέθοδον διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν στατιστικῶν δεδομένων ἐκ μέρους τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων;

Τὰ μεγαλείτερα ἐμπορικὰ ἱδρύματα εὑρίσκουν βαθμηδὸν ἀναγκαίαν τὴν χρησιμοποίησιν μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ των εἰδικῶν ἐπὶ τῆς στατιστικῆς, οἵτινες ἐνεργοῦν παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς παραγωγῆς ἐκείνων τῶν ἐμπορευμάτων διὰ τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρονται καὶ κάμνουν προβλέψεις ἐπὶ τῶν πωλήσεων. Ἡ ἀπογραφὴ τῆς παραγωγῆς, ἥτις συνεζητήθη εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς παρούσης ἐν Ἀθήναις συνόδου τοῦ Ἰνστιτούτου κατεδείχθη ὁποίαν μεγίστην σημασίαν ἔχει τόσον διὰ τὸν πρακτικὸν ἐπιχειρηματίαν, ὅσον καὶ διὰ τὸν σπουδαστὴν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων, ἃς ἐλπίζωμεν δὲ ὅτι πολλαὶ χῶραι θὰ εἰσαγάγουν τὴν ἀρχὴν τῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τοῦ χονδρικοῦ καὶ λιανικοῦ ἐμπορίου (ἐσωτερικὸν ἐμπόριον). Ὁ Καναδᾶς, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸ ἐλεύθερον Ἰρλανδικὸν Κράτος ἐνήργησαν τοιαύτας ἐρεύνας καὶ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἐδικαίωσαν τὰς υἱοθετηθείσας μεθόδους. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐλευθέρου Ἰρλανδικοῦ Κράτους ἔγινε χρῆσις μιᾶς ἁπλῆς μεθόδου, εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι μία ἔρευνα ἐπὶ τῶν ἰδίων βάσεων ἐν Ἑλλάδι θὰ προσκομίσῃ εἰς τὴν διοίκησιν, τοὺς ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ἁρμοδίους καὶ τοὺς οἰκονομολόγους λίαν ἀξιολόγους στατιστικὰς πληροφορίας μὲ μικρὰν σχετικῶς δαπάνην.

Ποία θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι ἡ συμβολὴ αὐτῶν τούτων τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν καλλιτέραν ἀνάπτυξιν τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν;

Ἡ καλλιτέρα βοήθεια, τὴν ὁποίαν δύνανται αἱ ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις νὰ προσφέρουν εἰς τοὺς στατιστικούς, εἶναι ἡ παρὰ τῶν πρώτων ἄνευ ἀναβολῆς συμπλήρωσις τῶν ἀποστελλομένων εἰς αὐτὰς σχετικῶν ἐντύπων. Ἐπίσης ἡ συνδρομὴ πρὸς ἵδρυσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους μιᾶς «Ἑταιρείας Στατιστικῆς» καὶ ἡ ἐνθάρρυνσις τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν ἐκ τοῦ προσωπικοῦ των εἰς τὸ νὰ γίνουν μέλη καὶ γενικῶς ἡ προσπάθεια νὰ δώσουν εἰς τὴν Στατιστικὴν τὴν ἀνωτέραν θέσιν, ἥτις ἁρμόζει εἰς αὐτήν. Ἡ Στατιστικὴ ἐπίσης δέον νὰ περιληφθῇ ὁριστικῶς εἰς τὰ μαθήματα τῶν Οἰκονομικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων, τὰ δὲ ἐμπορικὰ ἱδρύματα θὰ πρέπῃ νὰ καθιερώσουν ὑποτροφίας διὰ τοὺς σπουδαστὰς τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν.

⊞

Ὁ κ. **H. W. METHORST** Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Στατιστικῆς τῶν κάτω Χωρῶν καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου Στατιστικῆς εὐηρεστήθη ν' ἀπαντήσῃ ὡς κάτωθι εἰς τὸ τεθὲν αὐτῷ ὑπὸ τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐρώτημα.

—Ποία εἶναι ἡ συμβολὴ τῆς στατιστικῆς εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τοῦ κόσμου καὶ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν κρατῶν καὶ τῶν κοινωνιῶν;

—Ἡ στατιστικὴ ἔχει ἤδη τὰ μέγιστα συμβάλει εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τοῦ κόσμου καὶ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν κρατῶν καὶ τῶν κοινωνιῶν. Δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ στατιστικὴ εἶναι τὸ βαρόμετρον τοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι ὁ καθρέπτης τῆς ἀληθείας εἰς ἀριθμούς.

⊞

Ὁ κ. **J. W. NIXON,** ἀντιπρόσωπος τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῆς «Τραπεζιτικῆς» περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν στατιστικῶν διὰ τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς:

Τὸ σπουδαιότερον ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὰς ἐργατικὰς ὀργανώσεις εἶναι τὸ «βιωτικὸν ἐπίπεδον» τοῦ ἐργάτου, ὡς καθορίζεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ἡμερομίσθιόν του καὶ τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς ἀπολαμβάνει τοῦτο.

Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἑνὸς minimun ἡμερομισθίου εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ὕπαρξις στατιστικῆς τῶν τιμῶν, τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς καὶ τῶν ποσοτήτων τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀποδοτικότητα τῶν ἐργατῶν, διὰ δὲ τὴν ἐκτίμησιν τῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς ἀπολαμβάνει ὁ ἐργάτης τὸ ἡμερομίσθιόν του εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ὑπάρχῃ στατιστικὴ τῆς ἀνεργίας καὶ τῶν ὡρῶν ἐργασίας: μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ τὸ σύνολον τῶν ἐτησίων ἀπολαυῶν τῶν ἐργατῶν.

Ἡ στατιστικὴ τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς εἶναι οὐσιώδης διὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν ἡμερομισθίων πρὸς τὰς τιμὰς τῶν προϊόντων καὶ ἡ στατιστικὴ τῆς ἀνεργίας εἶναι οὐσιώδης διὰ νὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων κοινωνικῆς προνοίας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἐκ τῆς ἀνεργίας μαστιζομένων ἐργατικῶν τάξεων. Διὰ τοῦτο ἐλπίζω, ὅτι ἡ στατιστικὴ θ' ἀναπτυχθῇ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἐν Ἑλλάδι, τὰ δὲ τελευταῖα διατάγματα, τὰ καθορίζοντα τὸ κατώτατον ὅριον ἡμερομισθίων καὶ ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ἔρευνα ἐπὶ τῶν ἡμερομισθίων εἰς τὰς διαφόρους βιομηχανίας κατὰ τὰ 3 τελευταῖα ἔτη ἐλπίζω νὰ ἔχουν καλὸν ἀποτέλεσμα.

⊞

Ὁ κ. **O. ONICESCU,** Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βουκουρεστίου, εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ τεθέντα αὐτῷ ἐρωτήματα ὡς ἑξῆς:

—Θὰ ἠθέλατε νὰ μᾶς δώσητε μίαν μικρὰν σκιαγραφίαν τῆς ἀναπτύξεως τῆς στατιστικῆς εἰς τὴν χώραν σας;

—Ἡ Ρουμανία ἔχει ἀπὸ πολλοῦ ἤδη μίαν θαυμασίαν δημογραφικὴν στατιστικὴν ὀργάνωσιν, ἐνῷ ἡ οἰκονομικὴ στατιστικὴ παρουσιάζει μεγάλα ἐλαττώματα ὡς ἐκ τῆς ποικιλίας τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ αὐτὴν ὀργανισμῶν.

Τὸ Κεντρικὸν Ἰνστιτοῦτον, ἐσχάτως ἀναδιοργανωθέν, τείνει νὰ ἐξαλείψῃ τὰ μειονεκτήματα ταῦτα. Ἡ στατιστικὴ τοῦ ἐξωρικοῦ ἐμπορίου ὑπάγεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, ἡ στατιστικὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου, τῶν μετοχικῶν ἑταιριῶν καὶ τῆς βιομηχανίας ὑπάγεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, χωρὶς ὅμως ἐπαρκῆ συντονισμόν. Ἐν τούτοις ἐπετελέσθη ὀγκώδης ἐργασία, τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίησε κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη τὸ Ρουμανικὸν Ἰνστιτοῦτον Οἰκονομικῆς Συγκυρίας (Konjunktur), τοῦ ὁποίου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι Ἀντιπρόεδρος καὶ τὸ ὁποῖον δίδει κατὰ τριμηνίαν μίαν ἀντικειμενικὴν καὶ πλουσίαν εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς μας ἀναπτύξεως.

—Ἔχετε εἰς τὴν χώραν σας ἀκριβῆ στατιστικὴν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ μὲ ποῖα μέσα;

—Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, τοῦτο ἀπετέλεσε μέχρι σήμερον θέμα προσωπικῆς ἐρεύνης τῶν διαφόρων οἰκονομολόγων. Αἱ μελέται αὐτῶν στηριχθεῖσαι ἐπὶ τῶν δεδομένων τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐν συσχετίσει πρὸς τοὺς φόρους, δὲν δίδουν, κατὰ τὴν γνώμην μου, βάσιν ἐπαρκῶς στερεάν, δεδομένου ἰδίως τοῦ ἐλάχιστα ὁμοιομόρφου χαρακτῆρος τῶν φόρων μας, ἀμέσων καὶ ἐμμέσων. Εἰς τὰς μελέτας, τὰς ὁποίας ἤρχισε τὸ Institut de Conjoncture καὶ ἤδη διέκοψε διά τι χρονικὸν διάστημα, ἐχρησιμοποιήθησαν πλεῖσται ἀπόψεις καὶ μία μεγάλη ἔρευνα μεταξὺ τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις εἶναι ἐλάχιστα γνωστὴ δι' ἕνα οἰκονομολόγον ἢ στατιστικολόγον συνηθισμένον εἰς τὰς κλασικὰς θεωρίας.

⊞

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Νορβηγίας κ. **RUGG** ἐχρημάτισεν ἄλλοτε Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Βασιλικοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Στατιστικῆς τῆς Νορβηγίας, ἐπίσης δὲ καὶ Καθηγητὴς Στατιστικῆς εἰς τὸ Πανεπι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ,,

στήμιον τοῦ Oslo.

Ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Νορβηγίας δὲν ἀσχολεῖται πλέον μὲ τὴν πρακτικὴν στατιστικήν, τοῦτο ὅμως δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ ἐκτιμᾷ πάντοτε τὴν στατιστικήν, προσφέρεται δ' εὐμενέστατα νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἐρωτήσεις μας.

Ποία εἶναι ἡ σημασία τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν διὰ τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας ;

—Ἡ σημασία τῆς στατιστικῆς διὰ τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας ἀναγνωρίζεται ὁλονὲν περισσότερον. Εἶναι καταφανὲς ἄλλωστε, πόσον εἶναι ἐπάναγκες νὰ ἔχῃ ἡ πολιτικὴ τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης καὶ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν σταθερὰς γραμμάς, εἷας προσφέρει ἡ στατιστική.

Ἡ στατιστικὴ μᾶς παρέχει πλεῖστα δεδομένα καὶ παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ διαβάζωμεν ὀλίγον καὶ τὸ μέλλον.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου εἰς τὴν Ἑλλάδα ᾐσθάνθην μεγάλην χαρὰν διὰ τὴν γόνιμον ἐξέλιξιν τῆς στατιστικῆς παρ' ὑμῖν.

Ἡ καλλιτέρα τούτου ἀπόδειξις εἶναι τὸ Στατιστικὸν δελτίον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνομιλίας μας ὁ κ. Διοικητὴς ἔχει μαζί του), αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας στατιστικαὶ καὶ τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον.

Νομίζω, ὅτι πᾶσα μεγάλη Τράπεζα ὀφείλει νὰ ἔχῃ εἰδικὸν στατιστικὸν τμῆμα, διὰ νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης τὰ καλλίτερα καὶ νεώτερα πάντοτε δεδομένα, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν ὡς βάσις τῆς πιστωτικῆς της πολιτικῆς.

Πῶς ἐμφανίζεται σήμερον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις εἰς τὴν χώραν σας, Κύριε Διοικητά ;

—Ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα οὕτω καὶ εἰς τὴν Νορβηγίαν μετὰ τὸν πόλεμον ἐδοκιμάσαμεν μεγάλας οἰκονομικὰς δυσχερείας, κατὰ τὰς ὁποίας εἴδομεν χρεωκοπίας Τραπεζῶν, ἀταξίας εἰς τὴν κυκλοφορίαν καὶ διακυμάνσεις τοῦ νομίσματός μας.

Ἤδη αἱ συνθῆκαι εἶναι εὐνοϊκαὶ καὶ ὁ Τραπεζιτικὸς κόσμος ἐργάζεται ἥσυχος καὶ ἀσφαλής.

Παρηκολούθησα μετὰ προσοχῆς τὰς συνθήκας τῆς Χώρας σας καὶ χαίρω διότι κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου ἠδυνήθην νὰ διαπιστώσω πόσον εὐνοϊκαὶ εἶναι ἐπίσης καὶ παρ' ὑμῖν ἤδη αἱ οἰκονομικαὶ καὶ δημοσιονομικαὶ συνθῆκαι.

Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἔχει ἰδιαιτέραν ἀξίαν δι' ἐμὲ καὶ σκέπτομαι ὄχι μόνον τὰ πραγματικὰ διδάγματα τὰ ὁποῖα ἀποκομίζω ἀπὸ τὴν διαμονήν μου, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐγένειαν, ἡ ὁποία ἐπεδείχθη εἰς ἡμᾶς τοὺς ξένους.

—Πῶς κρίνετε, κ. Διοικητά, τὴν διὰ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ Γαλλικοῦ φράγκου δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν ;

—Προσωπικῶς πιστεύω, ὅτι αὕτη οὐδένα δέον νὰ ἐκπλήξῃ, διότι ἀνεμένετο. Πιστεύω ἀκόμη, ὅτι ἐκ τῆς τελευταίας ὑποτιμήσεως ἐπέρχεται βελτίωσις τῆς διεθνοῦς νομισματικῆς καταστάσεως, Δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον ὁ ἔντονος ἐμπορικὸς ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας. Νομίζω, ὅτι ἔγινε σημαντικὸν βῆμα πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς ὁμαλότητος, βεβαίως δὲ θὰ ἐπακολουθήσῃ βαθμιαία ἄρσις τῶν ποικίλων περιορισμῶν τοῦ ἐμπορίου διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν πλήρη ὁμαλότητα.

⊞

Ὁ καθηγητὴς κ. ***F. SAVORGNAN,*** Πρόεδρος τοῦ Istituto Centrale di Statistica τῆς Ἰταλίας εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς κάτωθι εἰς τὰ τεθέντα αὐτῷ ὑπὸ τῆς «Τραπεζιτικῆς ἐρωτήματα :

Ποῖα εἶναι τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἱδρυθέντος ἐν Ἰταλίᾳ «Istituto Centrale di Statistica» ;

—Τὸ Istituto Centrale di Statistica ἱδρύθη τῷ 1925 ὑπὸ τοῦ Duce, τὸν παρελθόντα δὲ Ἰούλιον ἑωρτάσαμεν τὴν δεκαετηρίδα τῆς ἱδρύσεώς του.

Ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ ἐξεδώσαμεν ὀγκώδη τόμον μὲ πλείστας εἰκόνας, ὁ ὁποῖος δίδει σαφῆ ἰδέαν τοῦ συντελεσθέντος ὀγκώδους ἔργου.

Τὸ πρόγραμμά μας, εἶναι ἡ συγκέντρωσις πασῶν τῶν γινομένων ἐν Ἰταλίᾳ στατιστικῶν εἰς τὸ Istituto Centrale.

Ἤδη τοῦτο καταρτίζει στατιστικὴν κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, οἰκονομικὴν στατιστικὴν, γεωργικὴν στατιστικὴν, στατιστικὴν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου κλπ.

Εἰς τὸν Ὀργανισμόν μας θὰ συγκεντρωθοῦν ἐπίσης αἱ δικαστικαὶ στατιστικαὶ, αἱ στατιστικαὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κλπ., εἰς τρόπον ὥστε ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἐλπίζομεν νὰ ἔχουν συγκεντρωθῆ πᾶσαι αἱ στατιστικαὶ παρὰ τῷ Istituto Centrale.

Ἰδοὺ ἤδη τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ ὀργανισμοῦ μας:

1) Τὸ Ἰνστιτοῦτον εἶναι αὐτόνομος ἡμικρατικὸς ὀργανισμὸς (parastatale) ἐξαρτώμενος ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Duce, ὁ ὁποῖος δεικνύει μέγιστον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν στατιστικήν.

2) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰνστιτούτου δὲν εἶναι ὑπάλληλος, ἀλλὰ πρόσωπον ἐπιφορτιζόμενον μὲ τὰ καθήκοντα ταῦτα καὶ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ ὄργανα πάλιν τοῦ Ἰνστιτούτου (Γενικὸς Διευθυντὴς κλπ.) εἶναι ὑπάλληλοι τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐξαρτώμενοι ἀπὸ τὸν Πρόεδρον.

3) Τὸ Ἰνστιτοῦτον ἔχει Ἀνώτερον Συμβούλιον στατιστικῆς, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ εἰδικοὺς καὶ τὸ ὁποῖον συνέρχεται εἰς ἐτησίαν τακτικὴν συνέλευσιν διὰ νὰ συζητήσῃ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Προέδρου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων, νὰ προτείνῃ ἐνδεχομένως νέας στατιστικὰς ἐρεύνας κλπ. Κάτι ἀνάλογον ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν.

4) Τὸ Ἰνστιτοῦτον ἔχει αὐτόνομον προϋπολογισμόν, ἔχει δὲ τακτικὴν ἐπιχορήγησιν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περίπου 5 ἑκατομ. λιρεττῶν.

Τὰ ἔξοδα τῶν ἀπογραφῶν πληρώνονται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτὸς τῆς τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως.

Εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον εἶναι ἐπίσης ἀνατεθειμένη ἡ κατάρτισις ἀγροτικοῦ καὶ δασικοῦ κτηματολογίου (cadastro) ἐπὶ εἰδικῆ ἐπιχορηγήσει.

Τὸ ἀγροτικὸν κτηματολόγιον δι' ὁλόκληρον τὴν Ἰταλίαν ἐπερατώθη ἤδη πρὸ ἑξαμήνου καὶ ἐδημοσιεύθη.

Τὸ δασικὸν κτηματολόγιον ἤρχισε.

Τὸ Istituto Centrale **ὡς ὠργανώθη καὶ λειτουργεῖ παρ' ὑμῖν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον δι' ἀνάλογον ὀργάνωσιν καὶ ἀλλαχοῦ ;**

—Τὸ Ἰνστιτοῦτόν μας ἐνέχει εἰς τὸν ὀργανισμόν του ὅλα τὰ στοιχεῖα προσαρμογῆς καὶ εἰς ἄλλας χώρας.

Ἤδη ἀνάλογος εἶναι καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Στατιστικῆς τοῦ Reich.

Εἶναι ἱκανοποιητικὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς συγκεντρώσεως τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν εἰς τὸ Istituto Centrale **;**

— Ἀπολύτως ἱκανοποιητικά. Κατὰ τὴν δεκαετίαν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰνστιτούτου ὄχι μόνον ἐπεταχύνθησαν κατὰ πολὺ αἱ στατιστικαὶ, ἀλλὰ καὶ ἀπέβησαν πολὺ περισσότερον ἐκτεταμέναι. Πλὴν τούτου ἀνελήφθησαν ἐπιτυχῶς καὶ πολλαὶ νέαι ἔρευναι.

Δεδομένων τῶν περιορισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἰσχύουν σήμερον παντοῦ εἰς τὴν μετανάστευσιν πῶς ἀντιμετωπίζετε τὸ δημογραφικόν σας πρόβλημα ;

Οἱ ἰσχύοντες περιορισμοὶ τῆς μεταναστεύσεως, δὲν θίγουν τὴν χώραν μας, οὐδ' ἀποβλέπομεν ἄλλωστε εἰς διοχέτευσιν τοῦ πλεονάζοντος πληθυσμοῦ εἰς ἄλλας χώρας, διότι τὸ τοιοῦτον δημιουργεῖ ἐθνικὴν ἐκφύλισιν τῶν ἐκπατριζομένων.

Τὸ δημογραφικόν μας πρόβλημα λύεται διὰ τῆς ἐποικίσεως τῆς Ἀβησσυνίας καὶ διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἑλωδῶν ἐκτάσεων (περίχωρα τῆς Ρώμης, Sardigna, Littoria, Ferrara κλπ.)

Ἤδη μία σειρὰ τεχνικῶν ἔργων ἀπέδωσε σημαντικὰς ἐκτάσεις.

Τὸ ἔργον συνεχίζεται καὶ δι' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνομεν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξυγίανσιν τῶν ἐδαφῶν μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ σημαντικὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

⊞

Ὁ κ. ***C. SNYDER*** Διευθυντὴς τῆς Στατιστικῆς τῆς «Federal Reserve Bank of New York» ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῆς «Τραπεζιτικῆς» περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν, εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς :

—Ἠσθανόμην ἀπὸ μακροῦ, ὅτι μέγα μέρος τῶν παγκοσμίων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν πλήρων στατιστικῶν δεδομένων διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν οἰκονομικῶν καὶ νομισματικῶν προβλημάτων.

Εἶναι ὀφθαλμοφανές, ὅτι εἰς τὰ μεγαλείτερα ἐμπορικὰ ἔθνη τοὐλάχιστον, ἡ ἔλλειψις ἀποτελεσματικῶν μέσων πρὸς ἔλεγχον τῆς πίστεως ὑπῆρξε μία σοβαρὰ ἀφορμὴ διὰ τὴν μὴ ἀποφυγὴν ἢ ἄμβλυνσιν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως.

Ἐπειδὴ λοιπὸν μόνον διὰ τῆς ἀτόπου ἐπεκτάσεως τῶν πιστώσεων εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ καὶ νὰ παραταθῇ τὸ ἀποκληθὲν «boom» (ἀνώτατον σημεῖον εὐημερίας) καὶ ἐπειδὴ τὰ «booms» ταῦτα εἶναι οἱ ἀσφαλεῖς πρόδρομοι τῆς δυσπραγίας (depression) ἕπεται, ὅτι διὰ ἀποτελεσματικῆς καὶ καταλλήλου ἐνεργείας, εἶναι δυνατὸν ν' ἀποφευχθῇ τοὐλάχιστον σοβαρὸν μέρος τῶν τοιούτων δυσκολιῶν.

Εἰς τὰς οἰκονομικὰς ὅθεν στατιστικὰς ἀπόκειται νὰ προσφέρουν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν καθοδήγησιν καὶ ρύθμισιν μιᾶς τοιαύτης πολιτικῆς στοιχεῖα.

⊞

Ὁ ***SIR JOSIAH STAMP*** οἰκονομολογικὴ αὐθεντία παγκοσμίου κύρους καὶ Διευθυντὴς τῆς Bank of England, εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς εἰς τὰ τεθέντα αὐτῷ ὑπὸ τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐρωτήματα.

Ποία εἶναι ἡ τάσις τῶν κυριωτέρων κρατῶν εἰς τὰς προσπαθείας των πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν των ;

—Προσπαθοῦν νὰ ἐξασφαλίσουν ἓν ἐθνικὸν ἰσοζύγιον διὰ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν, διὰ παρακωλύσεως τῆς φυγαδεύσεως τοῦ χρήματος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ διὰ πολιτικῆς αὐταρκείας. Ἐπίσης διὰ περιορισμοῦ τῶν ἐκ δανείων ὑποχρεώσεών των εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μᾶς ὑποδείξητε τὴν καταλληλοτέραν πρὸς τοῦτο μέθοδον ;

—Ἡ καλλιτέρα μέθοδος ἐνισχύσεως τῶν οἰκονομικῶν εἶναι ἐπιβολὴ φορολογίας ἐπαρκοῦς νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας, ἄνευ περαιτέρω προσφυγῆς εἰς δάνεια. Ἐπίσης ἡ ἐλάττωσις τῶν δαπανῶν καὶ ἡ ἐξασφάλισις ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τέλος ἡ ἄνευ ἀναβολῆς σύναψις συμφωνιῶν μετὰ τῶν πιστωτῶν πρὸς ἐπίτευξιν ἀνακουφίσεως διὰ τὸ παρόν. Ἐπίσης ἡ δημιουργία ἐλευθερωτέρων συνθηκῶν διὰ τὸ ἐμπόριον.

⊞

Ὁ κ. ***HENRI TRUCHY***, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, εἷς ἐκ τῶν διασημοτέρων οἰκονομολόγων τοῦ κόσμου, γνωστότατος δὲ παρ' ἡμῖν ἐκ τῶν ἀξιολογωτάτων συγγραμμάτων του, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῆς «Τραπεζιτικῆς» **ἐὰν εὑρισκώμεθα εἰς τὴν ὁδὸν μιᾶς παγκοσμίου νομισματικῆς σταθεροποιήσεως,** εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς :

—Τὸ νὰ γνωρίζωμεν, ἐὰν εὑρισκώμεθα εἰς τὰς παραμονὰς μιᾶς παγκοσμίου νομισματικῆς σταθεροποιήσεως ἔχει μεγίστην σημασίαν δι' ὅλας τὰς χώρας. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ πραγματικὴ καὶ βιώσιμος εὐημερία, ἐφόσον τὰ ἐθνικὰ νομίσματα δὲν ἔχουν μεταξύ των σχέσιν ἀξίας ἐξησφαλισμένην μέχρι λογικοῦ ὁρίου μὲ σταθερότητα.

Ἡ γενομένη πρό τινων ἡμερῶν συμφωνία μεταξὺ τῆς Μεγ. Βρεττανίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τῆς Γαλλίας δημιουργεῖ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἐλπίδας. Ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ Ὀλλανδία διεκήρυξαν τὴν θέλησίν των νὰ προβοῦν, ὡς ἡ Γαλλία, εἰς νέαν νομισματικὴν προσαρμογήν. Ἐξ ἄλλου τὸ Βέλγιον προσεχώρησεν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς συμφωνίας τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων τριῶν μεγάλων Δυνάμεων, ἀρχὰς νομισματικῆς εἰρήνης καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν ἐπὶ κανονικῆς βάσεως.

Ἡ συμφωνία αὕτη εἶναι ἀνοικτὴ εἰς ὅλα τὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα θὰ ἐδέχοντο τὰς ἀρχάς της.

Πάντα ταῦτα ἀνοίγουν μίαν περίοδον ἐπιτρέπουσαν τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπανόδου εἰς σταθερὰν οἰκονομικὴν τάξιν. Μία ἀκτὶς ἡλίου διαπερᾷ τὰ νέφη τῆς καταιγίδος τὰ ὁποῖα ἀπό τινων ἐτῶν ἐκάλυπτον τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν.

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι εἴμεθα εἰς τὰς παραμονὰς παγκοσμίου νομισματικῆς σταθεροποιήσεως ; Ἀναμφιβόλως ὄχι, διότι ὑπάρχουν ἀκόμη ἀρκετὰ στάδια, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ὑπερπηδήσωμεν. Δὲν πρέπει νὰ ἀποκρύπτωμεν, ὅτι θὰ ὑπάρξουν πρὸς ἐπίλυσιν δυσκολίαι εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἐπίπεδον προσαρμογῆς τῶν διαφόρων νομισμάτων μεταξύ των. Ἓν ἐκ τῶν λεπτῶν σημείων θὰ εἶναι ἡ καθιέρωσις τῆς σχέσεως μεταξὺ στερλίνας καὶ δολλαρίου. Δὲν εἶναι μυστικὸν ὅτι μεγάλαι αὐθεντίαι ἐν Ἀγγλίᾳ θὰ ἤθελον τὴν καθιέρωσιν σχέσεως διαφόρου τῆς προπολεμικῆς. Ἑπομένως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐγκαρδίαν συνεννόησιν μεταξὺ στερλίνας καὶ δολλαρίου ἡ ἀποκατάστασις τῆς νομισματικῆς εἰρήνης.

Ἐξ ἄλλου πρέπει νὰ ἀναμένωμεν μίαν περίοδον πειραματισμῶν καὶ ψηλαφητῆς πορείας, ἡ ὁποία δύναται νὰ εἶναι ἀρκετὰ μακρά. Τὸ ἐπίπεδον τῆς νομισματικῆς ἀξίας δὲν εἶναι βιώσιμον εἰμὴ μόνον ἐὰν εὑρίσκεται ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὴν κατάστασιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας εἰς ἑκάστην χώραν.

Δηλ. ἡ νομισματικὴ ἰσορροπία εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ πρώτη παραμένει εὔθραστος.

Νομίζομεν ὅθεν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ δοκιμασθοῦν τὰ προταθησόμενα νομισματικὰ ἐπίπεδα, πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὸν ὁριστικὸν των καθορισμόν.

Τελευταῖον πρέπει νὰ ἴδωμεν ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκατήσωμεν τὸν χρυσοῦν κανόνα εἰς τὴν προπολεμικήν του θεωρητικὴν ἀκαμψίαν.

Νομίζομεν βέβαιον, ὅτι ὁ χρυσοῦς κανὼν δέον νὰ διαμορφωθῇ ἐπὶ τὸ ἠπιώτερον· διὰ τίνος τρόπου, κατὰ ποῖον μέτρον, αὐτὰ ἀποτελοῦν σειρὰν ζητημάτων πρὸς ἐπίλυσιν.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ὅμως στιγμὴν ἃς ἔχωμεν ἓν πρᾶγμα καλῶς ὑπ' ὄψει : τὴν ἐκδηλωθεῖσαν θέλησιν διὰ τὴν νομισματικὴν εἰρήνην ὅπερ εἶναι τὸ οὐσιῶδες σημεῖον τῆς συμφωνίας μεταξὺ Μ. Βρεττανίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Γαλλίας.

Ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς κατεδείχθη σαφῶς, σαφῶς δ' ἐπίσης διεκυρύχθη ἡ θέλησις πρὸς ἐπίτευξίν του. Εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τοῦ κόσμου τοῦτο ἀποτελεῖ πολύτιμον ἐλπίδα, ἡ ὁποία ἐμφανίζεται εἰς τὸν οὐρανόν.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56β
ΤΗΛ. 27.944

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1936
ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 25

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἰατροῦ Ν. Ν. ΔΡΑΚΟΥΛΙΔΗ τ. πρώτου βοηθοῦ τοῦ νοσοκομείου Σαίν-Λουϊ Παρισίων, πρ. γενικοῦ γραμματέως τῆς «Ἀφροδισιολογικῆς Ἑνώσεως» καὶ Διευθυντοῦ τοῦ περιοδικοῦ «Βιβλιοθήκη Κοινων. Ὑγιεινῆς».

Ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων δὲν εἶναι μία λέξις κούφια. Καὶ οὔτε ἔχει ἔννοιαν στενῶς ὑγειονομικήν. Εἶναι μία προσπάθεια σύντονος καὶ ἀδιάλειπτη γιὰ τὴν ἄμυνα τῆς ζωῆς ὁλοκλήρου τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς κοινωνικῆς εὐρυθμίας. Τὸ ζήτημα αὐτὸ μόνον ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως εἶναι ζήτημα ἰατρικόν. Ἀπὸ ἀπόψεως οὐσιαστικῆς εἶναι ζήτημα καθαρῶς κοινωνικὸν καὶ πολιτειακόν.

Διότι τὰ ἀφροδίσια νοσήματα, καὶ ἐξ αὐτῶν κυρίως ἡ σύφιλις, εἶναι νοσήματα, ποὺ μπορεῖ καὶ ὅλως ἀνυπόπτως νὰ μολύνουν ἕνα ἄτομον, μακρυὰ ἀπὸ κάθε ἀφροδίσια ἐπαφή, ποὺ μπαίνουν ἀθόρυβα μέσα στὴν πιὸ ἔντιμη καὶ ἠθικὴ οἰκογένεια, σ' ἐνήλικας, σὲ παιδιὰ καὶ σὲ μωρά, σακατεύοντας ὁλάκαιρο τὸν ὀργανισμό, πολλὲς φορὲς χωρὶς καταφανεῖς ἐκδηλώσεις, πρᾶγμα ποὺ ὁδηγεῖ τὰ θύματα στὸ φρενοκομεῖο, ἢ στὸ νεκροταφεῖο ἔτσι, στὰ καλὰ καθούμενα, διότι ποτὲ δὲν ὑποψιάσθηκαν ὅτι μποροῦν νὰ πάσχουν ἀπὸ συφιλίδα ἐπίκτητον ἢ κληρονομικὴν γιὰ νὰ ὑποβληθοῦν σὲ κανονικὴ καὶ ἔγκαιρη θεραπεία ὁπότε ἀσφαλῶς θὰ ἐγίνοντο καλά.

Διότι τὰ ἀφροδίσια νοσήματα μεταδιδόμενα κληρονομικῶς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν προκαλοῦν ἕνα ἀσφαλῆ καὶ συστηματικὸν ἐκφυλισμὸν τῆς φυλῆς, ποὺ τὰ ἐμφανίζει ὡς πανδημία (καὶ τοῦτο συμβαίνει σὲ πολλὰ σημεῖα τῆς χώρας μας) διότι εἶναι ὁ μέγιστος παράγων τῆς ἐγκληματικότητος, τῆς ἠθικῆς καὶ βιολογικῆς καταπτώσεως, τῆς καλλιεργείας καὶ πολλῶν ἄλλων ἀσθενειῶν ὅπως π. χ. ἡ φυματίωσις, ὁ καρκῖνος, τὰ φρενικὰ νοσήματα, τὰ καρδιακά, τὰ ἡπατικὰ κ.λ.π. ὡς ἐπίσης εἶναι ὁ μέγιστος παράγων τῆς παιδικῆς θνησιμότητος καὶ ἀποτελοῦν βαρὺ πλῆγμα εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου.

Τὰ νοσήματα αὐτὰ εὐνοοῦνται εἰς τὴν διάδοσίν των λόγῳ τῆς προκαταλήψεως ἡ ὁποία ἐμποδίζει τοὺς φέροντας νὰ τὰ ὑποψιάζωνται, ἁπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ διάγουν βίον ἠθικὸν καὶ λόγῳ τῆς ἐλλείψεως διαφωτιστικῆς προπαγάνδας εἰς τὸν λαόν. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅσους γνωρίζουν ὅτι πάσχουν, πίπτουν θύματα οἰκτρὰ εἴτε διότι πολλοὶ δὲν ἔχουν τ' ἀπαιτούμενα χρήματα διὰ τὴν πολυετῆ θεραπείαν, εἴτε διότι νομίζουν ὅτι εἶναι καλὰ μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ τὸ αἷμα των εἶναι καθαρὸ πιὰ ἢ δὲν ἔχουν ἐκδηλώσεις τῆς νόσου, εἴτε διότι ἀκοῦνε ἀγύρτας καὶ ἀγυρτικὲς διαφημίσεις (ὅπως τά περίφημα «χάπια») καὶ πρακτικοὺς ἰατρούς, εἴτε τέλος παθόντες ἐκ σεμνοτυφίας καὶ πρὸς ἀποφυγὴν σκανδάλου—καθημερινὴ τραγωδία τῶν ἐπαρχιῶν—μὴ προσερχόμενοι εἰς εἰδικὸν ἰατρόν.

Ἕνα ἄλλο τεράστιο ζήτημα ποὺ εἶναι συνυφασμένο μὲ τὰ ἀφροδίσια νοσήματα εἶναι ἡ δημιουργία καὶ ἡ ἐξάπλωσις τῆς σωματεμπορίας, ὁ κλονισμὸς τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας, ἡ ἔκλυσις τῶν ἠθῶν!

Τὶ συνέπειες προκαλοῦν τὰ ἀφροδίσια νοσήματα δὲν ἔχει τὴ θέση του ν' ἀναπτυχθῇ εἰς τὸ προκείμενον θέμα. Θὰ ἀναφέρω ὅμως μερικοὺς στατιστικοὺς ἀριθμοὺς ἀπολύτως ἐξηκριβωμένους γιὰ νὰ καταδείξω τὸ ἐνδιαφέρον τῶν νοσημάτων αὐτῶν. Οἱ ἐκ συφίλιδος προερχόμενοι θάνατοι ἀνέρχονται σὲ 36 ο)ο ἤτοι 6 ο)ο ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν νόσον καὶ 30 ο)ο ἀπὸ παθολογικὰ νοσήματα ποὺ δημιουργεῖ ἡ σύφιλις. Διότι πρέπει νὰ γνωσθῇ ὅτι εἶναι συφιλιδικοὶ 26 ο)ο ἀπὸ τοὺς κωφάλαλους, 32 ο)ο ἀπὸ τοὺς τυφλούς, 50 ο)ο ἀπὸ τοὺς φρενοπαθεῖς καὶ 40 ο)ο ἀπὸ ὅλους ἐκείνους ποὺ πάσχουν διάφορα νοσήματα παθολογικὰ (ἥπατος, ἐντέρων, νεφρῶν πνευμόνων, κ.λ.π.). Ἐπίσης 99 ο)ο ἀπὸ τὰς παθήσεις τῆς ἀορτῆς, ὀφείλονται στὴ σύφιλη, 25 ο)ο ἀπὸ τοὺς παιδικοὺς θανάτους κι' ὅλες σχεδὸν οἱ αὐτόματες ἀποβολὲς αἱ ἄνευ λόγου ἀκούσιοι ἐκτρώσεις.

Ἀλλὰ εἰς ποῖον βαθμὸν τὰ τρομερὰ αὐτὰ πράγματα ἐνδιαφέρουν τὴν Ἑλλάδα; Ἡ τελευταία στατιστικὴ τοῦ παρ' ἡμῖν Τμήματος Ἠθῶν ἀναβιβάζει τὸ σύνολον τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων στὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὴν ἡλικία τῶν 17—40 ἐτῶν εἰς ἑβδομήντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατό. Εἰδικῶς δὲ ἀπὸ σύφιλη (ἐν ἐνεργείᾳ, ἀγνοουμένη καὶ κληρονομικὴ) πάσχουν στὴν Ἑλλάδα ἑπτακόσιαι περίπου χιλιάδες. Τὸ ἓν τρίτον τῶν Ἑλληνικῶν θανάτων καὶ τὸ ἓν τέταρτον τῶν παιδικῶν θανάτων, ὀφείλεται στὴ σύφιλη. Ὑπάρχουν ὅμως ἐπαρχίαι καὶ χωρία τῆς Ἑλλάδος μὲ συφιλίδα εἰς ἀναλογίαν 50—60—80 ο)ο ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ, λόγῳ ἀγνοίας καὶ ἐλλείψεως μέσων θεραπείας. Ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν στατιστικῶν τοῦ διευθυντοῦ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας Θράκης κ. Οἰκονομίδη καὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀντιαφροδισιακῶν συνεργείων κ. Λαμπράκη, προκύπτει ὅτι ὑπάρχει σύφιλις 10 ο)ο στὰς Σέρρας, 30—50 ο)ο στὴν ὕπαιθρο Δράμας, 40—80 ο)ο στὰ χωριὰ τῆς Ξάνθης καὶ 100 ο)ο στὴν περιφέρεια Κάρχα τῆς Ροδόπης.

Ἀλλὰ καὶ στὴν Ἤπειρο ὑπάρχει ἡ ἰδία κατάστασις «συφιλιδοχώρια μὲ πανεπιδημία» καὶ στὴν Πελοπόννησον ἐπίσης ἄρχισε νὰ φουντώνῃ τὸ κακὸ (Τριφυλλία, Μεσσηνία, Λακωνία, Ἀργολιδοκορινθία). Λίαν δὲ χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ στατιστικὴ διὰ τὴν Κόρινθον ἀνακοινωθεῖσά μοι ὑπὸ τῶν ἐγκρίτων ἐπιστημόνων κ. κ. Κ. Τσέλιου καὶ Π. Νώτη οἵτινες ἐξετάσαντες 600 ἄτομα ἐν Κορίνθῳ (1932—1933) εὗρον 180 θετικὰς ἀντιδράσεις κατὰ Βάσερμαν.

Ἡ σύφιλις εἶναι, μαζὺ μὲ τὴν φυματίωσιν καὶ τὴν ἑλονοσίαν, ἕνα ἀπὸ τὰ τρία πλέον διαδεδομένα νοσήματα ποὺ βαραθρώνουν τὴν ὑγεία καὶ τὴν ζωὴ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἡ σωματεμπορία; Δὲν τὸ ἐγνωρίζαμεν ἀλλὰ τὸ ἐμάθαμεν καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον ἔρευναν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἡ ὁποία βάζει τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν χωρῶν, ὅπου ἀκμάζει τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς λευκῆς σαρκός. Κατὰ ὁμάδας στιβάζονται χάρις εἰς τοὺς ἁρμοδίους μας τὰ θύματα μέσα στ' ἀμπάρια τῶν βαποριῶν ποὺ θὰ τὰ μεταφέρουν στὸ Μπεϋροὺτ καὶ στὸ Πὸρτ-Σάϊδ, στὴν Ἀλβανία, στὴ Συρία καὶ ἀλλοῦ. Σωρεία αἱ δίκες ἐπὶ σωματεμπορίᾳ. Σὲ μία πρόσφατη δικάσιμο τοῦ Πειραιῶς, ἐννέα ἄτομα κατεδικάσθησαν σὲ μία ἡμέρα. Σωρεία τὰ δράματα τιμῆς ὑπὸ τοῦ προσβληθέντος ἀδελφοῦ ὁ ὁποῖος προσβάλλεται μόνο καὶ μόνο διότι ἔπαψε ἡ ἀδελφή του νὰ τοῦ δίδῃ χρήματα ἀπὸ τὸν βόρβορον τῆς διαφθορᾶς εἰς τὸν ὁποῖον αὐτὸς τὴν ἐκύλισε. Σωρεία αἱ μητέρες ποὺ ἐκμεταλλεύονται τὰ κορίτσια των. Προπύργιον τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ ἀγὼν ἐκμεταλλεύσεως ὡς πολύτιμον δημόσιον ἔσοδον, τὸ αἴσχος τῆς Δραπετσῶνος. Καθημερινὸν θέαμα τὸ κυνηγητὸ τῶν ἱεροδούλων εἰς τὰς παρόδους τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου ἀπὸ ὄργανα τῆς τάξεως.

Σωρεία ἡ ἀνακάλυψις διαφθορείων, ὁ ἐκμαυλισμὸς ὑπάνδρων γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων κοριτσιῶν, ἡ δημιουργία οἴκων διαφθορᾶς ὑπὸ τὴν ἀνοχὴν καὶ ὑπόθαλψιν τῶν νόμων τοῦ κράτους.

Ποία εἶναι τὰ αἴτια ποὺ δημιουργοῦν τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἐδῶ στὴ χώρα μας συγκεκριμένως πολλάκις τὰ ἐξεθέσαμεν καὶ τὰ ἀνελύσαμεν κι' ἐμεῖς καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ ἐκφεύγει καὶ τοῦτο τοῦ προκειμένου θέματος καὶ δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν ἐνταῦθα. Ἀνεφέραμεν ἁπλῶς ὀλίγα τινὰ ἐπὶ τῶν πολυμετώπων ἀπόψεων τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων καὶ τῆς σωματεμπορίας καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν δύο αὐτῶν μαστίγων εἰς τὴν χώραν μας διὰ νὰ καταδείξωμεν τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τοῦ ἀντιαφροδισίου ἀγῶνος καὶ τὴν σημαντικότητα ποὺ πρέπει ὁ ἀγὼν αὐτὸς νὰ ἔχῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων ὀρθοῦται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πολύπλευρος καὶ πολυμέτωπος εἰς τὴν δρᾶσιν του, ἀπέραντος εἰς τὸν ἐθνικὸν καὶ κοινωνικόν του ἀντίκτυπον. Συνίσταται δὲ κυρίως εἰς μέτρα μορφωτικά, διοικητικὰ καὶ ἰατρικά.

1ον) Μέτρα Μορφωτικὰ

Συνίστανται εἰς διαλέξεις μορφωτικὰς σκοπὸν ἐχούσας τὴν διδασκαλίαν τῆς διαγνώσεως καὶ προφυλάξεως καὶ τῶν καταστροφῶν ἃς προκαλοῦν τὰ ἀφροδίσια νοσήματα. Αἱ διαλέξεις αὗται γίνονται ὑπὸ ἰατρῶν **οὐ μόνον εἰδικῶν ἀλλὰ εἰδικῶς μορφωμένων εἰς τὸν ἀντιαφροδισιακὸν ἀγῶνα,** ὑπὸ παιδαγωγῶν, κυριῶν, προϊσταμένων ἐργοστασίων, εἰς περιβάλλοντα ἐργατικά, εἰς σχολεῖα, εἰς μητέρας, εἰς τὸν στρατόν, τὰ παρθεναγωγεῖα, τὴν τάξιν τῶν διανοουμένων (διότι καὶ οὗτοι ἀγνοοῦν τὸ μέγεθος τῶν καταστροφῶν, ὑφ' ὧν μάλιστα εἶναι πλέον εὐπρόσβλητοι λόγῳ τῆς πνευματικῆς καταπονήσεως. Παραδείγματα διανοουμένων ἀποθανόντων ἐκ βαρείας συφίλιδος, ἔστωσαν ἐκ τῶν γνωστοτέρων τὰ ὀνόματα τοῦ Χάϊνε, τοῦ Νίτσε, τοῦ Μυσσέ, τοῦ Γκονκούρ, τοῦ Μωπασσάν, τοῦ Μυρζέ, τοῦ Νερβάλ, τοῦ Μπωντελαίρ, καὶ πλήθους ἄλλων).

Αἱ διαλέξεις αὗται γίνονται διὰ ζώσης φωνῆς, διὰ μεγαφώνου καὶ διὰ ῥαδιοφώνου.

Ὑπάρχουν συνάμα βιβλία εἰδικά, ἔχοντα τὸν αὐτὸν μὲ τὰς διαλέξεις σκοπὸν καὶ συντεταγμένα ἀναλόγως τῆς ἡλικίας, τῆς μορφώσεως, τῆς τάξεως, τοῦ φύλου καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος πρὸς ὃ ἀπευθύνονται. Πλῆθος τοιούτων βιβλίων κυκλοφοροῦν καὶ καθημερινῶς ἐκδίδονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Σ' ἐμᾶς ἡ κίνησις αὐτὴ ἦταν ὁλότελα ἄγνωστη. Γιατὶ πλὴν ἀπὸ τὸ βιβλιάριο τοῦ κ. Φωτεινοῦ «Σωθῆτε ἀπὸ τὰ ἀφροδίσια πάθη» ποὺ ἐξεδόθη τὸ 1915 ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν, κι' αὐτὸ ἐπάνω στὰς τότε ἰσχυούσας ἀρχὰς τῆς προπαγάνδας ποὺ τώρα εἶναι αἱ ἀντίθετοι, διότι ἀπεδείχθησαν ἐσφαλμέναι καὶ πλὴν ἀπὸ τὸ δικό μας φυλλάδιο «Ἡ Σύφιλις καὶ οἱ κίνδυνοί της γιὰ τὸ ἄτομο καὶ τὴν Οἰκογένεια» ποὺ εἶναι συντεταγμένο ὑπὸ τύπον διηγήματος εἰκονογραφημένου καὶ ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ὑγιεινῆς τὸ 1931, ἡ κρατικὴ μέριμνα δὲν μᾶς προσέφερε τίποτε ἄλλο.

Ἡ πρώτη ἐπίσημη δημοσία διάλεξις γιὰ τ' ἀφροδίσια νοσήματα ἔγινε τὸ 1930 μὲ τὴν πρωτοβουλία τῆς «Ἀφροδισιολογικῆς Ἑνώσεως» καὶ ἀνετέθη σὲ μάς. Ἔκτοτε ἀπὸ ἰδιωτικὴ ὁλότελα πρωτοβουλία ὀργανώσαμε σειρὲς διαλέξεων κάθε χρόνο ποὺ τώρα τελευταῖα συστηματοποιήθησαν ἀπὸ τὸ «Ἐθν. Συμβούλιο τῶν Ἑλληνίδων» τὸ ὁποῖον καὶ τῆς περιέλαβε εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μας περιοδικὸν «Βιβλιοθήκη Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς», ποὺ κυκλοφορεῖ ἐκλαϊκευμένο σὲ γλῶσσα ἁπλῆ καὶ ἀπευθύνεται στὶς μεγάλες μάζες τοῦ κοινοῦ ὅπως καὶ οἱ μπροσοῦρες μας μὲ τὸν γενικὸ τίτλο «Προπαγάνδα Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς» ποὺ εἶναι πιὰ γνωστὸς σ' ὅλους ὁ ζωηρός των ἀντίκτυπος στὸ κοινό μας καὶ ἡ εὐρυτάτη κυκλοφορία των μέσα σ' ὅλες τὶς τάξεις. Γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ χρησιμοποιοῦνται προβολαί, κινηματογραφικὰ ἔργα, θεατρικὰ ἔργα καὶ μυθιστορήματα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δημιουργούμενα (ὅπως π. χ. οἱ Avariès τοῦ ἀκαδ. Brieux ἡ δραματικὴ ταινία τοῦ Λεβαδίτη «Ἀνθρώπινη δυστυχία», τὸ δρᾶμα τοῦ Γκουριαντὲκ «Θανάσιμο Φίλημα», ἡ ταινία τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Γκονκούρ. J. H. Rosny «le Taudis», ἡ ταινία διδακτικῆς ἐπιδείξεως «Ἀντιαφροδίσιος ἐξοπλισμὸς» τῶν Καβαγιὸν καὶ Βιμπορέλ, ἡ ταινία «Τὸ φιλὶ ποῦ σκοτώνει» τοῦ Μαλακόβσκυ, «Ἦταν μιὰ φορὰ τρεῖς» τῶν Ντερβαὶν καὶ Λεβὺ τὰ πεζογραφήματα τοῦ Νάστε «Ἠθικὴ καὶ πόλεμος», «Ὀφρῦς», «ἡ Ἀφροδίτη στὸν πόλεμο», τὸ δρᾶμα τοῦ ἰδίου «Τὸ ἄγαλμα ποὺ μιλᾶ» κ.α.π. Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῶν ἔργων τούτων, ὅπου ἐδιδάχθησαν, ἦτο καταπληκτική. Ἡ κοσμοσυρροὴ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἀφάνταστος καὶ ἡ ἐπιτυχία κολοσσιαία εἰς τὰ εὐεργετικώτερα τῶν ἀποτελεσμάτων. Τὰ ἔργα ταῦτα θὰ ἠδύναντο κάλλιστα νὰ μεταφρασθοῦν καὶ νὰ παιχθοῦν καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ ταινίαι νὰ προβληθοῦν μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἀπὸ τῆς ἀπόψεώς μας ἐπιτυχίαν καὶ ἀπόδειξις ἔστω καὶ ἡ κολοσσιαία ἐντύπωσις τὴν ὁποίαν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἡμερῶν προεκάλεσε προπέρυσι ταινία οὐχὶ εἰδικὴ ἀλλὰ σχετικοῦ θέματος (τραγωδία ἐκ συφίλιδος) προβληθεῖσα εἰς ἓν τῶν κεντρικῶν κινηματοθεάτρων τῆς Πρωτευούσης τὸ «Ἀττικόν». Παρόμοιον ἔργον ἐδίδαξεν ὁ κ. Μελᾶς εἰς τὸ θέατρον «Ἀθήναιον» (τὸ Θανάσιμον φίλημα τοῦ συγγραφέως Γκουριαντέκ).

Τὸ «Ζητοῦνται χορεύτριαι» ποὺ μὲ ἴσην ἐπιτυχίαν προεβλήθη πέρυσι στὸ «Πάνθεον» καὶ τὸ «Φιλὶ ποὺ σκοτώνει» ποὺ μὲ πραγματικὰ συγκινητικὴ ἐπιτυχία προεβάλαμε ἐπίσης πέρισυ ὡς συμπλήρωμα τῆς περὶ συφίλιδος διαλέξεώς μας στὸν «Πειρασσό» ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου Ἑλληνίδων, ἕνα πείραμα ποὺ ἀπέδειξε πόσον ὁ κόσμος εἶναι ὥριμος εἰς τὸ νὰ μορφώνεται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς καὶ πόσον διψᾶ νὰ μάθῃ νὰ προφυλάσσεται, γιατὶ ἡ συρροὴ ἦταν πρωτοφανὴς καὶ ὑπερεώθηκα νὰ ἐπαναλάβω πολλὲς φορὲς τὴν ἴδια ἐκείνη διάλεξη κληθεὶς ἀπὸ διάφορα σωματεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς

Ὠφελιμώτατα εἶναι ἐπίσης συμβολικὲς ἀγγελίες συμβολικὰ εἰκονογραφημένες, ποὺ τοιχοκολλοῦνται **συνεχῶς** εἰς τὰ Νοσοκομεῖα καὶ τὰ ἀγαθοεργὰ ἢ δημοσίας ὠφελιμότητος ἱδρύματα, ἰδίως στὴ Γαλλία καὶ τὴ Γερμανία.

Ἀπὸ παιδαγωγικῆς ἀπόψεως, ἡ Γερμανία, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, αἱ Σκανδιναυϊκαὶ χῶραι, ἡ Γιουγκοσλαυία κλπ. ἔχουν ἀναγνωρίσει τὴν γεννετήσιον μόρφωσιν τῶν φύλων ὡς πρωτεῦον κεφάλαιον τῆς ἐν τοῖς σχολείοις ἐθνικῆς παιδαγωγίας. Παρ' αὐτὴν ἡ διάδοσις τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς κλασσικῆς καλλιεργείας τῆς σωματικῆς εὐρυθμίας (μεγίστη κίνησις ἐν Γερμανίᾳ ἰδίως) ἀποτελοῦσι ἄριστον ἀντίδοτον κατὰ τῆς ὁμοφυλοφιλίας, τῆς παρὰ φύσιν συνευρέσεως καὶ τοῦ αὐνανισμοῦ ἅτινα λυμαίνονται τὴν παιδικὴν καὶ τὴν ἔφηβον ἡλικίαν.

2ον) Μέτρα Διοικητικὰ

Ἐπίβλεψις τῆς πορνείας ἀστυϊατρικὴ ὑπηρεσία, τιμωρία τῶν μεταδιδόντων ἀφροδ. νοσήματα, ὑποχρεωτικὴ θεραπεία τῶν πασχόντων ἄσυλα (maisons de correction) διὰ τὰς ἀνηλίκους ἱεροδούλους, ἀπαίτησις πιστοποιητικοῦ ὑγείας ὑπευθύνου πρὸς σύναψιν γάμου, (τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο συνυποβάλλεται μὲ τὴν αἴτησιν ἀδείας γάμου εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ φέρει χρονολογίαν οὐχὶ παλαιοτέραν τῶν 48 ὡρῶν).

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο ἀπαιτεῖται καὶ ἐν Τουρκίᾳ ἔτι.

Παρ' ἡμῖν τὸ Κράτος ἐνδιαφέρεται νὰ ἐξετάζῃ τὴν ὑγείαν τῶν ἀτόμων, ἅτινα στέλλει εἰς τὸν πόλεμον ὅπου πρόκειται ν' ἀντικρύσουν τὸν θάνατον, ἀλλ' ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ἀτόμων, ἅτινα συνέρχονται διὰ νὰ δημιουργήσουν νέους πολίτας, ἐπιθεώρησις ὡριομένων ἐπαγγελματιῶν (κουρεῖς, μάγειροι, ζαχαροπλάσται κλπ.) ἀστυνομία ἠθῶν, κατάσχεσις ἀνηθίκων ἀναγνωσμάτων, ἀπαγόρευσις ἀνηθίκων θεαμάτων, ἀλλεπάλληλοι ἐγκύκλιοι πρὸς τοὺς νομάρχας, διοικητὰς στρατιωτ. μονάδων, δημάρχους, προέδρους κοινοτήτων, συνιστῶσαι τὴν ἄγρυπνον τήρησιν τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀντιαφροδισίου ἀγῶνος σὺν τῇ ἀποστολῇ εἰδικῶν ἀγγελιῶν πρὸς τοιχοκόλλησιν εἰς τὰς ὁδούς, τὰ κέντρα, τὰ νοσοκομεῖα, τὰ ἐργοστάσια, τὰ δημόσια γραφεῖα, τὰ σωματεῖα, ἐν αἷς τονίζεται ὅτι τὰ ἀφροδίσια νοσήματα ἰῶνται ὑποβαλλόμενα εἰς συστηματικὴν θεραπείαν, ὅτι παραμελούμενα καταστρέφουσι τὸν φέροντα καὶ τοὺς ἀπογόνους του, ὅτι εἶναι νοσήματα ὅπως τὰ ἄλλα καὶ οὐχὶ ἐπαίσχυντα, καταπαλέμησις τῆς ἀγυρτείας (ἀπαγόρευσις τῆς ἐνασκήσεως τῆς ἀντιαφροδισιοθεραπείας εἰς πάντα μὴ εἰδικὸν ἰατρόν, ἔλεγχος τῆς ἐπιστημονικῆς λειτουργίας τῶν διαφόρων ἰδιωτικῶν λαϊκῶν ἰατρείων, ἀπαγόρευσις τῶν ἐντύπων ἢ προφορικῶν διαφημίσεων, ἰατρῶν, θεραπειῶν, μεθόδων, φαρμάκων, ἀπαγόρευσις τῆς χορηγήσεως ἀντιφαρμάκων ἄνευ συνταγῆς εἰδικ. ἰατροῦ, ἀπαγόρευσις τῆς ἐν φαρμακείοις ἰατρείας κλπ.).

3ον) Μέτρα ἰατρικά

Ταῦτα σύγκεινται εἰς τὴν λειτουργίαν προφυλακτικῶν σταθμῶν, εἰς τὴν ἵδρυσιν ἀντιαφρ. τμημάτων παρ' ἑκάστῳ νοσοκομείῳ εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπίβλεψιν καὶ παρακολούθησιν καὶ διδασκαλίαν τῶν ἐγκύων γυναικῶν εἰς τὰ Μαιευτήρια, Νοσοκομεῖα τῶν παίδων καὶ εἰδικὰ τμήματα διαφόρων ἱδρυμάτων, εἰς τὴν ἵδρυσιν παιδοκομικῶν σταθμῶν, ἰνστιτούτων καλλιπαιδείας καὶ εὐγονίας, σώματος ἐπισκεπτριῶν νοσοκόμων, δωρεὰν παροχῆς ἀντισυφιλιδικῶν φαρμάκων εἰς τοὺς ἀπόρους, εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ θεραπείαν τῶν φυλακισμένων, τῶν ἀνδρῶν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως τῆς χώρας, εἰς τὴν συγκρότησιν εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν συνεδρίων πρὸς συντονισμὸν καὶ προαγωγὴν τοῦ ἀντιαφρ. ἀγῶνος, εἰς τὴν κατάρτησιν πραγματικῶς εἰδικῶν **ἰατρῶν** εὐρείας γενικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως, εἰς τὴν ἵδρυσιν δημοσίων ἰατρείων πλήρως, πολυτελῶς συγκεκροτημένων ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐργαστηριακῆς ἐγκαταστάσεως, λειτουργούντων κατὰ τρόπον διακριτικόν, μὴ θίγοντα τὴν αἰδῶ τῶν προσερχομένων καὶ μὴ ἐκθέτοντα τὰς κοινωνικὰς αὐτῶν ἀντιλήψεις, μὲ σκοπὸν θεραπευτικὸν διὰ τὸ κοινὸν καὶ διδακτικὸν διὰ τοὺς ἰατρούς.

Τὰ ἰατρεῖα ταῦτα ἔχουν τὸν τίτλον τῶν «ἀφροδισίων νοσημάτων» ἢ ἁπλῶς τῶν «κοινωνικῶν ἀσθενειῶν». Τὰ τελευταῖα αὐτὰ (πρότυπον Καλμὲτ, πρότυπον καθηγ. Γκουζερώ, πρότυπον ἰατροῦ Δρακουλίδη κλπ.) δέχονται ἀφροδίσια νοσήματα, φυματίωσιν καὶ καρκῖνον ἢ γυναικολογικὰ νοσήματα ἢ παιδιατρικὰ ἤ, διὰ τὴν Ἑλλάδα, φυματίωσιν, τράχωμα, ἑλονοσίαν, καὶ τοῦτο ἵνα ἀφ' ἑνὸς ὁ ἄρρωστος εἰσερχόμενος εἰς ἓν τοιοῦτον ἰατρεῖον μὴ ἐκτίθεται ὡς πάσχων ἐξ ἀφροδ. νοσημάτων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα ὑπὸ κοινὴν στέγην συντονισθῇ ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν κυριωτέρων μαστίγων τῆς ἀνθρωπότητος. Τὰ ἰατρεῖα ταῦτα ἀποτελοῦν προσέτι καὶ εὐανθῆ φυτώρια τῆς στατιστικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ διαφωτιστικῆς ἐν γένει ἐργασίας.

Τοιαῦτα, ἀληθῆ ἰδεολογικὰ προπύργια, εἶναι ἀφθόνως ἐγκατεσπαρμένα εἰς ἅπαντα τὰ κράτη τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀναλογοῦν 1 ἐπὶ 30.000 κατοίκων καὶ εἶναι πυκνότερα εἰς τὰς παραλίους πόλεις. Εἰς τὴν Σουηδίαν, ἐπὶ ἕξ (6) ἑκατομ. κατοίκων (ἤτοι ὀλιγωτέρων κατά τι τῆς Ἑλλάδος), ὑπάρχουν 85 ἀντισυφιλιδικὰ νοσοκομεῖα μὲ 12.610 κλίνας καὶ ἀφθονία ἐξωτερικῶν εἰδικῶν ἰατρείων, ἀπασχολούντων 400 ἀληθεῖς εἰδικοὺς ἰατρούς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει κανένα, διότι καὶ τὰ δύο ὑπάρχοντα χρησιμοποιοῦνται ὄχι διὰ τὸν πάσχοντα κόσμον, ἀλλ' «ὡς νοσοκομεῖα — φυλακαὶ» κοινῶν γυναικῶν.

Ἡ θεραπεία καὶ τὰ φάρμακα καὶ τὰ ἔξοδα συγκοινωνίας ἔτι, παρέχονται πρὸς τοὺς ἀπόρους δωρεὰν εἰς ἅπαντα τὰ κράτη τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰς πλείστας ὅμως χώρας, ἐὰν ὁ ἄρρωστος διὰ λόγους κοινωνικοὺς δὲν δύναται νὰ μεταβαίνῃ εἰς δημόσια ἰατρεῖα, συγχρόνως δὲ δὲν ἔχει τὰ μέσα νὰ πληρώνῃ ἰδιωτικὸν ἰατρὸν (π.χ. εἷς δημόσιος ὑπάλληλος), ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκτελῇ, κατόπιν δικαιολογητικῶν, τὴν θεραπείαν του παρ' οἱῳδήποτε ἰατρῷ ἀναλώμασι τοῦ κράτους.

Τοῦτο ἰσχύει εἰς Δανίαν (ἄρθρον 5 τοῦ νόμου τῆς 30 Μαρτίου 1906), εἰς Ἀγγλίαν, εἰς τὴν ὅμορον Σερβίαν κλπ.

Τοιούτων ἰατρείων ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην τοὐλάχιστον, πεντήκοντα μὲ οἰκονομικὸν προϋπολογισμὸν δέκα πέντε περίπου ἑκατομμυρίων δρχ. ἐτησίως πρὸς περιστολὴν τοῦ ἀφροδ. κινδύνου, ὅστις ἐλλείψει πάσης μορφώσεως καὶ ἀληθοῦς στατιστικῆς, ἐλλείψει παντὸς πραγματικοῦ διοικητικοῦ καὶ ἰατρικοῦ μέτρου, ἁπλώνει τοὺς τραγικοὺς πλοκάμους του εἰς τὰς ἠθικωτέρας γωνίας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

Τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα μορφωτικά, διοικητικὰ καὶ ἰατρικὰ ταῦτα μέτρα ἀποτελοῦντα αὐστηροτάτους νόμους ἀπαρεγκλίτως ἐφαρμοζομένους ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ (καὶ ἰδιαιτέρως ἐν ταῖς Σκανδιναυϊκαῖς χώραις, τῷ Βελγίῳ, ταῖς Ἡνωμ. Πολιτείαις τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ τῇ Τσεχοσλοβακίᾳ) ἔδωσαν ἀποτελέσματα ὑπερβάντα πᾶσαν προσδοκίαν. Ἐνταῦθα σημειωτέον καὶ τὸ λίαν ἀξιομελέτητον καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως φιλελεύθερον, φωτεινὸν καὶ ὑπέροχον σχέδιον νόμου πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀφροδ. νοσημάτων καὶ ἀνύψωσιν τῆς ἐθνικῆς ὑγείας τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Βουλγαρίας κ. Λιάπτσεφ. (1928).

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πρὶν νὰ χτίσωμε πρέπει νὰ γκρεμίσωμε. Αὐτὸ ἀπαραιτήτως. Συζητήσεις ἔγιναν ἄπειρες. Αἱ ἀντεγκλήσεις, αἱ συσκέψεις, τὰ συνέδρια, οἱ δημοσιογραφικοὶ ἀγῶνες εἶναι πρόσφατοι καὶ γνωστοί. Ὅπως γνωστοὶ εἶναι καὶ οἱ ἀντιδρῶντες εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων καὶ οἱ εὐνοοῦντες τὴν διάδοσιν αὐτῶν διὰ τῶν δῆθεν προφυλακτικῶν μέτρων ποὺ εἶναι μόνον παγιδευτικὰ μέτρα τῆς ὑγείας τοῦ κοινοῦ. Καὶ οἱ λόγοι τῆς τοιαύτης τακτικῆς εἶναι ἐπίσης δημοσίᾳ γνωστοί, ὥστε νὰ μὴν ἐπανερχώμεθα.

Πρέπει λοιπὸν νὰ γκρεμίσωμε πρῶτα τὰ σαθρὰ καὶ τὰ πεπλανημένα, νὰ καταστρέψωμε τίς παγίδες τῆς ὑγείας καὶ νὰ ξεριζώσωμε τὰ ἐμπόδια κι' ὕστερα νὰ χτίσωμε ἐπάνω σὲ χέρσο οἰκόπεδο καὶ μὲ θεμέλια γερά. Πρέπει νὰ γκρεμίσωμε πρῶτα ἀπ' ὅλα τὸ ἀπαίσιο καὶ ἀτιμωτικὸ διακανονιστικὸ σύστημα ποὺ ὑπάρχει ἀκόμα στὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ εὐνοῇ τὴν σωματεμπορία καὶ τὰ ἀφροδίσια νοσήματα, γιὰ νὰ μασάει τὰ ἑκατομμύρια τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ γιὰ νὰ σαρακώνῃ τὴν ὑγεία τοῦ κόσμου. Ἀπὸ τὸ 1927 ἡ «Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν», ἀπεφάνθη ἐπιγραμματικὰ καὶ κατηγορηματικὰ ὕστερα ἀπὸ τὴν πιὸ ἐμπεριστατωμένη ἔρευνα ποὺ μποροῦσε νὰ γίνῃ.

Καὶ γράφει σχετικῶς στὴν ἔκθεσή της «ἐφ' ὅσον ὡρισμέναι χῶραι ἐξακολουθοῦν διατηροῦσαι τὸ διακανονιστικὸν σύστημα οὐδὲν ἀποτελεσματικὸν μέτρον δύναται νὰ ἰσχύσῃ κατὰ τοῦ ἀτίμου ἐμπορίου τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός». Αὐτὰ ὅσο γιὰ τὴ σωματεμπορία, πρᾶγμα ποὺ παραδέχονται καὶ οἱ παρ' ἡμῖν ὑπέρμαχοι τοῦ συστήματος, τονίζοντες ὅμως ὅτι δι' αὐτοῦ προφυλάσσεται ἡ ὑγεία τοῦ κόσμου διὰ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν κοινῶν γυναικῶν ὑπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Καὶ ὅταν τοὺς ἀπηντήσαμεν ὅτι ἀπὸ τὰς εἴκοσι χιλιάδας τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιῶς πορνευομένων γυναικῶν μόλις πεντακόσιες περνοῦν ἀπὸ τὴν Ὑγιειονομικὴν Ἐπιθεώρησιν, εἶπον οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ διακανονισμοῦ. Ἔστω. Προφυλάσσομεν τὴν ὑγείαν τῶν ἀτόμων ποὺ συχνάζουν εἰς τὰς πεντακοσίας αὐτὰς γυναῖκας.

Ἀλλ' ἀκριβῶς αὐταὶ αἱ ἐπιθεωρουμέναι καὶ αἱ ὑπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας θεωρούμεναι ὡς ὑγιεῖς εἶναι οἱ φοβερώτεροι φορεῖς τοῦ μολύσματος. Ὁ συνάδελφος κ. Κωστούλας ἐπὶ διετίαν παρακολουθήσας τὸ ζήτημα τῆς ἐρεύνης τῶν ἑστιῶν μολύνσεως εἰς τὸν στρατόν, παρουσίασε λεπτομερῆ καὶ ἀκριβεστάτην στατιστικὴν ἐξ ἧς καταφαίνεται ὅτι 60—70 % ἐκ τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων ὀφείλονται εἰς τὰς ΥΓΙΕΙΣ γυναῖκας τῆς Ἀστυϊατρικῆς Ἐπιθεωρήσεως. Εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ ἀνώτερον ἔτι ἀναβιβάζει τὰς ἐκ τῶν ΥΓΙΩΝ τούτων γυναικῶν μολύνσεις ἡ στατιστικὴ τοῦ ἰατροῦ κ. Ἡγουμενάκη. Γιὰ νὰ φθάσωμε στὸ τραγικὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐνισχύσαμε τὴ διαφθορὰ τῶν οἰκογενειῶν, τὴ σωματεμπορία, τὰς πολυτελεῖς καὶ ἀχρήστους ὑπηρεσίας καὶ σπαταλοῦμε δέκα περίπου ἑκατομμύρια ἀπὸ τὸν προϋπολογισμό. Πρέπει λοιπὸν νὰ γκρεμιστῇ πρῶτα ἀπ' ὅλα τὸ διακανονιστικὸ σύστημα καὶ μαζὺ μ' αὐτὸ ὅλες αἱ ὑπηρεσίες ποὺ ἐξυπακούει καὶ τὰ ἐγκλήματα ποὺ διαπράττονται ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ συστήματος αὐτοῦ. Ἔχομε συγκεκριμένως καταγγελίας ἰατρῶν καὶ τίς γνωρίζει καλὰ καὶ ἡ Ἀστυνομία ὅτι γυναῖκες φερόμεναι ὡς ὑγιεῖς καὶ διὰ πιστοποιητικοῦ ἰατρικοῦ ἀντὶ πεντηκονταδράχμου προμηθευομένου, εἶναι μολυσματικώταται, φορεῖς συφιλίδος ἐν γνώσει τοῦ ἐκδίδοντος τὸ πιστοποιητικὸν ἰατροῦ καὶ σκορπίζουν τὸν ὄλεθρον ἀνενοχλήτως δυνάμεναι νὰ μολύνουν καὶ δέκα ἄτομα ἡμερησίως ἤτοι ἰσαρίθμους οἰκογενείας ποὺ βυθίζουν εἰς τὸ πένθος καὶ τὴν ἀπόγνωσιν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τρόπον ἐκβιαστικὸν ὑποχρεοῦνται νὰ μεταβαίνουν μονοπωλιακῶς εἰς ὡρισμένους ἰατρούς. Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατηργήθη καὶ πάλιν ἡ ἐλαστικὴ ἐλευθερία ἡ χορηγηθεῖσα εἰς τὸν ἀνθρωπισμὸν τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν πλασμάτων καὶ ὅτι οἱαδήποτε νέα ἀμέμπτων ἠθῶν δύναται νὰ συλληφθῇ καὶ νὰ στιγματισθῇ. Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἔχομεν συγκεκριμένας καταγγελίας παρανόμως συλληφθεισῶν καὶ κρατηθεισῶν καί... λησμονηθεισῶν εἰς ἀστυνομικὰ τμήματα μόνον καὶ μόνον γιὰ νά... αὐξηθῇ ἡ δύναμις ἡ τροφοδοτοῦσα τὸ ἀπαίσιον διακανονιστικὸν σύστημα τὸ αὐτόχρημα συνώνυμον μὲ τὴν σωματεμπορίαν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀτίμου αὐτῆς καταστάσεως, κωφεύουν εἰς ὅλα αὐτὰ καὶ συσκοτίζουν τὴν ἀλήθειαν καὶ παραπλανοῦν τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ποὺ λαμβάνει ἀπεγνωσμένας ἐκκλήσεις ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ ἀπειρίαν Διεθνῶν ὀργανώσεων ποὺ ἀπευθύνονται στὴν Ἑλλάδα καὶ τῆς λέγουν, ὅπως ἡ κάτωθι ἔκκλησις ἡ διαβιβασθεῖσα διὰ τοῦ Ἑλβετικοῦ Τηλεγραφικοῦ Πρακτορείου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, «Κύριοι. Κατόπιν τῶν τόσων πειστικῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὁποῖα ἔσχε μέχρι τοῦδε εἰς τὰς ἄλλας χώρας ἡ κατάργησις τοῦ διακανονιστικοῦ συστήματος καὶ τῶν οἴκων ἀνοχῆς, προκαλέσασα τὸν περιορισμὸν τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων καὶ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἠθικοῦ αἰσθήματος καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀρχῶν εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀνηθικότητος, λαμβάνομεν τὸ θάρρος ἐν ὀνόματι τῶν ὑποσημειουμένων ὀργανώσεων, νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων καὶ νὰ ἐπιμείνωμεν παρὰ τῇ Κυβερνήσει σας ἵνα θέσῃ τέρμα εἰς τὴν τοιαύτην ἐκμετάλλευσιν τῆς γυναικὸς διατάσσουσα τὸ κλείσιμον τῶν ἑστιῶν τούτων τῆς ἀνηθικότητος ἐν τῷ ἐδάφει σας. Ἐν ὀνόματι τοῦ θείου νόμου, τοῦ ἠθικοῦ νόμου, τῶν δεινοπαθημάτων, τὰ ὁποῖα ὑφίστανται τὰ πολυάριθμα θύματα τῆς σωματεμπορίας, ὑποβάλλομεν ὑμῖν τὴν αἴτησιν ταύτην ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι δὲν θ' ἀδιαφορήσητε, ἀλλὰ θὰ ἐφαρμόσητε ἄμεσα μέτρα κλπ.»

Ὑπογράφουν δώδεκα διεθνεῖς ὀργανώσεις. Δὲν βαρυέστε. Οὐδεμία ἀπάντησις. Μᾶς ἐπαναλαμβάνουν στερεοτύπως, ὅτι προφυλάσσουν τὴν ὑγείαν τοῦ κόσμου. Ἔ ὄχι λοιπόν. Αὐτὸ εἶναι μία τεραστία μπλόφα ὄχι καθ' ὃν πρωτόγονον τρόπον γίνεται ἡ ἐπιθεώρησις τῶν κοινῶν γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὰς ἀρίστας ἔτι τῶν συνθηκῶν. 1) Διότι δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ ὑγιειονομικὴ ἐπιθεώρησις νὰ ἐξετάζῃ ἐντὸς διώρου ἑκατοντάδας γυναικῶν. 2) Διότι καὶ ἂν τοῦτο ἦτο δυνατόν, οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχει. Πᾶσα νόσος διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ διατρέχει ὡρισμένον ἀριθμὸν ἡμερῶν. Ἡ ὑγιειονομικὴ ἐπιθεώρησις ἔδωσε «δελτίον ὑγείας» εἰς μίαν γυναῖκα τὸ μεσημέρι. Ἡ νόσος πρόκειται νὰ ἐκδηλωθῇ τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας ἢ τὴν ἄλλην ἡμέραν. Πῶς θὰ τὸ προβλέψωμεν αὐτό; Εἶναι ἢ δὲν εἶναι παγὶς κατὰ τῆς δημοσίας ὑγείας τὸ δελτίον τοῦτο εἰς τὸ ὁποῖον θὰ δώσουν πίστιν ἀνύποπτα ὑγιῆ ἄτομα καὶ δὲν θὰ λάβουν κανὲν προφυλακτικὸν μέτρον; 3) Διότι καὶ ἂν ἔτι εὑρεθοῦν ἀσθενεῖς καὶ ὁδηγηθοῦν εἰς τὸ νοσοκομεῖον Συγγροῦ δὲν ἐξέρχονται ἐκεῖθεν ὡς γνωστὸν στεῖραι ἀπὸ τὴν πάθησίν των, ἀλλ' ἁπλῶς λευκανθεῖσαι πρᾶγμα λίαν ἐπικίνδυνον διότι μετ' ὀλίγον αἱ αὐταὶ μολυσματικαὶ ἐκδηλώσεις θὰ ὑποτροπιάσουν ἢ τὸ αἷμα των θὰ μείνῃ ἢ θὰ γίνῃ θετικὸν ἄνευ ἐκδηλώσεων ὁπότε καὶ πάλιν εἶναι ἐπικίνδυνον.

4) Διότι ὁ δυσώνυμος οἶκος καὶ ἡ ἰσχύουσα Ὑγιειονομικὴ Ἐπιθεώρησις ἀποτελοῦν παγίδα τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ προπαγάνδα διαδόσεως τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων ὡς ἀπέδειξαν ἔγκυροι καὶ πρόσφατοι ἔρευναι καὶ στατιστικαὶ τῶν συναδέλφων κ. κ. Κωστούλα καὶ Ἡγουμενάκη ὡς καὶ ἡ καθημερινὴ παρατήρησις ὅλων τῶν εἰδικῶν ἰατρῶν τῆς πρωτευούσης.

5) Διότι διὰ τοῦ διακανονιστικοῦ συστήματος οὐδεμία ὑγιειονομικὴ πρόνοια λαμβάνεται διὰ τὰς εἴκοσι χιλιάδας τῶν κρύφα πορνευομένων γυναικῶν.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι ὑγείας.

Ἰδοὺ καὶ οἱ λόγοι ἠθικῆς:

1) Διότι ὁ δυσώνυμος οἶκος ἀλλὰ καὶ τὸ Νοσοκομεῖον φυλακὴ τῶν κοινῶν γυναικῶν ἀποτελοῦν ἄσυλον πρὸς παντελῆ ψυχικὴν καταρράκωσιν πάσης προσκαίρως παραστρατούσης γυναικός.

2) Διότι διὰ ν' ἀνανεοῦται τὸ ὑλικὸν τῶν δυσωνύμων οἴκων, τοῦ ἀπαισίου αὐτοῦ «πίθου τῶν Δαναΐδων», ἡ ζήτησις ἀπευθύνεται εἰς τὰ πτωχὰ κορίτσια τοῦ Λαοῦ.

3) Διότι ὁ δυσώνυμος οἶκος εἶναι τὸ φυτώριον τῆς σωματεμπορίας καὶ ὁ πυρὴν τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἐμπορίου τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός, ὅπερ ὡς ἐξαγωγικὸν τοιοῦτον τὰ μέγιστα ἀκμάζει ἐν Ἑλλάδι.

4) Διότι συντελεῖ εἰς τὴν διάδοσιν τῶν τοξικομανιῶν, τῆς φυματιώσεως καὶ τῶν ἀφροδισίων νόσων.

5) Διότι ἀποτελεῖ φροντιστήριον διαφθορᾶς τῆς νεότητος.

6) Διότι συντελεῖ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς κρυφῆς πορνείας.

7) Διότι ἀποτελεῖ δημόσιον σκάνδαλον σφηνωμένος μέσα σὲ σπίτια ἐντίμων οἰκογενειῶν ποὺ σωρηδὸν ὑποβάλλουσιν ἀπεγνωσμένας ἀναφοράς, διαμαρτυρίας εἰς τὰ οἰκεῖα ἀστυνομικὰ τμήματα.

8) Διότι ἀποτελεῖ στῖγμα κατὰ τοῦ στοιχειώδους ἀνθρωπισμοῦ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς μαρτυρικῆς ζωῆς τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν γυναικῶν ποὺ, ἐξασκοῦσαι τὸ ἀπαισιώτερον τῶν ἐπαγγελμάτων σφαδάζουν ὑπὸ τοὺς ὄνυχας ἐκμεταλλευτῶν ὑφ' ὧν δέρονται ἀνηλεῶς. «Ἐπὶ 350 γυναικῶν αἱ 250 φέρονται εἰς τὰ βιβλία τῆς ἀστυνομίας ΠΩΛΗΘΕΙΣΑΙ ἀπὸ μαστρωπούς». (Ἔκθεσις ἐπιθεωρητοῦ Πειραιῶς).

9) Διότι διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ αἴσχους αὐτοῦ δαπανᾶ τὸ Κράτος περὶ τὰ δέκα ἑκατομμύρια ἐτησίως καθ' ἣν στιγμὴν σήπεται ὁ πτωχὸς λαὸς ἐπειδὴ δὲν ἔχει χρήματα ν' ἀγοράσῃ τὰ φάρμακα, καθ' ἣν στιγμὴν θερίζει τὴν ἄπαιθρον ἡ σύφιλις εἰς ἀναλογίαν 50—60—80 ο/ο καθ' ἣν στιγμὴν οὐδὲν κρατικὸν ἰατρεῖον προσφέρει δωρεὰν φάρμακα, καθ' ἣν στιγμὴν τὰ φάρμακα αὐτὰ θεωροῦνται ὡς εἴδη πολυτελείας καὶ φορολογοῦνται ἀκριβώτερα κι' ἀπὸ τὶς μεταξωτὲς κάλτσες γιὰ νὰ μὴ μπορῇ ὁ κοσμάκης νὰ θεραπευθῇ ἀπὸ τὰ ἀφροδίσια νοσήματα ποὺ ἐπῆρε παγιδευθεὶς εἰς τὸ περίφημον «διακανονιστικὸν σύστημα». Καὶ μᾶς γράφει ὁ κόσμος ἀπέλπις καὶ ἀπεγνωσμένος γράμματα τραγικὰ ποὺ ὁ πόνος των εἶναι ἀβάσταχτος. «Κύριε ἰατρέ.... εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐκ τῶν θυμάτων τῆς ἐπαράτου αὐτῆς νόσου τὴν ὁποίαν ἐπῆρα παρασυρθεὶς εἰς ἕνα οἶκον ἀνοχῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς διμήνου ἐκεῖ διαμονῆς μου, ἀπὸ γυναῖκα ποὺ τὸ δελτίον της ἔγραφε ὅτι ἐξητάσθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ εὑρέθη ὑγιής. Καὶ τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι τὴν μετέδωσα κατὰ τὴν ἐδῶ ἄφιξίν μου καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζω εἰς τὴν σύζυγόν μου. Ἔκτοτε πέρνομεν καὶ οἱ δύο χάπια ἀντισυφιλιδικὰ ἀπ' αὐτὰ ποὺ διηφημίζουν εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἀλλὰ κατὰ τὴν χθεσινήν σας διάλεξιν εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθην, ἐτρόμαξα ὅταν ἤκουσα νὰ λέτε, ὅτι τὰ χάπια μᾶλλον κακὸ κάμνουν καὶ ὅτι χρειάζεται θεραπεία μὲ 606. Ἀλλὰ μία ἔνεσις στοιχίζει τὸ φάρμακον δρχ. 70 ἤτοι οἱ δύο ὁμοῦ δρχ. 140 καὶ λάβετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι ὁ μισθός μου ἡμερησίως εἶναι δρχ. 80. Τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάνω; Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον μοῦ εἶπαν ὅτι μοῦ κάνουν τὴν ἔνεσιν δωρεὰν ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀγοράσω ἐγὼ τὸ φάρμακον. Δὲν ὑπάρχει κανένας ἄλλος τρόπος; Γράψατέ μου κύριε ἰατρὲ διότι εἶμαι ἀπελπισμένος μέχρις αὐτοκτονίας». Ἂς ἀπαντήσουν οἱ ἁρμόδιοι. Αὐτὴ εἶναι ἡ στεγνὴ ἀλήθεια καὶ αὐτὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἰσχύοντος συστήματος: Αὔξησις τῆς σωματεμπορίας καὶ τῆς

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ
ΘΕΑΤΡΟΝ
ΜΟΥΣΙΚΗ

Διὰ δευτέραν φορὰν ἐφέτος ὁ Σεπτέμβριος κατέστη ὁ μὴν τοῦ μελοδράματος διὰ τῶν παραστάσεων τὰς ὁποίας ὠργάνωσεν ὁ βαρύτονος κ. Ι. Φαρδούλης εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «Παλλάς». Μεγάλαι affiches ἀνήγγειλαν τὴν ἐν Ἀθήναις κάθοδον διαφόρων ᾠδικῶν διασημοτήτων ἐξ ὧν ἡ μὲν Δις Ζυγομαλᾶ τῆς Opéra Comique τῶν Παρισίων δὲν ἐνεφανίσθη, ὁ δὲ τενόρος Σμυρνὼφ εἶχε παίξει καὶ πρὸ δεκαπενταετίας εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἀφήσας τὰς καλυτέρας τῶν ἐντυπώσεων τὰς ὁποίας ἐπέπρωτο τόσον οἰκτρῶς νὰ ἀμαυρώση εἰς τὴν παράστασιν τῆς «Μανόν».

Τὸ ρεπερτόριο περιελάμβανε 8 ἐκ τῶν πλέον ἢ συχνάκις παρασταθέντων ἐν Ἀθήναις μελοδραμάτων ἐξαιρέσει τῆς «Φαβορίτας» τοῦ Donizetti ἐκτελεσθείσης διὰ τελευταίαν φορὰν πρὸ ἐτῶν μὲ ἀρίστην ἐπιτυχίαν ἀπὸ τὴν Ἰταλίδα καλλιτέχνιδα Καν Galli καὶ τὸν ἡμέτερον κ. Ν. Μωραΐτην.

Ἔναρξις ἐγένετο μὲ τὴν Mme Butterfly τοῦ Puccini τὸν ὁμώνυμον ρόλον τῆς ὁποίας ὑπεδύθη ἡ Ἰαπωνὶς ἀοιδὸς Isang Tapales περιστοιχιζομένη ἀπὸ νέους Ἕλληνας καλλιτέχνας ὄχι ἐκ τῶν μέχρι σήμερον γνωστοτέρων. Ἡ παράστασις αὕτη καθὼς καὶ αἱ ἑπόμεναι ἐχρησίμευσαν, ἐκτὸς μικροεξαιρέσεων, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἅπαξ ἔτι ὅτι τὸ ὑπάρχον ἐν Ἑλλάδι ἔμψυχον μελοδραματικὸν ὑλικὸν καὶ ἰδίως τὸ γυναικεῖον εἶναι πλέον ἢ ἄξιον διὰ τὴν συγκρότησιν καθ' ὅλα τελείου θιάσου μελοδράματος. Βεβαίως δὲν ἔχομεν τενόρον τῆς περιωπῆς ἑνὸς Tauber οὐδὲ πρίμαν ἐφάμιλλον τῆς Dal Monte, ἠμποροῦμεν ὅμως μὲ ὑπερηφάνειαν νὰ ἐπιδεικνύωμεν τὰς Κας Ταμπάση καὶ Φλερύ, τὸν Μοσχονᾶν, τὸν Ἀγγελόπουλον, τὸν Παπακωσταντίνου καὶ ἄλλους, ἀντὶ νὰ· χειροκροτῶμεν κατὰ τὸ πλεῖστον—πληρώνοντες ἀδρὰ—παλαιὰς ἴσως δόξας τύπου Sullivan καὶ Stracciari.

Ἀντὶ τῆς ἱδρύσεως μελοδράματος, ἐφ' ὅσον οἱ πόροι εἶναι προτιμώτερον νὰ διατεθοῦν εἰς τὴν Κοινωνικὴν πρόνοιαν, θὰ πρέπει νὰ καθιερωθῇ φθινοπωρινὴ μελοδραματικὴ saison χορηγίᾳ Ὑφυπουργείου Τουρισμοῦ καὶ Δήμου Ἀθηναίων ἢ Ὑπουργείου - Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Αἱ παραστάσεις αὗται· δυνατὸν νὰ ἀποτελοῦν καὶ τμῆμα τοῦ μελετωμένου ἂν δὲν ἀπατώμεθα μουσικοῦ καὶ θεατρικοῦ festival μὲ ἀποκλειστικὴν συμμετοχὴν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν.

Καὶ διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς ἐφετεινὰς παραστάσεις σημειοῦμεν τὴν καλὴν συγκρότησιν καὶ διεύθυνσιν τῆς ὀρχήστρας καὶ τὰς ἱκανοποιητικὰς ἐμφανίσεις τῶν κ. κ. Μαυράκη καὶ Στεφανίδη.

Η ΗΛΕΚΤΡΑ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

Ἐπὶ τέλους! Ἔπρεπε νὰ περάσουν 5 χρόνια ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του διὰ νὰ πεισθοῦν οἱ διοικοῦντες τὸ Βασιλικὸν Θέατρον νὰ ἀσχοληθοῦν κάπως συστηματικώτερον μὲ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν τραγωδίαν, παιζομένην εἰς τὸ φυσικόν της πλαίσιον, τὸ ὕπαιθρον. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι εἰς τὴν εἰσήγησιν τῆς παραστάσεως τῆς Ἠλέκτρας, γραμμένην μὲ σεμνότητα καὶ σοβαρότητα, ἀναφέρεται ὅτι τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἀπησχόλησεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του τὸ Θέατρον, ἀλλὰ λόγῳ τῶν δυσκολιῶν, τὰς ὁποίας παρουσίαζε παρόμοιον ἐγχείρημα, μόλις ἐφέτος κατωρθώθη νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ σχετικὴ προσπάθεια. Ἡ τελευταία λέξις εἶναι χαρακτηριστική. Προσπάθεια ἀξιέπαινος δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἡ παράστασις τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Ἡ ἑρμηνεία τοῦ ἀρχαίου δράματος μπορεῖ ν' ἀποτελέσῃ ἀληθινὸν casse cou καὶ εἰς τοὺς πλέον ἐντριβεῖς εἰς τὰ τοῦ Θεάτρου. Αὐτὸ ἀπεφεύχθη ἐδῶ χάρις εἰς τὴν ἐντατικὴν πολύμηνον ἐργασίαν τῶν τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν στελεχῶν τοῦ Βασιλικοῦ.

Ἡ κυριωτέρα δυσκολία εἰς τὴν παράστασιν ἀρχαίου δράματος συνίσταται εἰς τὴν ἐναρμόνισιν τῶν κινήσεων τοῦ χοροῦ μὲ τὸ κείμενον καὶ ἡ παρένθεσίς του εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς δράσεως τοῦ ἔργου. Ἐν προκειμένῳ ὑπάρχουν διάφοροι σχολαί, γνῶμαι καὶ θεωρίαι, καθὼς καὶ πολλαὶ ἀντιρρήσεις σχετικαὶ μὲ τὴν μουσικὴν ὑπόκρουσιν, τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων πραστιθεμένην καὶ ἐναρμονιζομένην μὲ τὸν ρυθμὸν τοῦ ἔργου καὶ τοῦ χοροῦ. Ἡ κυριωτέρα ἀσθενὴς πλευρὰ τῆς παραστάσεως τῆς «Ἠλέκτρας» ἦτο ἀκριβῶς αὐτή, μὴ ἱκανοποιοῦσα ἀκουστικῶς τὸν θεατήν. Ἀντιθέτως ὀπτικῶς αἱ κινήσεις τοῦ χοροῦ καὶ ἁρμονικαὶ καὶ πειθαρχημέναι ἦσαν εἰς τρόπον ἱκανοποιητικώτατον, προκειμένου μάλιστα περὶ ἐρασιτεχνῶν δεσποινίδων.

Ἡ ἑρμηνεία τοῦ ρόλου τῆς «Ἠλέκτρας», τοῦ δεσπόζοντος ὅλου τοῦ δράματος, ἡ γενομένη ὑπὸ τῆς κ. Παξινοῦ, ὑπῆρξεν ἁπλῶς ἐπαρκής. Φρονοῦμεν ὅτι, ὑπαρχούσης τῆς Μαρίκας, ὁ ρόλος αὐτὸς δὲν μπορεῖ ἀπὸ καμμίαν ἄλλην ν' ἀποδίδεται, πλὴν ἴσως τῆς δίδος Κοτσάλη. Ἡ ἴδιες ἐπιφυλάξεις ἰσχύουν καὶ γιὰ τὸ πρόσωπο τῆς Κλυταιμνήστρας, τὸ ὁποῖον θὰ ἐταίριαζε στὴν Κα Παξινοῦ ὑπὸ ἄλλην διανομήν.

Ἀντιθέτως μόνον ἔπαινοι ἀνήκουν στὸν κ. Κωτσόπουλον (Ὀρέστην), λαμπρὰ ἐξελισσόμενον, τὴν Κα Μανωλίδου (Χρυσοθέμη) καὶ τοὺς ὑπολοίπους πρωταγωνιστὰς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, τούς ὁποίους εὐχόμεθα ἵνα ἡ παράστασις τῆς «Ἠλέκτρας» σημάνῃ ἀπαρχὴν ἀναβιώσεως τοῦ ἀρχαίου δράματος, τόσον, ὡς ἀπεδείχθη, ἐνδιαφέροντος τὸ Κοινόν.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

* Μὲ τὴν συνήθη μεγαλοπρέπειαν ἐγένετο ἡ ἔναρξις καὶ ἡ διεξαγωγὴ τῶν Βαλκανικῶν ἀγώνων ἐν Ἀθήναις, παρουσίᾳ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ὑπουργῶν καὶ τοῦ Dr Goebels. Εἰς τὸν στίβον τῆς εὐγενοῦς ἁμίλλης ὅπου συνηντήθη δι' ἑβδόμην φορὰν ἡ ἄλκιμος βαλκανικὴ νεολαία, ἡ ἐθνική μας ὁμὰς ἐτίμησε διὰ λαμπρῶν νικῶν τὰ Ἑλληνικὰ χρώματα. Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα ἵνα, ὑπὸ τὴν φωτισμένην ἀντίληψιν τοῦ Νέου Κράτους, οἱ ἀθληταί μας καταστῶσιν ἄξιοι νὰ δρέψουν καὶ Ὀλυμπιακὰς δάφνας εἰς τοὺς προσεχεῖς ἐν Τόκιῳ ἀγῶνας.

* Ἀληθὴς μουσικὴ μυσταγωγία δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ὑπὸ τῆς «Ὑπαιθρίου Ζωῆς» ὀργανωθεῖσα εἰς τὸ ἀρχαῖον Θέατρον τῆς Κορίνθου συναυλία ἔργων Μπετόβεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀντιπροέδρου αὐτῆς κ.Δ. Μητροπούλου. Τὸ ἐκλεκτὸν Κοινόν, τὸ ὁποῖον συνέρρευσε, κατεχειροκρότησεν ἐκτελεστὰς καὶ μαέστρον, εὐχηθὲν τὴν μόνιμον καθιέρωσιν τῶν τόσον ἀνωτέρας ὑφῆς μουσικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ἀκροαμάτων εἰς τὸ θαυμάσιον πλαίσιον τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

* Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἐξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἐνδιαφέροντα βιβλία:

André Chenier: Iambes . . . et Poèmes.

J. de Maistre: Propos sur la guerre.

Tolstoi: Étapes d' une vie.

Edgar Wallace: Laquelle des ceux-L'homme aux cent masques

André Tardieu: Alerte aux Français.

Edmond Jaloux: Sous les oliviers de Bohême.

M. H. Jaspar: Ernest Renan et sa République.

Jack London: Radieuse aurore.

* Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τῆς Πνευματικῆς Συνεργασίας ἐξέ-

κρυφῆς πορνείας, παγίδευσις τῆς ὑγείας τοῦ κόσμου, ἐξάπλωσις τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων καὶ τῆς διαφθορᾶς, ἄσκοπος σπατάλη τοῦ δημοσίου Χρήματος.

Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ γκρεμισθῇ τὸ σύστημα αὐτό.

Καὶ ἀφοῦ σαρωθῇ τὸ ἄγος τοῦ διακανονισμοῦ νὰ τεθοῦν τὰ θεμέλια ἐφ' ὧν θὰ στηριχθῇ ὁ ἀληθὴς κατὰ τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων ἀγών, μακρὰν παντὸς προσωπικοῦ συμφέροντος καὶ πάσης ἐκ προκαταλήψεως πλάνης. Καὶ τότε πρέπει:

1) Νὰ καταργηθῇ πᾶς δυσώνυμος οἶκος συναντήσεων, γνωριμιῶν καὶ λοιποῦ εἴδους διαφθορεῖα ἅτινα ἐπίσημα καὶ ἀνεπίσημα ὑφίστανται ἀνενόχλητα ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς ἀστυνομίας.

2) Ν' ἀπαγορευθῇ ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀτομικὴ πορνεία εἰς κάτω τοῦ 21 ἔτους νεάνιδας. Αὗται ἀνακαλυπτόμεναι νὰ παραδίδονται ὑπευθύνως εἰς τοὺς κηδεμόνας των.

3) Νὰ συστηθῇ εἰς κάθε ὁδὸν τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς ἀνὰ μία τριμελὴς «Ἐπιτροπὴ προστασίας ἠθικῆς» ἐξ ἐντίμων ἐγγάμων οἰκογενειαρχῶν τῆς ὁδοῦ αὐτῆς. Ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἀντίληψιν εἶναι εὔκολον νὰ ὑποπίπτῃ ἡ ὕπαρξις ἑστιῶν ὑπόπτου ἠθικῆς εἰς τὴν ὁδὸν ὅπου κατοικοῦν, θὰ εἶναι ἡ ὑπόδειξις τούτων εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν ἥτις οὕτω μεγάλως θὰ ὑποβοηθῆται, θὰ καθίσταται ὑπεύθυνος καὶ θ' ἀποφεύγηται ἀνάρμοστος παρεξήγησις. Διὰ τοῦ μέσου τούτου θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ πραγματικὴ ἀνακάλυψις καὶ ἀποστείρωσις τῶν ἑστιῶν διαφορᾶς καὶ θ' ἀποφευχθῇ ὁ σκόπελος τῆς παγιδεύσεως τῶν ἐντεταλμένων ὀργάνων εἰς τὰ θέλγητρα τῶν ὑπὸ καταδίωξιν γυναικῶν.

4) Ἀμείλικτοι ποιναὶ εἰς πάντα σωματέμπορον, προαγωγόν, ἐκμαυλιστήν, προξενητήν, διαφθορέα, μεσίτην, μεσάζοντα, φιλοξενοῦντα.

5) Πᾶσα γυνὴ ἐξασκοῦσα ἐπὶ χρήμασι ἐλευθέρως ἀτομικὴν πορνείαν νὰ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐπιδεικνύῃ εἰς τὸν πελάτην, ἔστω καὶ ἂν οὗτος δὲν τὸ ἀπαιτήσῃ, βιβλιάριον ὑγείας της δεόντως καὶ προσφάτως θεωρημένον ὑπὸ εἰδικοῦ ἰατροῦ ὑπευθύνου τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐνδιαφερομένης, μὴ ἀσκοῦντος δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τηρεῖται τὸ ἰατρικὸν ἀπόρρητον, ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἐχεμύθεια τῆς ἐξεταζομένης, προσέτι δὲ αὐτομάτως ὑποβάλλονται εἰς ἰατρικὴν ἐξέτασιν ὅλαι αἱ χιλιάδες τῶν κρύφα ἑταιριζομένων καὶ εἰς οὐδεμίαν δαπάνην ὑποβάλλεται τὸ Κράτος.

6) Ἐὰν ἰατρὸς φωραθῇ ἐκδίδων ψευδὲς πιστοποιητικὸν νὰ τιμωρῆται ἀμειλίκτως ἀφαιρουμένης καὶ τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του.

7) Ἀπαγόρευσις τῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς σταθμεύσεως ἐλευθερίων γυναικῶν καὶ τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον προκλήσεως τῶν διαβατῶν. Αὗται ἐν ὑποτροπῇ συλλαμβανόμεναι παρουσίᾳ μάρτυρος, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως.

8) Προπαγάνδα ἠθικῆς καὶ ὑγιεινῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ κοινοῦ πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ πνεύματος τῆς πορνείας καὶ πρὸς πρόληψιν ἢ θεραπείαν τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων.

9) Καταπολέμησις τῆς ἀγυρτείας ὑπὸ πάσας αὐτῆς τὰς μορφὰς (ἰατρικῆς, φαρμακευτικῆς, διαφημιστικῆς κ.ο.κ.).

10) Ἵδρυσις ἀληθῶν λαϊκῶν ἰατρείων κρατικῶν (καὶ οὐχὶ τρωγλῶν) μὲ ἀποστολὴν κοινωνικὴν καὶ ἐπιστημονικήν, μὲ θεραπείαν δωρεὰν διὰ τοὺς ἀπόρους καὶ ἐχέμυθον, μὲ ὀργάνωσιν λαϊκῶν διαλέξεων καὶ διανομὴν μορφωτικῶν βιβλιαρίων.

Τὸ κονδύλιον εἶναι ἕτοιμον. Εἶναι τὰ ἀσκόπως δαπανώμενα ἑκατομμύρια διὰ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκτρᾶς αὐτῆς καταστάσεως.

11) Ἵδρυσις σταθμῶν, ἐξεταστικῶν, προφυλακτικῶν, συμβουλευτικῶν μετὰ μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου, ἐξετάσεως αἵματος καὶ ἐκκριμάτων δωρεὰν διὰ τοὺς ἐφωδιασμένους μὲ δελτίον ἀπορίας.

12) Ἐξέτασις κατὰ Βάσσερμαν παντὸς δι' οἱονδήποτε αἰτίαν εἰσερχομένου εἰς οἱονδήποτε Νοσοκομεῖον, πρὸς ἀνακάλυψιν λανθανούσης μολύσεως.

13) Παρακολούθησις ἐγκύων καὶ βρεφῶν ἀπὸ ἀπόψεως συφίλιδος εἰς τὰ σχετικὰ κρατικὰ Νοσοκομεῖα καὶ Κλινικάς.

14) Ἀτέλεια εἰσαγωγῆς ἀντισυφιλιδικῶν φαρμάκων.

15) Εἰσαγωγὴ τοῦ προγαμιαίου πιστοποιητικοῦ ὑγείας.

16) Νομιμοποίησις καὶ κατοχύρωσις τοῦ τίτλου τοῦ εἰδικοῦ ἰατροῦ τῶν ἀφροδισίων καὶ δερματικῶν νοσημάτων ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων προσόντων. Τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἰσχύσει διὰ πάντα νέον εἰδικὸν προστιθέμενον, ἀφοῦ γίνῃ καταγραφὴ καὶ νομιμοποίησις εἰς ἰδιαίτερον μητρῷον τῶν ἤδη ἐξασκούντων τὴν εἰδικότητα ἰατρῶν.

17) Ἀπαίτησις πιστοποιητικοῦ ὑγείας, τακτικῶς θεωρουμένου δι' ὡρισμένα ἐπαγγέλματα (κουρεῖς, ζαχαροπλάσται, μάγειροι, τροφοί, ὑπηρέτριαι, κλπ.) Τοιοῦτος νόμος ὑπάρχει παρ' ἡμῖν ἀπὸ τοῦ 1922 ἀλλ' εὑρίσκεται ἐν παραμελήσει.

18) Ἐφοδιασμὸς τῶν πασχόντων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τοῦ στρατεύματος ὡς καὶ τῶν ἐν γένει δημοσίων λειτουργῶν (δηλαδὴ πάντων ἐκείνων ὅσοι ὑπόκεινται εἰς διοικητικὰς μεταθέσεις) δι' ἀτομικῶν βιβλιαρίων ὑγείας ἵνα ἐπ' αὐτῶν ἀναγράφεται ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ των ἡ τυχὸν θεραπεία ἣν ὑφίστανται ὥστε νὰ παρακολουθῆται καὶ νὰ συνεχίζεται αὕτη ἐν περιπτώσει μεταθέσεως αὐτῶν ἢ τῶν ἰατρῶν των. Οὕτω ὁ πάσχων θὰ ἔχῃ πάντοτε ὑπ' ὄψει τὴν πρὸς τὴν ὑγείαν του ὀφειλήν, ὁ ἰατρὸς θὰ καθοδηγῆται ἀμέσως καὶ ἡ ὑπηρεσία δὲν θὰ ἐμπαίζεται ὑπὸ ψευδοπασχόντων καὶ εἰς βάρος ἄλλων. Τῶν βιβλιαρίων τούτων οὐδεὶς ἕτερος θὰ ἔχῃ γνῶσιν πλὴν τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ τοῦ ἰατροῦ του.

19) Ποιναὶ εἰς τοὺς μεταδίδοντας ἀφροδίσια νοσήματα.

20) Διὰ τὰς ἐπαρχιακὰς ἐκείνας πόλεις αἵτινες στεροῦνται εἰδικῶν ἰατρῶν νὰ στέλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς πρὸς τοὺς γενικοὺς ἰατρούς, οἵτινες ὑποχρεωτικῶς θεραπεύουν καὶ τὴν συφιλίδα, ἐγκύκλιος περιέχουσα κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ κωδικοποιημένον τὸν τρόπον, καθ' ὃν δέον νὰ ἐκτελῆται μὲ ἀντισυφιλιδικὴ θεραπεία.

21) Ἀλλεπάλληλοι Κρατικαὶ ἐγκύκλιοι διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ ἀντιφροδισίου ἀγῶνος πρὸς τοὺς Νομάρχας, Δημάρχους, Διοικητὰς στρατιωτικῶν μονάδων, προέδρους κοινοτήτων κλπ. ἵνα κατανοηθῇ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ὑψηλὴ σημασία τοῦ ἀγῶνος κρατηθῇ, δ' ἀφ' ἑτέρου ἡ ζωτικότης τῆς ἐνεργείας ἀδιάλειπτος.

22) Συντονισμὸς τῆς ἐνεργείας φιλανθρωπικῶν ἀγαθοεργῶν, κοινωνικῶν κλπ. ἱδρυμάτων ὑπὸ κοινὴν αἰγίδα διὰ τὴν ἐπίρρωσιν τοῦ ἀντιαφροδισίου ἀγῶνος.

Αὐτὴ εἶναι ἡ κατάστασις, οἰκτρά, καὶ ἀξιοθρήνητος χάρις εἰς τοὺς ἁρμοδίους καὶ τὰ ἰσχύοντα μέτρα.

Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ διόρθωσις τοῦ κακοῦ. Κάθε συζήτησις καὶ φωνασκία ἔξω τοῦ πλαισίου τούτου ἀποτελεῖ σκόπιπον παραπλάνησιν. Οὔτε τὰ χρήματα εἶναι ἐκεῖνα ποὺ λείπουν, λείπει ἡ εἰλικρινὴς διάθεσις καὶ ἀπαιτεῖται ἀνεπιφύλακτος ἀποφασιστικότης.

Τ. Ν. ΔΡΑΚΟΥΛΙΔΗΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ, ΕΛΛΑΔΟΣ, ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ & ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς Τραπεζιτικῆς ἐξεθέσαμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ τῆς ὑποδοχῆς ἧς ἔτυχον οἱ ἐκδρομεῖς τῆς Ἑνώσεώς μας ἐκ μέρους τῶν Γερμανῶν συναδέλφων των ὡς καὶ σχετικῶς μὲ τὰς ἀθλητικὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Deutsche Bank.

Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ μερικὰς λεπτομερείας σχετικῶς μὲ τὸν ὀργανισμὸν τῶν ἐν Γερμανίᾳ ὑφισταμένων ἀθλητικῶν ὀργανώσεων τῶν Τραπεζῶν συγγενῶν μὲ τὴν Ἕνωσίν μας καὶ εἰδικῶς μὲ τὸν τῆς Deutsche Bank.

Αἱ ἐν Γερμανίᾳ Τράπεζαι ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν παρ' αὐταῖς ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν μέριμναν αὐτῶν διὰ τὴν ἐν γένει προαγωγὴν τῶν ὀργανώσεων τούτων.

Καὶ πρῶτον καὶ κύριον πάντες οἱ ὑπηρετοῦντες παρ' αὐταῖς ὑπάλληλοι πρέπει ὑποχρεωτικῶς νὰ εἶναι μέλη τῆς ἀθλητικῆς Ἑνώσεως ἑκάστης τῶν μεγάλων τραπεζῶν (Reishbank, Deutsche bank, Dresdner bank) καταβάλλοντες ὡς μηνιαίαν συνδρομὴν των R. M. 0 50 εἰσπραττομένων μέσῳ τῆς τραπέζης εἰς ἣν ἕκαστος ὑπηρετεῖ.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν Τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων κατέστη δυνατὸν νὰ διατίθενται πρὸς ἄσκησιν ὄχι μόνον οἱ ἐντὸς τῆς τραπέζης πρὸς τοῦτο διηριθμισμένοι χῶροι ἀλλὰ καὶ ἐκτεταμέναι περιοχαὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

Μὴ δυνηθέντες ἐλλείψει ἀρκετοῦ χρόνου νὰ ἐπισκεφθῶμεν ὅλας τὰς ὑπαρχούσας ἐν Βερολίνῳ παρομοίας ἐγκαταστάσεις ἠρκέσθημεν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Deutsche bank (ὡς τῶν τελειοτέρων)καὶ πραγματικῶς διεπιστώσαμεν τὴν τελειότητα αὐτῶν.

Οἱ παρ' αὐτῇ ἐργαζόμενοι ὑπάλληλοι κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ὥρας καὶ ἀναλόγως τοῦ διαθεσίμου χρόνου ἑκάστου ἐξασκοῦνται ἄλλοι μὲν εἰς τὰς κλειστὰς ἐντὸς τῆς Τραπέζης αἰθούσας γυμναστικῆς καὶ ἀθλοπαιδιῶν καὶ ἄλλοι εἰς τὰ τερραὶν ποδόσφαιρα, τέννις, χόκεϋ, βόλλεϋ-μπόλλ ἢ ἐλαφροῦ ἀθλητισμοῦ ἰδιοκτησίας τῆς Ἑνώσεως.

Χωρισμένοι εἰς ὁμάδας ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ εἴδους τῆς ἀσκήσεως καὶ ὑπὸ τὴν κοθοδήγησιν καὶ ἐπίβλεψιν εἰδικοῦ πρὸς τοῦτο γυμναστοῦ, οἱ ὑπάλληλοι ἀσκοῦνται κατὰ τὰς ὁριζομένας εἰς ἑκάστην ὁμάδα ὥρας. Διὰ μὲν τοὺς θέλοντας νὰ ἀσκηθοῦν εἰς τὸ τέννις, ξιφασκίαν κλπ. ἐντὸς τοῦ κλειστοῦ τῆς τραπέζης γυμναστηρίου δίδεται σειρὰ προτεραιότητος, διὰ δὲ τοὺς θέλοντας νὰ ἀσκηθοῦν εἰς τὸ ὕπαιθρον ὑπάρχουν παρὰ τὸν Συνοικισμὸν ὑπαλλήλων τῆς Deutsche bank (εὑρισκομένου εἰς τὰς παρυφὰς τοῦ Βερολίνου καὶ ἀποτελουμένου ἀπὸ πολλὰς πολυκατοικίας) πλεῖστα πρὸς τοῦτο διηριθμισμένα γήπεδα μετὰ ἐγκαταστάσεων ἀποδυτηρίων, γραφείων, αἰθουσῶν γυμναστικῆς, αἰθούσης δεξιώσεων, κλπ. καὶ τῶν ὁποίων εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Τραπεζιτικῆς θὰ ὁμιλήσωμεν ἐκτενέστερον.

Οὕτως αἱ ἐν Γερμανίᾳ Τράπεζαι ἐργαζόμεναι ὑπὲρ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων των δύνανται καὶ παρατάσσουν πλείστας ὁμάδας διαφόρων ἀθλημάτων, διοργανώνουν ἀγῶνας μεταξὺ τραπεζῶν καὶ λαμβάνουν μέρος εἰς διαφόρους γυμναστικὰς καὶ ἀθλητικὰς ἐπιδείξεις.

Ν. Κ. Β.

λεξε τὸν κ. de Madariaga Πρόεδρον τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ τῶν Μουσείων.

* Κατὰ μίαν Γερμανικὴν στατιστικὴν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1935 μέχρι τοῦ Μαρτίου 1936 ἐδιδάχθησαν ἐν Γερμανίᾳ 135 μελοδράματα, ἐξ ὧν τὰ 7 εἰς πρώτην ἐκτέλεσιν.

* Τὸ 14ον Συνέδριον τῆς ἱστορίας τῆς Τέχνης ἔλαβε χώραν ἀπὸ τῆς 31ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 9ης Σεπτεμβρίου ἐν Ἑλβετίᾳ. Αἱ συνεδριάσεις ἐγένοντο διαδοχικῶς ἐν Βασιλείᾳ, Ζυρίχῃ, Βέρνῃ, Λωζάννῃ καὶ Γενεύῃ μὲ ἐνδιαμέσους ἐκδρομὰς εἰς μικρὰς γραφικὰς πολίχνας παρουσιαζούσας καλλιτεχνικὸν ἐνδιαφέρον, ἐξηγούντων τῶν καλλιτέρων ὁδηγῶν.

* Ὁ ἱστορικὸς ἀνεμόμυλος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ Μέγας Ναπολέων διηύθυνε κατὰ τὸ 1807 τὴν μάχην τῆς Heilbeig κατεστράφη ὑπὸ πυρκαϊᾶς.

* Ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Γαλλίας ἀπέκτησεν ἀντὶ 14.000 φράγκων ἀντίτυπον τῶν Σατυρῶν τοῦ Boileau μὲ ἰδιοχείρους ἐπισημειώσεις τοῦ μεγάλου κριτικοῦ τοῦ 17ου αἰῶνος.

* Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Ἰαπωνίας καταρτίζει σχέδιον νόμου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ καταστῇ ὑποχρεωτικὴ ἡ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος προβολὴ μορφωτικῶν films εἰς τοὺς Κινηματογράφους. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὸ Τόκιο ὑπάρχουν 254 αἴθουσαι Κινηματογράφου.

* Τὸν παρελθόντα μῆνα ὁ κόσμος τῶν Γαλλικῶν γραμμάτων ἐθρήνησε τὴν ἀπώλειαν τῆς γηραιᾶς συγγραφέως Κας Juliette Adam καὶ τοῦ νεαροῦ καὶ φερέλπιδος συγγραφέως Eugène Dabit.

* Εἰς Γαλλικὸν φιλολογικὸν περιοδικὸν ἐνεκαινιάσθη λίαν ἐνδιαφέρουσα μέθοδος κριτικῆς. Ὁ συγγραφεὺς βιβλίου τινὸς ἐζήτησε τὴν γνώμην τῶν γυναικῶν ἐπὶ τῆς ἀληθοφανοῦς καὶ ἀκριβοῦς διαγραφῆς τῶν γυναικείων χαρακτήρων τοῦ ἔργου του. Ὡς ἀνεμένετο αἱ γυναῖκες διεφώνησαν μὲ τὸν συγγραφέα ὡς πρὸς τὰ ἐλαττώματα τῶν ἡρωΐδων του καὶ ὑπερεθεμάτισαν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὰ προτερήματα!

* Μεταξὺ τῶν θυμάτων τῆς μεγάλης Σοβιετικῆς «δίκης» καταλέγονται καὶ αἱ κορυφαὶ τῆς κινηματογραφικῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς τῆς Ρωσσίας.

* Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τοῦ Λονδίνου ἐξέδωκε βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ πραγματικὰ ἐλατήρια τῆς Ἱσπανικῆς Ἐπαναστάσεως», τὸ ὁποῖον ἐσημείωσε καταπληκτικὴν ζήτησιν.

* Διὰ πρώτην φορὰν κατόπιν μακροῦ χρόνου οὐδὲν θανατηφόρον αὐτοκινητιστικὸν δυστύχημα ἔλαβε χώραν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐν Λονδίνῳ.

* Οἱ γνωστοὶ θεατρῶναι τοῦ Hollywood Warner Brothersἀπέστειλαν 11 stars των εἰς Ἀγγλίαν, μᾶλλον δευτέρου μεγέθους, διὰ νὰγυρίσουν ταινίαςεἰς Ἀγγλικὰς ἑταιρίας. Τοιαύτη ποσοτικὴ ἐξαγωγή.....ἀστέρων πρώτην φορὰν συμβαίνει ἐκ Καλλιφορνίας.

* Εἰς τὸν αἰῶνα τῶν ὠμῶν ὑλιστικῶν ἐπιδιώξεων καὶ τῆς ἀγρίας διὰ τὰ ὑλικὰ συμφέροντα πάλης, καταυγάζουν τὸ στερέωμα ὡς φωτεινὰ μετέωρα ὑπέροχοι πράξεις αὐτοθυσίας κατὰ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀναζητήσεις. Οὕτω τὸν παρελθόντα μῆνα ἀπὸ τὰς παγωμένας ἐκτάσεις τοῦ Β. Πόλου ἦλθε τὸ ἄγγελμα τοῦ τραγικοῦ ναυαγίου τοῦ Γαλλικοῦ ἐξερευνητικοῦ πλοίου «Διατὶ ὄχι;», ἀπὸ τοὺς 40 ἐπιβάτας τοῦ ὁποίου δὲν ἐπέζησε παρὰ εἷς διὰ νὰ φέρῃ εἰς τὴν ὑφήλιον τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα. Ἡ ἀνθρωπότης θρηνεῖ τοὺς 39 ἥρωας, θύματα τῆς ἀδηφάγου μανίας τῆς Σφιγγὸς τῶν Πάγων καὶ ἡ Γαλλία πενθεῖ τὸν θάνατον τοῦ δόκτορος Charcot, συνεχιστοῦ εἰς ἄλλον πεδίον δράσεως τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν τοῦ σοφοῦ πατρός του.

* Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Γερμανοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προπαγάνδας ἐν Ἑλλάδι συνέπεσε μὲ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐπαγγελίας τοῦ καγκελαρίου Χίτλερ περὶ καταβολῆς R. M. 300.000 ὡς πρώτην δόσιν διὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ὀλυμπίας. Ἡ προσφορὰ αὕτη γίνεται εὐγνωμόνως δεκτὴ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἴθε ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη νὰ φέρῃ εἰς τὸ φῶς εὑρήματα, ἅτινα θὰ κινήσουν τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Τέχνην τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

* Ὁ σοφὸς Πρόεδρος τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας Ἐδουάρδος Μπένες κυκλοφορεῖ συνεχῶς ἀπομνημονεύματα ἐπὶ διαφόρων θεμάτων, ἅτινα ἀπησχόλησαν τὴν παγκόσμιον κοινὴν γνώμην κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς τὸν δημόσιον βίον ἀναμίξεώς του. Οὕτω ἐκυκλοφόρησε τελευταίως καὶ εἰς οὐγγρικὴν μετάφρασιν τὸ βιβλίον του «Ὁ Παγκόσμιος Πόλεμος καὶ ἡ Ἐθνική μας Ἐπανάστασις».

* Εἰς τὴν ἐφημερίδα «L' Indépéndance Belge» ἐδημοσιεύθη ἐνδιαφέρον ἄρθρον ἐπὶ τῆς παιδείας καὶ τῆς μορφώσεως εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχήν. Ὁ γράφων παρατηρεῖ μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λείπει περισσότερον ἀπὸ κάθε τί σήμερον εἶναι ἐν σχέσει μὲ τὴν ἠθικὴν ὁ σεβασμὸς καὶ μὲ τὴν διανόησιν ἡ προσοχή. Ἡ ἔλλειψις προσοχῆς ἄγει εἰς τὴν ἐπιπολαιότητα μὲ τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματά της. Αὕτη συνετέλεσε κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν χαλάρωσιν τῆς παιδείας καθόσον δὲν ἀνατρέφονται πλέον μαθηταὶ ὅπως ἄλλοτε, ἀλλ' ἁπλῶς ἀκούουν μαθήματα.

* Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Henri de Régnier τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας συνεστήθη πρὸ καιροῦ ἐν Παρισίοις λογοτεχνικὴ καὶ δραματικὴ ἕνωσις, εἰς ἣν μετέχουν μεταξὺ ἄλλων καὶ οἱ κ.κ. Georges Berr, Francis Carco, Fernand Gregh καὶ Maurice Rostand.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΔΙΟΙΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου, ἥτις, μετὰ τὴν πρὸ καιροῦ παραίτησιν τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Ν. Δρεπανοπούλου, εἶχεν ἀποφασίσει νὰ παραμείνῃ προσωρινῶς διοικοῦσα τὸν Σύλλογον πρὸς τακτοποίησιν ἐκκρεμῶν τινων ζητημάτων, θεωρήσασα τὴν ἀποστολήν της ταύτην λήξασαν, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 15ης τρέχοντος μηνὸς νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν της.

Κατόπιν τούτου θέλουσι κληθῇ προσεχῶς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς γενικὴν συνέλευσιν ὅπως, συμφώνως τῷ καταστατικῷ, προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν νέας Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἰατρὸς
Κ. Ι. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ
Ἐπιμελητὴς
Σανατορίου Πάρνηθος
Ἐπισκέψεις 4—6 μ. μ.
80 Ὁδὸς Σόλωνος 80
Τηλέφ. 20-333

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΤΥΠΕΤ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1936

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

	Δραχ.	Δραχ.
ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ		
Κατάθεσις παρ' Ἐθν. Τραπέζῃ	2.021.201.35	
Εὐαγγελισμὸς «παγία πρ]λή»	100.000.—	
Ὀφειλαὶ Μελῶν	147.862.—	2.269.063.35
ΠΑΡΟΧΑΙ		3.928.999.15
ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ		62.596.50
ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ		
Ἔξοδα ταξινομήσεως		80.602.—
ΕΞΟΔΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ		3.799.50
		6.345.060.50

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

	Δραχ.	Δραχ.
Λ]ΣΜΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ		
Ἐπιταγαὶ καὶ ἐντολαὶ	204.246.60	
Δικαιοῦχοι ὑπὸ ἐκκρεμότητα	2.510.—	206.756.60
ΠΟΡΟΙ		
Εἰσφοραὶ	1.593.307.80	
Συνδρομὴ Ε. Τ. Ε.	3.000.000.—	
Διάφορα ἔσοδα	3.975.—	4.597.282.80
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ		1.541.021.10
		6.345.060.50

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1936

Ταμεῖον Ὑγείας Προσωπικοῦ
Ἐθνικῆς Τραπέζης
Ὁ Διευθυντὴς
Κ. ΤΡΙΠΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
Δ. ΓΡΑΜΜΕΝΟΥ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΧΑΡΙΣ — ΕΠΙΜΕΛΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ & ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 2 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 20-116